

BẢO QUẢN
150, Rue Lagrandière
SAIGON
MUA BAO XIN TRẢ TIỀN
TRƯỚC

mai

ra ngày thu sau mỗi tuần

Directeur : Đào-trình-Nhật

GIÁ BẢO

1 năm 7\$ 00 — 6 tháng

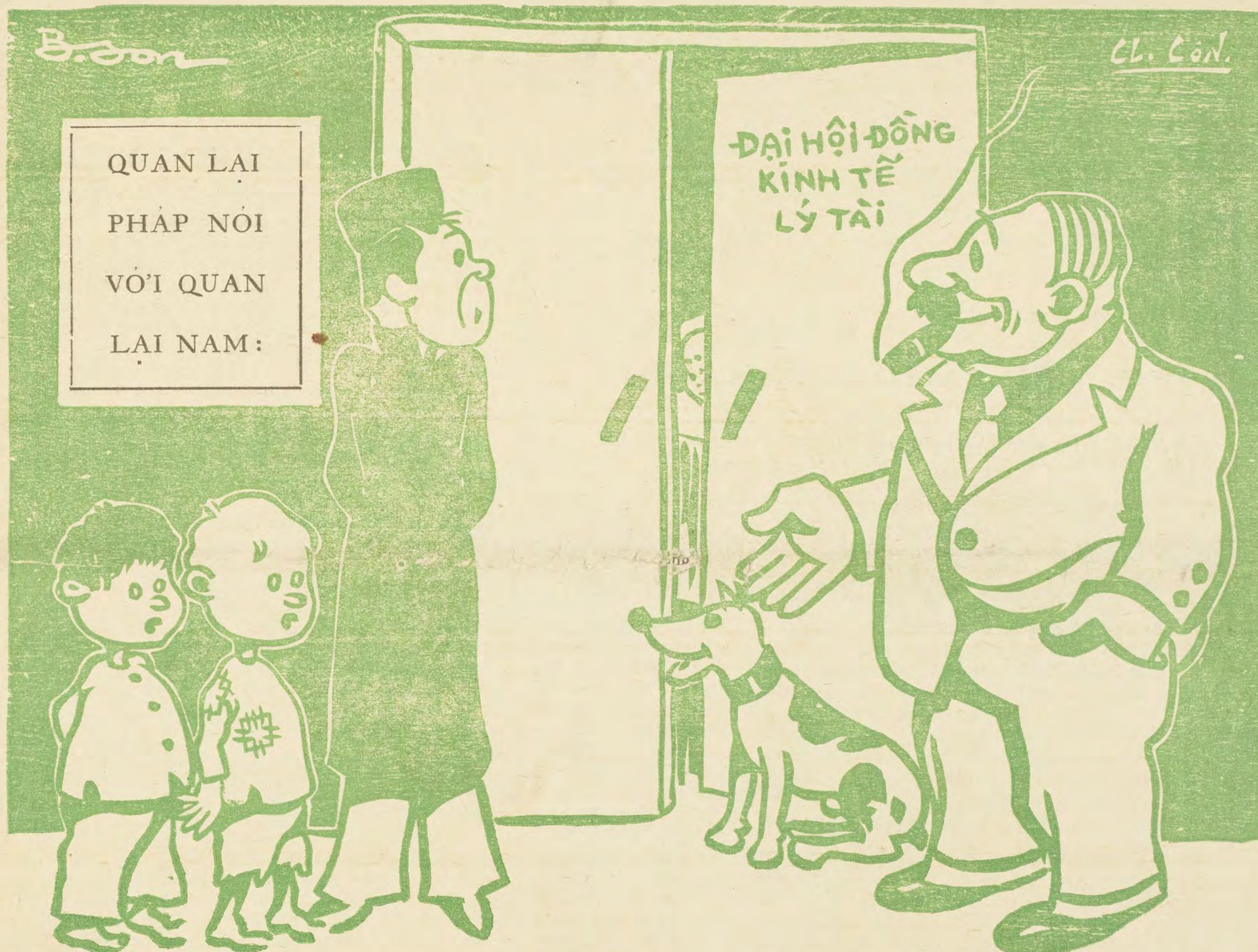
3\$ 60 — 3 tháng 1\$ 80

Abonnement administratif:

10\$ 00 par an

NAM 2 — 18 NOVEMBRE 1938 — N° 61 — MỖI SỐ 20 TRUONG: 0\$ 15

— Các anh không nên phân bì: sao lương bổng chúng tôi lớn gấp mười của các anh; nè các anh xem chúng tôi còn phải nuôi chó nữa chứ!

VĂN-ĐỀ HẠN-CHÉ THUỘC BẮC CHU'A GIẢI-QUYẾT
CHA GIẶC CÙNG KHÔNG DÁM TỚI NƯỚC TẠI
VÌ SAO 9 NGÀY MẤT QUẢNG-CHÂU?
CÁC QUAN LỚN LO CHẠY GIẶC CHO CÁC BÀ LỚN TRƯỚC DÂN!

AI MUỐN LẦY

giải thưởng của Viện Khoa-học nước
Pháp treo 50 năm nay: Gởi thơ cho trời.

CHÍNH HITLER

là Tần-Thủy-hoàng đời xưa tái sinh:
đốt sách vở, chôn nhơn tài, diệt 6 nước.

DAINAN KOOSI

XUẤT CẢNG VÀ NHẬP CẢNG
7 et 9, Rue G. Guynemer — SAIGON
M. MATSUITA PROPRIÉTAIRE

CÁC CỬA HIỆU "AU JAPON"

SAIGON HANOI PNOMPENH
46, Rue Viénot 83, Rue des Paniers 2, Rue Ohier
BÁN ĐỒ CÁC THỨ HÀNG HÓA NHỰT - BÓN

Ông Khanh-Son ngoài Bắc

Một nhà tiên tri coi số mạng

Nói mười trúng tám (chỉ có thánh thần mới nói được hoàn toàn cả mười thôi). Bà con trong Nam ta nếu đã từng mất tiền coi nhiều thầy mà chưa được vừa ý thì mau biên thư cho ông Khanh Son — 36 Jambert Hanoi.

Nhiều ông thầy chỉ nói môi mấp rặng: Có thể bảo cho ta biết được con số mà mua giấy đăng trúng số bạc lớn, hãy hỏi ông thầy ấy sao chẳng tìm cách mua cho mình trước để có nhà lầu xe hơi, và chỉ mà phải ngồi làm nghề này.

Lại còn có thầy mang phép mầu mán làm mê hoặc lòng người, định pha sự dị-đoan vào với khoa học văn minh sao đáng.

Nay bà con ta hãy gửi tường chữ ký, hoặc viết tên họ, tuổi (tuổi ta cũng được) kèm ngân-phiếu 9 các làm bút-phi trong năm hôm sẽ nhận được quy-ký cần-tắc.

KHANH-SON

Nº 36, RUE JAMBERT, HANOI

Nếu chẳng biết viết thì cần cho biết ngày sinh tháng đẻ và tên tuổi cũng được.
(Xin gửi thư báo đảm hay là muốn trả tiền bằng cò lại càng tiện)

Hãng làm gạch bông của người Annam

Chuyên môn làm các thứ gạch bông (carreaux en ciment) và granito thiết tốt lại giá rất rẻ,
Cũng có lãnh làm má và mặt bằng đá cẩm thạch nhơn tạo (marbre artificiel) và bằng Granites.

Chúng tôi đã được ban thưởng Médaille vàng, Long Bội tinh của Đức Đại-Nam Hoàng-Đế Bảo-Đại và nhiều cấp bằng ngoại hạng, hạng nhất của các hội-chợ Huế, Hanoi và Hải-phong. Qui ngài ở xa muốn mua hoặc xin catalogue thì gửi thư thương lượng với chúng tôi rất cảm ơn.

COMPTOIR DES INDUSTRIES RÉUNIES
« CARREAUX IMPERIAL »

BẢO TRÁC et NGUYỄN-VĂN-HUỘT
68, Quai de Belgique — SAIGON — Téléphone : 21.088

Học nữ-công với trường

thực-nghiệp TÂN-NỮ' HỌC-DU'ÔNG

Nº 1, 2, 3, rue du Grand Couronné (gần ga Nancy) Chợ-quán

Chị em đều công nhận rằng học rất đáng tiền vì trường dạy kỹ lưỡng, thành thật, mau khéo giỏi về các khoa nữ-công: thêu, may, cắt, thắt, ép, dệt, bành, mứt, nấu ăn v.v., nhất là về các môn Bắc trắng, Bắc màu, Mứt bông, Mứt trái cây, bóng đường nắn, bóng đường rế, tất cả chị em cho là khéo hơn các nơi. Có dạy thêm khoa nữ-công thực-nghiệp: làm fro mage, savon, chế dầu thơm, phấn, son, đồ trang điểm phụ-nữ v.v... do một viên kỹ sư chuyên môn chăm nom.

Về khoa Pháp-văn có giáo-sư tốt nghiệp ở Đại-học-Đường Paris, tập nói và viết tiếng Lang-sa thông thạo theo thời thế, học một năm thì rành. Khoa này chỉ để riêng cho các nữ-sinh-viên có học lực cỡ bằng sơ-học sắp lên. Hỏi thêm điều chi xin đình cò trả lời.

Sâm Nhung Bách Bô Hồng-Khê

Lấy tinh chất ở cơ-quan sinh dục của các loài vật rất mạnh chế luyện với Sâm Cao-ly Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bổ quý giá, nên dùng nó dần dần đến thân và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp hạch, sinh ra nhiều tinh huyết, ăn ngon miệng, ngủ yên giấc, tinh thần minh mẫn, bền trí nhớ lâu, đại tiện nhuần, nước tiểu trong, khỏi đau lưng, bốc hỏa. Các ông dùng trong 2 ngày sẽ thấy trắng dương cổ khí, tinh đặc, trong khi phòng sự không thấy nhọc mệt. Nếu ai có bệnh di tinh, lạnh tinh, nhiệt tinh, mộng tinh cũng khỏi. Đàn bà dùng được huyết tốt, kinh điều; bà nào có bệnh kinh nguyệt bất điều sanh ra các chứng đau bụng, đau lưng, bốc hỏa, ra khí hư (bạch đới hạ) cũng khỏi. Bà nào nuôi con thì tốt sữa, có chữa thì khỏe thai. Các cụ già đau lưng đau mình mỗi mệt, kém ăn kém ngủ hoặc có bệnh ho, bình thờ dưng cũng khỏi cả. Trẻ con dùng thuốc này sạch cam sài, bỏ lì, tiêu thực. Nói tóm lại tất cả nam phụ lão ấu, nếu ai cần phải bồi bổ sức khỏe thì không còn có thứ thuốc bổ gì hay bằng thuốc Sâm Nhung Bách Bô Hồng Khê này. Thuốc thơm ngon dễ ăn; các ông dùng thứ bao sáp vàng, các bà dùng thứ bao sáp trắng. Mỗi ngày ăn 2 viên vào 2 bữa ăn sáng và tối, trẻ con mỗi lần ăn nửa viên nhai nghiền với chén nước trà. Mỗi hộp giá 1p.00.

Thuốc Hồng - Khê số 47

Thuốc « Tráng Dương Kiên Tinh đại bổ thận Hồng-Khê » số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngư-phiêu, Hải-cẩu-thận, Yến-quảng, Sâm-Nhung với các vị thuốc vừa bổ vừa ngon. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người dương sự yếu, « bất lực », « liệt-dương » được mãn nguyện, dễ thụ thai. Làm cho người vô tình lạnh dạm trở nên người đa tình vui vẻ. Sau khi dùng thuốc này 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiệu quả hiển nhiên. Muốn chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói Op.25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp mấy lần khác và sau lại thấy tinh thần minh mẫn không một chút nhọc mệt. Thuốc này chuyên trị bổ thận, kiên tinh, sinh khí, chữa bệnh liệt dương, bệnh tinh mau xuất. Mỗi chai lớn giá 1p.00. Mỗi gói dùng được một ngày giá 0p.25.

Thuốc « Cai Hồng-Khê »

Không trộn lẫn chất thuốc phiện (nhà Đoàn đã phân chất), nên ai cũng có thể bỏ hẳn được, mỗi ngày hút một đồng bạc thuốc phiện, chỉ uống hết hai hào thuốc cai là đủ không phải hút nữa, vẫn đi làm việc như thường, thuốc viên Op.50 một hộp, thuốc nước 1p.00 một chai. Nghiện nhẹ chỉ hết 1p.00, nghiện nặng hết 5p.00, 3p.00 là bỏ hẳn được, nếu sai lời, xin trả tiền lại gấp đôi.

Thuốc phong tình Hồng-Khê

Giấy thép mà buộc ngang trời! Thuốc Hồng-Khê chữa những người lẳng lơ! Hai câu Sâm truyền này, ngày nay quả thấy ứng nghiệm, vì hề nói đến Hồng-Khê thì ai cũng nghĩ đến thuốc lậu và thuốc giang-mai; ai bị lậu không cứ mới hay kinh niên uống thuốc lậu Hồng-Khê số 30, mỗi hộp Op.60 cũng khỏi dứt nọc, ai bị bệnh giang-mai không cứ về thời kỳ thứ mấy mới hay đã nhập cốt rồi, uống thuốc giang-mai Hồng-Khê số 14 cũng khỏi dứt nọc một cách êm dềm không hại sinh dục (mỗi hộp giá Op.60) nên khắp các nơi đâu đâu cũng biết tiếng.

Nhà thuốc HỒNG-KHÊ

88, Phố Chợ Hầm, Hanoi (Route de Huế)

Xem mạch cho đơn, bốc thuốc chén, và có hơn 100 môn thuốc hoàn, tán, cao, đan gia truyền và kinh nghiệm, chế sẵn đóng hộp đóng chai theo phương pháp Âu Mỹ bán khắp cả nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-miên, chữa đủ các bệnh nguy hiểm người lớn trẻ con. Bệnh nào thuốc ấy, có đơn chỉ rõ cách dùng và nói rõ bệnh căn, hết rất ít tiền mà bệnh mau khỏi. Các thứ thuốc của nhà thuốc Hồng-Khê dự Hội-chợ Hải-phong năm 1937 được quan Toàn-quyền và quan Thống-Sứ ban khen, các báo tây, nam tỏ lời khuyến khích, được thưởng « Bội-Tinh-Vàng » và được « Bằng Cấp Tài Năng » tại Hội-chợ Huế. Có biếu hai cuốn sách thuốc: « Gia-dinh Y-Dược » và « Hoa-Nguyệt Cẩm-Nang ». Khắp các nơi đến có Đại lý, mua thuốc Hồng-Khê xin nhận ký dấu hiệu Phạt 12 tay.

Đại-lý tại Nam-kỳ. — SAIGON: Đức-Thắng 148 Albert 1er Dakáo; BENTRE Tân-Thanh Rue Clémenceau; THUDAUMOT: Phúc-Hưng-Thai. VINH-LONG: Long-Hồ; LONG-XUYỀN: Hữu-Thái; SOG-TRĂNG: Trường-xuân 77 Đại-ngãi; MYTHO: Mông-Hoa; CÁN-THƠ: Au petit gain; BAC-LIÊU: Trang-hiếu-Nghĩa; RACH-GIA: Vạn-Hóa Rue Gia-long; TRA-VINH: Liên-Hiệp thư-quán.

mai

2e ANNÉE — N° 61

VENDREDI 18 NOV. 1938

Direction & Rédaction : N° 150, rue Lagrandière - SAIGON

Directeur : **Dào-trình-Nhật**

VẤN ĐỀ HẠN CHẾ THUỐC BẮC CHƯA GIẢI QUYẾT NGAY ĐƯỢC

VẤN đề hạn chế thuốc Bắc đầu chưa giải quyết ra sao cả nhưng Chánh phủ chắc cũng đã thấy rõ ý muốn của dân ra sao rồi.

Tất cả đoàn đại biểu bốn xứ — trừ tay phản động Trần bá-Vinh — đều tỏ ý quả quyết bài bác cái dự án ấy. Và báo chí là cơ quan dân đạo và truyền thống ý muốn của dân hơn dịp này cũng đã tỏ ý không chịu có sự hạn chế vô lý và nguy hiểm là hạn chế thuốc Bắc. Ý dân là ý trời.

Quan Toàn quyền Brévié là người đã từng hiểu những nguyện vọng đề dãi của dân xứ này hẳn ngài không bỏ qua một cơ hội làm trọn cái thiên chức thực dân theo lối nhơn-dạo. **MAI**

TRONG phiên nhóm ngày thứ tư 9 Novembre của Đại Hội-đồng, sau khi bàn đến khoản Cứu-tế xã-hội, Hội-đồng đề-cập ngay đến vấn đề hạn chế thuốc bắc.

Vấn-đề đó cổ nhiên là phức-tạp trăm phần. Đầu tiên rắc rối cho ông chánh sở Y-tế, là người ít biết về công dụng thuốc bắc trong dân gian và địa vị tối trọng của nó trong cuộc sống còn hằng ngày của người bần-xứ. Tuy vậy, sau mấy lời chất vấn chánh-phủ về dự định hạn chế thuốc bắc của ông Phan-Thanh, ông chánh sở Y-tế Đông-dương vẫn có can đảm đứng dậy để trả lời một cách «rành rọt», hay ít ra ông ta cũng tưởng như vậy :

— Xứ này có lắm ông thầy thuốc bắc dốt, không hiểu nghề, tôi tưởng đó là một cái hại lớn cho dân chúng đã cần dùng đến họ. Họ không học hành gì hết, cho nên sợ rằng trong lúc hết thuốc họ gia nhiều vị độc, có thể nguy đến tánh mạng của bệnh nhơn. Những cách quảng-cáo láo xược và vô lương của họ có thể làm cho dân chúng lầm lạc, quá tin, rồi tổn tiền mà vô ích. Sao cho bằng thuốc tây, đã trải qua bao sự tìm tòi, kinh nghiệm, phát minh khó nhọc mới đem ra công bố cho đời. Thầy thuốc tây có học lâu năm mới thành nghề được, không như thầy thuốc annam chỉ do ở sự gia truyền.

Nhìn thấy mấy ông hội-đồng annam — trừ ông Trần-bá-Vinh — nghe mình một cách không được hòa hảo cho lắm, hình như ông chánh sở Y-tế biết mình đã quá dáo tay lái, nên vội vàng «tấp» :

— Tuy vậy, kể những phương thuốc gia truyền cũng nhiều cái hay nhưng nó không có căn cứ chắc về đầu hết. Bởi nếu Chánh - phủ có ý muốn hạn chế thuốc Bắc, đó không phải là

muốn làm tiêu diệt nghề làm thuốc Bắc ở xứ này đâu. Quan toàn quyền Brévié muốn hạn chế thuốc Bắc là chỉ sợ e có người dùng bậy trong sự cân lường, có thể thiệt hại đến tánh mạng của «thần dân» ngài đó !

Nhơn đạo hết sức. Dân chúng Annam đã nghe ra chưa ! Phũ lên trên thâm-ý người ta dùng một lớp sơn tốt màu tên là sơn «nịnh dân» (démagogie). Chúng ta còn đợi gì mà chưa cảm ơn Chánh-phủ và ông chánh sở Y-tế ! Vậy mà ác nghiệt thay, mấy ông hội-đồng Annam lại không chịu hiểu cho như thế. Bắt đầu từ ông Phan-Thanh :

— Chúng tôi yêu cầu Chánh-phủ đừng nên hạn chế thuốc Bắc, vì rất có hại cho dân nghèo. Thuốc Bắc rẻ tiền hơn thuốc tây, dân nghèo lấy đâu ra mà dùng thuốc tây nếu Chánh - phủ hạn chế thuốc Bắc.

Đến lượt ông Bùi-quang-Chiều. Ông ta nói lại những ý mà cơ quan của ông, tờ Tribune Indochinoise tỏ bày mấy lúc sau đây. Đại khái rằng vấn đề hạn chế thuốc Bắc có thiệt hại lớn cho dân nghèo nên, nhất là trong lúc nhà thương không có đủ thuốc để cung cấp cho người bệnh nghèo khổ dùng. Với lẽ dễ hiểu và không cãi được ấy, sự hạn chế thuốc Bắc đã thấy rõ là một điều hại.

Có kẻ thấy cụ Bùi nhà ta hình vẽ thuốc Bắc đã vội kêu gọi sự chú ý của dân chúng về cái «can

đâm» ấy vì là cụ có hai người con làm thầy thuốc tây. Nhưng thiết tưởng nói rằng can đảm thì cũng không đến nỗi can đảm lắm.

Ông nghị Le Roy des Barres tưởng đã đến lúc ông đứng dậy. Chúng tôi nhận rằng ông này với tài hùng biện và sự hiểu biết sâu rộng đã khôn khéo hơn ông chánh sở Y-tế nhiều.

— Tôi nhìn nhận rằng cũng có lắm ông thầy thuốc bắc giỏi. Sự thật chánh-phủ không có ý gì thù tiêu nghề thuốc bắc, nên mới hạn chế nó. Sở dĩ phải hạn

chế nó là vì muốn giữ cho còn được cái tiếng tốt mãi, từ nghề nghiệp cho đến kẻ phụng-sự nó.

Sau khúc giáo đầu ấy, ông Le Roy des Barres mới xây qua tán dương thuốc tây và yêu cầu sao trong mỗi làng ở thôn quê nên mở nhà thương để dân chúng có thuốc tây dùng dùng thế thuốc bắc. Ông nghị ấy mà tán dương thuốc tây thì không có gì lạ.

Lời đề nghị của ông Le Roy des Barres quả có hay nếu đề tấn-công thuốc bắc, còn như nói về thiệt hành thì là chuyện xa vời.

Vì ta hãy nghe ông Bùi-quang-Chiều trả lời :

— Ý kiến của ông bạn đồng viện người Pháp rất hay nhưng tiền công nho trong các làng, chánh-phủ đã lấy hết, chỉ còn chừa lại ít trăm đồng để cho họ lo việc cúng tế thành-hoàng mà thôi.

Ông Vũ-văn-An tiếp theo lời ông Bùi xin chánh-phủ hãy đưa vấn-đề hạn chế thuốc bắc ra trước hội nghị từng xứ đã.

Nội hết thấy, chúng tôi đề ý đến lời bình vực của ông Phan-văn-Giáo nhiều hơn, vì sự lạ là ông này lại vốn một nhà thuốc tây nhưng mà đứng trước quyền lợi của toàn thể dân chúng ông ta phải nghiêng mình. Họa may có như thế dân chúng xứ này mới hết ngao ngán.

Coi qua trang 17

Kỳ tới

- ◆ Ông Trương-Tửu với cuốn « Một chiến-sĩ ».
- ◆ Nhà làm pháo bông trước nhứt ở Nam-kỳ.
- ◆ Trịnh-hưng-Ngẫu với Gazogène.
- ◆ Trả lời ông Ng. h. Phương về hai câu thi dịch bài « Thăng-long hoài-cổ ».
- ◆ Chó sướng hơn người.

Hai bà làm gương soi cho Phụ-nữ Trung-Hoa

TRUNG-quốc ngày nay có 2 bà mà dư-luận báo - giới đèn nhìn nhận là hực người làm khuôn mẫu cho Phụ - nữ Trung-quốc, ấy là bà Tống-Mỹ-Linh, tức là Tướng-giới-Thạch phu - nhơn, và bà Triệu lão thái-thái, lãnh - tụ quân du-kích ở Đông-bắc mà báo này đã nhiều lần nói tới.

Hình đây là một quang-cảnh khi bà Tống-Mỹ-Linh đang làm nữ-khán-hộ bằng bó cho binh lính bị thương. Tin này báo Mai đã từng có bài thuật rõ Còn 2 hình nhỏ ở góc dưới: tay trái là chơn-dung bà Triệu, phía trong là bà Tống đó.

CHUYÊN MỖI TUẦN

không quên chỉ vẽ mấy cách thực hành, theo phương pháp đơn sơ thiết thực của đại-tướng Deslaurens, để bắt cứ dân ở thành thị hay thôn quê, cũng có thể tữ sẵn vài ba bao cát và tự đào lấy hang hố, phòng khi vạn nhất lâm nguy, chun xuống đào nạn.

Nhưng kỳ thiệt ai nấy đều quá lo xa sợ hoảng hết thấy.

Cha không - quân nào

CÙNG KHÔNG DÁM MEN TỚI NƯỚC TA

cách thức phòng không.

Ấy là việc mới thấy lần thứ nhứt ở xứ này, cho nên nhiều bà con ta hoặc lo ngại pháp phòng, hoặc ngỡ ngàng không hiểu.

Lo ngại, vì tưởng đâu có máy bay giặc sắp tới, cho nên gần đây bộ Tham - mưu của các nhà-nước mới hồi khai nhơn số mỗi gia đình và bảo dòi đàn bà con nít về quê xa mà tránh. Họ thật thà quá và kém bề thường thức, nào có hiểu rằng ập dợt phòng không là việc tự nhiên khắp trong thiên hạ đời nay, chứ xứ mình nằm dưới ngọn cờ ba sải rất là bình yên vô ngại, chẳng có giặc giã gì đâu mà lo.

Ngờ ngàng bởi trong trí ai nấy đều phải tự hỏi xứ mình chẳng thấy có những công cuộc kiến thiết chi (như là đào hầm xây động) cho dân có chỗ lâm nguy đào nạn, mà nhà-nước vậy báo-chương cũng vậy chỉ hô hào lập dợt ở trên lý-thuyết, chứ không bày biện cho dân biết một vài cách nào tự vệ đơn sơ mà thiết thực, có thể trong khi hườn cấp lấy chỗ nương náu tạm thân.

Rõ biết phần đông nhơn-tâm lo ngại ngổ ngàng như thế, nên chủ mấy kỳ báo trước chúng tôi đã lấy lý thuyết yên ủi bà con, lại

Chúng tôi dám nói quyết rằng : tở cha quân giặc nào, đâu có ba đầu sáu tay, đâu cho ăn kéo ngon mấy chúng cũng không dám cho phi-cơ bay đến đây mà thả bom xuống những châu thành tốt đẹp như Hanó hay Saigon của người Việt-nam mình.

Vì sao ?

Đó chứ vị độc-giả đoán ra. Nếu như viên hải-ngoại thông-lin của chúng tôi không lầm, thì gần đây bộ Tham - mưu của các nước Đức Ý Nhật Nga đã dặn dò toàn thể không - quân họ, và lại buộc mỗi phi công đều phải vạch cái chéo áo ra mà ghi lấy, cho nhớ cái mặt-linh này :

— « Một mai rồi có chiến tranh giữa ta với Pháp, phi-đội ta nhứt «định phải chừa mặt Saigon Ha-nói ra, đừng có sợ sệt bay tới « không-trung của mấy nơi ấy mà « ngã chết không kịp ngáp đã.

« Vì bộ Tham - mưu ta đã dò « biết ra những thắng Việt - nam « xanh xao bé nhỏ mà không ngờ « có óc khoa-học tự-vệ ghê hồn. « Chúng nó đã chỉ lạo ra một thứ « khói gì không biết, đêm ngày bay « tỏa lên tận chín tầng mây xanh, « làm cho cả một vùng có sương « mù che lấp, dầu cho phi - đội « ta có bay tới, ngó xuống dưới « cũng không sao thấy gì được mà « thả bom Còn ghê hơn nữa, là « thứ khói ấy vừa là tấm màn « sa-mù nhơn-tạo, vừa làm hơi « độc mãnh liệt dữ dằn, nó có hiệu

« ực đáng sợ gấp trăm độc - khí » (gaz asphyxiant) và từ - quang » (rayons de mort) của tây phương « ta đã chế ra. Phi đội ta bay đến, « đã không ngó thấy giống gì ở dưới, mà phi-công hít phải hơi « độc: ấy chết ngay tức thời và « bộ máy cũng bị nó làm ngưng. « rồi phải rút xuống đất. Bởi « vậy tướng sĩ không quán ta phải « nhớ, kẻ chết oan mạng cả người « lẫn máy nghe! »

Ghê chưa? Chúng ta có sẵn phương pháp phòng không khiến cho địch-quốc phải sợ mà ta không tự biết.

Màn khói ấy, hơi độc ấy, chính nhờ nha-phiến mà ra.

Nghĩ coi, Saigon (Cholon cũng như Hanói, tôi ngày sáng đêm, biết là có mấy chục muôn con người — đều là tướng sĩ phòng không hộ quốc một cách vô danh — kể tiếp nhau phá khói nha phiến cho nó cuốn cuộn bay tỏa lên không gian, một mù che lấp cả một vùng trời, bảo phi - cơ giặc dòm thấy châu thành ở dưới sao được? Xứ ta một năm tiêu thụ 55 tấn nha phiến kia mà, biết bao nhiêu khói mà kể. Khói ấy trộn vào không-khí quân giặc phải sợ hít nhầm mà bị mê hồn mất thở, ngưng máy chết người, là lẽ đương nhiên

Hèn chi trong số công - nho Đông-dương 1939 có ghi số tiền mua á-phiến dự trữ tới 2.500.000 đồng (hai triệu rưỡi), mà các ông nghị-viên Đại hội đồng không hiểu, mới hỏi sao nhiều quá.

Thì số ấy càng nhiều càng lợi cho việc phòng không chứ sao. Một mai hữu sự, nhứt nước thả ra cho chúng ta phá khói gấp hai ngày thường, thì đám cháy: cả đội phi-cơ giặc có sợ rớt bay lại châu-thành mình đây tít là chúng phải nghe hơi ngả máy ở mấy chục cây số ngoài xa kia lận.

— M —

A Monsieur

H. H. A. AMIL

PROFESSEUR

N° 164 rue Mac-Mahon. — SAIGON

Kính ông,

Tôi xin công nhận rằng: Monsieur professeur H. H. A. Amil 164 rue Mac-Mahon Saigon, là ông thầy coi tay mẫu nhiệm giới hạn nhất, nơi đâu có đó, chẳng sai.

Và là người thầy biết giúp giúp cho ai là kẻ khổ tâm trong đường tình ái.

Chính tôi là kẻ đã mang ơn ông đặc đường chỉ nẻo, đều gặp mọi điều hạnh phúc.

Nên đứng ra báo cáo cho hết thầy chỉ em được hay, ai có tâm sự chi, mau mau đến nhờ ông thì được như ý nguyện.

Melle JEANNETTE TÂM MYTHO

Một món thuốc tiên

AI HO?

mà uống thử thuốc nào cũng không hiệu nghiệm, không dứt tuyệt, thì nên uống thuốc của

GIA-BỮU-ĐƯỜNG
N° 90, Tổng-đốc-Phường
CHỢ LỚN

Có thuốc ho rất thần- hiệu. Bất cứ đàn bà, con nít, ho gió, ho đàm, hoặc lâu hoặc mau, uống thuốc nước này hết bệnh liền.

Người đang mạnh uống thuốc này cũng bổ tinh thần khoẻ khoắn.

Nên noi... Nên nghe...

CỰ thượng Mandel từ khi vô ngôi trong tòa nhà ở đường Oudinot thật đã làm được nhiều chuyện mới lạ.

Mới đây cụ đã thương đồng ý kiến với quan tổng-trưởng bộ Giáo-dục Jean Zay từ đây thêm vô chương trình các trường trung học: tiếng Á-rập.

Sao lại không thêm tiếng Việt nam vô nữa? Chúng tôi cũng lấy làm lạ như một bạn đồng nghiệp ngoài Bắc.

Vì cũng là con dân thuộc-địa mà tiếng Việt nam có tới 18 triệu hay 20 triệu người nói, hơn số người thuộc địa Bắc Phi-châu nói tiếng Á-rập những 5 triệu kia mà.

Sự so sánh này hơi ngộ.

807 công chức Pháp «xực» của công nho Nam-kỳ 3.060.483 đồng, còn 2.965 công chức Nam chỉ «xực» có 2.031.214 đồng thôi. Chỗ chênh lệch nhau nhiều quá.

Một sự so sánh khác nữa, là cũng người Annam thầy kỹ làm việc nơi dinh công sứ ở Trung kỳ, ngoài số lương tháng ra còn có phụ cấp vợ con này nọ còn thầy thừa phái làm việc dưới quyền Nam-triều chỉ có số lương chết đói mà thôi không có một xu nào phụ cấp cho vợ con.

Tại vậy mà nhiều người trông mong trực trị chăng?

TUẦN lễ vừa rồi của Saigon là tuần lễ tài hoa. Nhưng nếu nhà hát Tây là nơi mà công chúng thường thức được cái nghệ-thuật sơn (laques) của các nghệ-sĩ trường Mỹ-thuật Hanói thì sân khấu của nó lại bởi lo một cách thâm thương vì tới diễn kịch do câu lạc bộ Atécine tổ chức.

Chúng tôi chỉ nói đến cuộc triển lãm sơn mài. Những tác phẩm trưng bày đều do các ông Nguyễn-gia-Tri (Rigt) và Lê Phổ sáng tác. Chúng tôi lấy làm lạ chẳng thấy một bức nào của Trần-quang-Trần (Ngym). Ba tấm đã được người ta bỏ tiền ra mua, mà chúng tôi thấy hai tên quen: bà Brévié và bà Nouailletas.

NGHỆ - thuật sơn của người Việt - Nam đã tiến bộ một cách mau chóng đáng làm cho chúng ta vui mừng và người Pháp chú ý. Điều đáng khen hơn hết là các nghệ-sĩ đã biết diễn tả lên trên mặt sơn lại linh hồn mộc mạc và đặc biệt á-đông của quê-hương mình. Ví dụ những

bức vẽ « Chùa Hương » « Làng Annam ngày xưa » v. v. ...

Đứng trước những công trình mỹ thuật ấy, ai có tâm hồn cũng phải rung động một cách khoái trá và thanh tao vì những nhịp nhàng của màu sắc và những hòa hợp của đường, của nét, nói tóm lại là tài nghệ già dặn của các nghệ-sĩ.

CUỘC triển lãm này thành công rực rỡ và rất được công chúng người Nam, người Pháp hoan nghinh. Nghe rằng nhiều bức trưng bày ở đó sẽ được đưa sang dự cuộc đấu xảo sắp đến ở thành San Francisco bên Mỹ. Chúng tôi tin rằng về môn mỹ-thuật này, cái sự đem chuông đi đánh xứ người có bề hy vọng thành công nhiều lắm. Còn nói gì cũng trên sân khấu ấy người ta đã đem diễn một vở kịch có cái tên kêu như thùng rỗng: «Đề tội cho hoa». Sự thật là một cuộc đề tội ở nhà hát Tây hôm đó. Tác giả không thương gì nghệ-thuật đã đề tội cho vở tuồng, vở tuồng không thương gì các vai đã đề tội cho tài tử, và tài tử không biết thù hằn gì công-chúng, đã đề tội cho khán-giả. Hơn nữa, cuộc đề tội ấy hoàn toàn châu đáo, không có chỗ nào... chê được.

Mustapha Kemal
người đã cứu nước
lại thích lợi nước.

TUỜNG-giới-Thạch xướng lên đạo sống mới (tân sanh hoạt) lấy những bậc danh tướng của Trung-quốc đời xưa để treo gương cho quan lại văn võ ngày nay bắt chước.

Bình nhứt các văn quan võ tướng nước Tàu đề ra mình sắp làm Nhạc-Phi số 2 Quan công số 2 vậy. Nhưng đến lúc hữu sự, phần nhiều các ngài không có cái dũng cảm của Quan Nhạc nên chỉ mới có việc lạ như việc 9 ngày thất thủ Quảng châu.

Chính báo Tàu nói vậy. Chớ không phải chúng tôi đa.

BÁO « Thạch san » ở Hương-cảng mới tìm ra một nguyên nhơn bí mật nữa.

Là hôm quân Nhứt mới lên họ ở Đại-á-loan, các quan văn võ lớn bé ở Quảng châu lo sắp đặt đào-nạn cho những lão thái những phu nhon những tiện thơ những ái thiếp của mình chạy

đi trong náu ở Ao-môn và Hương cảng trước.

Sau khi đến ở chỗ yên ổn sung sướng rồi ngày nào cũng hai ba đạo các phu nhon và ái thiếp dùng đến thoại kêu rêu phu quân ở Quảng châu mà hỏi.

— Giặc đến đâu rồi mình? Mau mau thu xếp rồi đến với tôi, chớ bỏ tôi ở đây bơ vơ, tôi nhờ mình, trông mình và lo cho mình quá!

Nghĩ coi như vậy thì còn ông văn-quan võ-tướng nào lo việc giữ thành cự giặc nữa chứ. Làm gì Quảng-châu không mất mau?

Nhạc-Phi ngày xưa nói: « Văn quan không cần tiền, võ-quan không sợ chết, thì thiên hạ thái-bình ». (Văn quan bất yếu tiền, võ quan bất sợ tử, thiên hạ thái bình hĩ). Bọn Dr-hóm-Mưu, Ngô-thiết-thành, Mạc-hy-Đức, ngày thường vẫn đem câu đó ra tự răn mình và khuyên bảo dân, trách-nhiệm thiết thân, nào họ có bắt chước hành vi của Nhạc Võ-mục cho đâu!

LỚP sống nọ vừa ến thì lớp sống kia lại nổi. Sau khi nổ xé Tiệp-khắc xong rồi, Hitler đã thử hỏi là mỗi nhứt-dịch đòi lại thuộc-địa cũ.

Mấy tuần nay dư-luận Âu-châu bắt đầu xôn xao về chuyện này.

Chắc rồi đây lại cũng như chuyện Tiệp-khắc, chỉ có hai cách để giải-quyết:

Một là các nước dân-chủ lại phải nhường nhin Hitler, nghĩa là trả lại thuộc-địa cho Đức. Hai là chiến-tranh.

MUSTAPHA Kemal, hay là Kemal Ataturk, tổng-thống nước Tuyền-ky (Turquie) qua đời hôm thứ năm tuần trước, đã về cõi thiêng liêng mà nhắm được mắt và có một nụ cười trên môi.

Tình cảnh nước Tuyền-ky từ 1920 trở về trước đại khái cũng như tình cảnh Tàu bây giờ, bị liệt-cường xâu xé khinh khi với những cái gọi là tổ-giới, là bất-bình-dẳng điều-trước, là Lạnh-lự tài-phần-quyền. Tóm lại, là một quốc-gia độc-lập dở dang, khổ nhục đủ thứ.

Mustapha nổi lên, đuổi cả liệt

Đầu xáo súc vật ở Hatsaikhoun (LÊO HẠ)

Ai muốn đi dự hội-chợ súc vật và mua trâu bò về làm ruộng. Ai muốn đi xem phong cảnh Pa'seng (Dala' thứ nhì). Xin hãy ghi tên trước ngày 30 Novembre 1938 giá 23 đồng, tổng trước 10 đồng

2 décembre 1938. — 5 giờ sáng đi, trưa tới Kratié, ở nghỉ một đêm. 3 décembre 1938. — 5 giờ sáng ở Kratié đi, trưa tới Hatsaikhoun, tối xem Cảnh-lương, Xiêm, Lào. 4 décembre 1938. — Ở tại Hatsaikhoun xem lễ Bisi, Hội chợ và đi viếng thác Pha-phong. 5 décembre 1938. — 5 giờ sáng đi Paksé và Pakseng ở ăn cơm trưa, chiều về Hatsaikhoun, du hồ dưới sông Cửa-long. 6 décembre 1938 5 giờ sáng về Kratié ăn cơm trưa rồi về Saigon.

Quý ông, quý bà,

Mỗi năm có hội-chợ súc vật một lần, năm nay là kỳ thứ ba, mười phần long trọng, thừa dịp này quý ông quý bà sẽ được xem nhiều cảnh đẹp ở xứ Lào, như là thác Pha-pheng và Pakseng không khác chi cảnh Dalat. Dalat có thác Cam-ly ai cũng tâm tác khen thăm. Pakseng có thác Cam-ly thứ nhì, cũng là một thắng cảnh để cho người mơ mộng. Hèn lâu tôi đã định tổ chức một cuộc du-lịch xứ Vạng-tượng, nay sẵn có dịp này, tôi xin quý ông quý bà rằng đi xem cho biết những cảnh vô ngần tuyệt mỹ, tốt đẹp và hùng vĩ của xứ Lào. Lần khác tôi sẽ đem quý ông quý bà lên viếng Lào Thượng.

Xin đem theo đồ lạnh, vì trên Pakseng lạnh không thua gì Dalat; cuộc hành trình trong âm ngày, tôi sắp đặt cho quý ông quý bà được đôi phần sung sướng về vật chất, chẳng dám sơ sót một điều. NGUYỄN-KHẮC-NƯỞNG 98 rue Lagrandière — SAIGON

cường, dựng lại tổ-quốc, rồi cải cách trăm việc, làm cho Tuyền-ky trở nên một cường-quốc trong thế-giới như ngày nay, không còn ai dám khi là « thằng ốm Cạn-Đông » (Le malade du Proche-Orient) nữa.

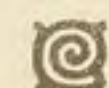
Biết bao dân tộc yếu hèn đang trông cho mình cũng có một người như Mustapha!

MỞI RA

M. Sáu HUÔNG ca:

Mỗi tuyệt tình

(Đàn guitar giấy Rạchgiá và cò)

Tuồng

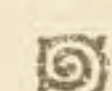
Quan-Âm thọ hàm oan

Bốn người ca

Lưu thủy trường, Khóc hoàng

thiên và Vọng cổ

(Đàn kim, cò Octavina và Guitare)

TRỌN BỘ 3 Đĩa

Asia

Thuốc ĐIỀU KINH

trị bệnh kém huyết

của đàn bà

hiệu Nhanh-Mai

Uống thuốc này vào máu huyết điều hòa, hết xảy xam, mặt mày đỏ lại, kinh nguyệt đúng kỳ, ăn cơm ngon ngủ được nhiều. Đàn bà đau về chứng máu huyết đều nặng thế nào, uống thuốc này được vui lòng lắm, quý bà sẽ khoe tặng vô cùng. Giá mỗi ve 0p.50. Khắp nơi có bán, các chỗ bán thuốc Nhanh-Mai đều có bán. Mua si lời nhiều do nơi Nguyễn-văn-Lương Boite Postale n° 336 Saigon hoặc nơi tiệm cô Nguyễn-thị-Kính Chợ-mới Saigon, hoặc các ga xe điện có bán. Mua lẻ do nơi các đại-lý.

Thuốc HO BỒ PHÔI
hiệu Trái Nho giá 0p.15

Trị ho đại tài. Có bán khắp cả Đông-pháp, do nhà thuốc Nhanh-Mai phát hành.

Nên đề ý

Quý ngài muốn có đồ trang-sức vừa đẹp đẽ, vừa tối tân, vừa rẻ tiền, chỉ đến tiệm BA-QUAN sẽ có đủ đồ, cho quý ngài lựa chọn. Chớ đáng tin cậy.

BA-QUAN

58 rue Vannier

Chuyên môn mai và bán hội xoan mới Đức-Quốc.

Ngang hông kho bạc. Chợ cũ Saigon

VÉN MÀN ĐẠI-BI-MẬT

Tiếp theo

9 ngày mật Quang-châu

CÁC QUAN LỚN LO CHO VỢ CHẠY TRƯỚC DÂN

THẬT, trong lịch - sử quân-sự khắp cả đồng tây kim cổ, có chuyện thất-thủ nào quá dễ dàng mà u lẹ như chuyện thất thủ Quảng-châu. Nhứt là người lính Quảng-dòng vẫn nổi tiếng về binh rông tướng mạnh, về tinh thần đồng cảm hy-sanh cao hơn hết thấy các tỉnh.

Vậy mà quân Nhứt ngày 12 lên bộ ở Đại - á - loan, ngày 13 chiếm Đạm-thủy, 14 lấy Huệ-châu, 15 vào huyện thành Huệ-dương, 16 qua sông đánh Bắc-la, tuy ở đây có mấy đại-đội quân Tàu kháng chiến kịch liệt, nhưng rồi cũng phải thua; rồi ngày 20 các quan văn võ ở Quảng-châu đánh phải bỏ thành rút quân về hướng bắc, qua ngày 21 đại-binh Nhứt như đi chơi mát, tấn vào chiếm lấy Quảng-châu khờ ru, Tại sao vậy?

Kỳ báo trước chúng tôi đã tóm thuật các ý - kiến báo Tàu tên cho nguyên nhân cốt yếu là:

1- Tại quán-bộ Tàu định ninh tin tưởng không bao giờ Nhứt dám xâm phạm đến Hoa-nam, vì sợ động tới chỗ căn bản lợi quyền Anh tất là Anh phải lấy vũ lực ra can thiệp. Và lại, chính Anh cũng từng thề nguyện hẹn ước với Tàu như thế.

2- Tại lễ trên đây mà Tàu sợ việc phòng thủ đến đôi cho đi hầu hết quân đội chủ lực lên miền bắc trợ chiến cho tới số tiền công trái 3000 muôn đã vay của dân, nói rằng để tu bổ công cuộc phòng thủ Quảng - đông, nhưng số tiền ấy tiêu tan đâu mất không biết.

3- Tại giao trách nhiệm quan hệ phòng thủ Đông-giang cho sư trưởng 151 là Mạc-hy-Đức một viên tướng bất tài, chỉ ham đánh chược và nhẩy dầm, đến đôi bỏ cả phòng địa mà đi chơi đâu mất, giữa đêm quân Nhứt lên bộ ở Đại-á-loan, người ta phải nhờ mìn vãi bắt bóng nhận tin cho « sư trưởng 151 phải mau mau trở về phòng địa. »

4- Tại các cụ lớn văn-quan vô-tướng, trọng trấn Quảng-dòng là bọn Ngô-thiết-Thành, Dư-hán-Mưu, Tăng-dưỡng-Phủ, chỉ có chức vị mà không có chon tài.

5- Tại Nhứt khéo dùng bề trên vẫn kể từ tinh hơn là những « viên đạn bạc » để tấn công lòng tham của bọn Hòn-gian và cho bọn này tới 1800 muôn đồng để ch ng đưa đường chiến khu thứ tư (tức là Dư-hón-Mur) cho nên được ngài mới thăng chức sư trưởng hồi tháng 9 và cho đi trấn thủ miền Đông-giang Huệ-châu là nơi rất trọng yếu về mặt quân sự.

Bat đầu thời kỳ kháng chiến thứ 4, một phe bất phục họ Trương do Trần - lữ - Nhân làm đầu, hô hào cái chánh-kiến này : Tướng giới-Thạch chính trên, phải giao hết binh quyền cho Châu Đức (hình dưới), để liên Nga cù Nhứt mới được.

Đầu sào đi nữa, một phần rất lớn là tại các ông lớn cầm quyền quân-chánh Quảng-dòng là Dư-hán-Mưu, Ngô-thiết-Thành bất tài vô dụng, gây thường sơ thất về việc sắp đặt phòng-giác tới lại lính quynh lòi thoi về việc kháng chiến. Điều đó chính đại-nguyên-sơ tại Tướng-giới-Thạch cũng đã tuyên-ngôn trách tội của bọn Dư, Ngô. Hầu hết báo tàu cũng động lòng công phần bạch tội những sự lồi lõm của Dư, Ngô rồi hỏi họ « mặt mũi nào ngó thấy Quảng đông dân chúng » ?

MAC-HY ĐỨC LÀ BỘ
TƯỚNG THÂN YÊU CỦA
DƯ HÓN-MU

VIỆC đặt quan hệ chức ở nước Tàu, nhiều ông lớn

chọn tài, hơn cả quốc-thị.

Không từng có tài thao lược hay chiến công gì kết Mạc-hy-Đức chỉ nhờ chỗ là bộ hạ thân yếu của quan lớn tổng-tư-lệnh chiến khu thứ tư (tức là Dư-hón-Mur) cho nên được ngài mới thăng chức sư trưởng hồi tháng 9 và cho đi trấn thủ miền Đông-giang Huệ-châu là nơi rất trọng yếu về mặt quân sự.

Mạc đã không có tướng tài mà đạo binh của va, lối một muôn người, đều là hạng lính mới mộ, nào đủ dày công tập dượt và quen thuộc chiến trận gì đâu. Ham mê tiền sắc cờ bạc, tướng quân họ Mạc thường bỏ phòng địa mà đi Hưởng căng tìm thú vui chơi hoai, y như bài trước đã nói.

Nhứt linh nhờ có những Hòn-gian sắc sảo làm tai mắt họ rõ biết chỗ yếu đó, thành ra họ lựa ngay Đại-á-loan làm nơi đồ lên họ trong tay có sẵn bức địa đồ Đông-giang mà họ đã mua 500 vạn đồng cho nên chỉ trong mấy ngày họ đánh tan cả đạo binh « lơ mơ » của Mạc-hy-Đức mà lấy được những yếu-địa Huệ-dương, Đạm-thủy, ăng-thành. Tuy có một sư - đoàn Quảng-ây cốt đến cứu viện mà không kịp.

Việc kháng - chiến của binh Tàu sắp đặt lòi thoi sơ sót đến thế nào, mà hôm quân Nhứt vây đánh thành Huệ-châu, viên chủ-tướng ở trong thành dùng điện-thoại để cử - huy phương lược cho quân mình ở ngoài mặt trận. không ngờ quân Nhứt chặn ngang giữa đường giấy thép nói ấy rồi làm cách truyền sai mạt g lệnh tin tức đi, tới đôi quân giặc đến khít bên thành mà viên chủ-tướng không hay, bị giặc bắt được.

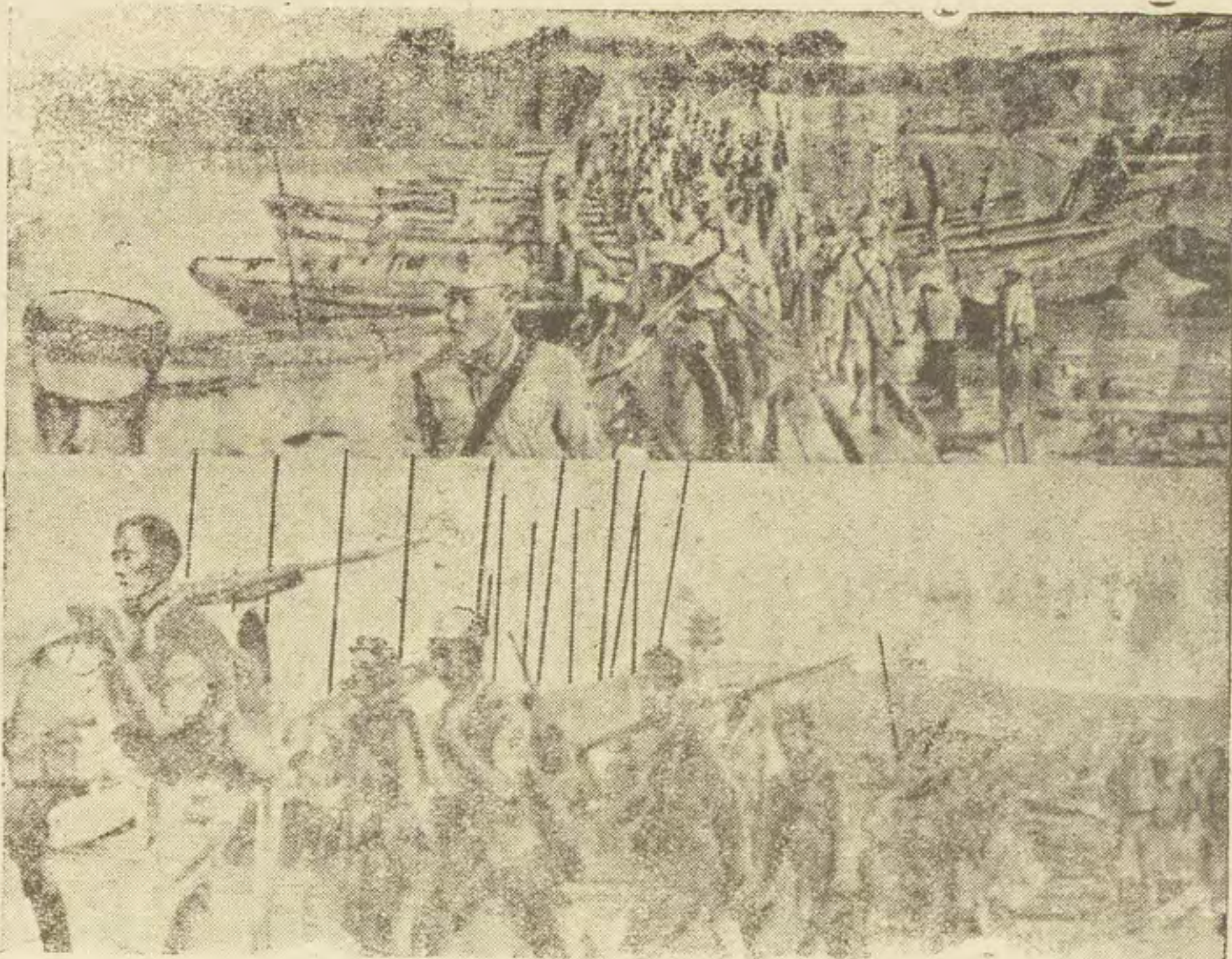
Trong khoảng này chỉ trừ ra có toán quân Trần - miên - Ngô đến cứu viện và đại - chiến với binh Nhứt ở miền Đạm - thủy, nhưng vì chúng quả bất địch, rồi cuộc toán quân ấy thua, Miên-Ngô tử trận một cách rất oanh liệt.

Thế rồi quân giặc tấn lên như chớp.

Ngày 18, nhà đương-cuộc ở Quảng-châu, mở Hội-ngị khẩn cấp, ai nấy đồng ý bỏ thành Quảng-châu rút đi. Các bà lớn bà nhỏ, các giấy tờ việc quan, mau mau đi trước, tới ngày 20 quân Quảng-châu lại cho binh Nhứt vào cách tự - nhiên, chẳng tốn viên đạn nào cả.

QUAN CHÁNH SỞ GIẤY THÉP
GIÓ KHÔNG ĐI ĐÁU
MÀ VỘI VÀNG

CHUYỆN này càng tỏ ra giữa lúc có giặc vào nhà rồi mà chủ-tướng Dư-hón-Mưu và các quan viên lớn nhỏ bơ thờ lính-quynh đến bực nào !

Quang-cảnh quân lính Quảng-tây hồi hã qua sông để tới miệt Bắc-giang hội chiến binh Nhứt tại đó, lần hồi phân-công tỉnh thành Quảng-châu mà tướng lĩnh của Tướng giới-Thạch hạn trong hai tuần phải lấy lại cho được.

Lục-quân và Không-quân Nhứt « thế? Nghĩ lại thật là đau lòng ! hai ngày hôm đầu bắn phá Đông- * Quảng-châu thất thủ phen này, giang ten tành, lại cắt đứt các « vì quân-sự thì thõ lỏi lắm, đường giấy thép, thành ra các « đã đành không còn chỗ nói quan lớn ở Quảng-châu không « kiêng nề dấu dếm gì được, hay biết quân mình ở mặt trận « mà cũng tại chánh-trị vận-được thua còn mất ra sao. Chính « dụng sai sót lòi thoi, khiến Dư-hón-Mưu vẫn tướng Đông- « cho dân - chúng Quảng-dòng giang có đủ binh-lực cản trở « không sao có thể im hơi ngấm binh Nhứt mấy tuần hay một « miệng mà không thống trách « những người có trách-nhiệm « kia v. v. »

Lúc đó còn nhờ có cơ-quan để truyền đạt tin tức đi các nơi, là sở Vô-tuyến-điện ở Quảng-châu, đáng lý phải nghĩ đến sự dời máy móc đi chỗ nào cho được an-toàn để mà thông-tin, vì đối với quân-sự, việc thông-tin là việc quan-hệ lắm; trách-nhiệm ấy ở Dư-hón-Mưu, nhưng Dư-hón-Mưu lo sợ quynh quyn quá rồi quên lũng.

Mãi tới lúc một viên cố-vấn nọ (chắc người Âu-châu) hỏi han và mách bảo, bấy giờ Dư mới nhớ ra, dời viên cuộc-trưởng Vô-tuyến-điện tới hồi, té ra chính ông quan chuyên-trách thông-tin này cũng bơ thờ, chẳng nghĩ gì đến sự tìm chỗ dời đi cho sót. Trên dưới có trách-nhiệm quan-hệ đều lòi thoi như nhau. Lễ hôm đó các cụ lớn đi liệu Sờ giấy thép gió Quảng-châu chần chờ mãi đến hôm 15, 16 mới dời đi một chỗ dấu kín, chỉ thiếu chút nữa máy bay giặc tới cho ít trái bom thì tiêu mất cơ quan thông-tin chót hết đó.

Một tờ báo Tàu phần uất quá, phải viết như vầy :

— « Điện-tín có địa-vị tối yếu « cho việc thông-tin quân-sự và « tuyên truyền bên ngoài. Lúc « trước Thượng-hải và Từ-châu « thất thủ, chính vì tin tức quân- « sự không được liên lạc là cơ « thứ nhứt, chúng ta không nhớ « hay sao ? Chúng ta đã kháng- « chiến trải 15 tháng nay, phải « dư biết thông-tin là việc quan « hệ mà nay lại để chần chờ sơ « sót đến thế, cho làm lờ việc « quân, báo sao quân giặc không « dùng ruổi tung hoành như vào « cõi vô-nhơn đang chờ !

« Các ông lớn ta, trước khi « Quảng-châu thất thủ, chẳng « ngày nào không múa mỗ về « sự bảo-vệ Quảng-dòng, thử « hồi ngày nay sự bảo-vệ ở đâu « mà Quảng-châu mất mau đến

CÁC BÀ LỚN DÀNH HẾT
GHE TRUYỀN ĐỀ CHẠY
GIẶC TRƯỚC DÂN

KHỜ hơn nữa là các cụ lớn chuyên-trách chỉ lo thế-nhi gia-quyền mình trước hơn là lo dân.

Chiều bữa 14, thị - trưởng Quảng-châu là Tăng-duyên-Phủ sai gián yết-thị truyền rao cho dân-chúng nên cho đàn bà con nít dời đi nơi khác, vì phòng sớm. Trên dưới có trách-nhiệm sơ phi-cơ giặc công kích và c quan-hệ đều lòi thoi như nhau. Lễ hôm đó các cụ lớn đi liệu Sờ giấy thép gió Quảng-châu chần chờ mãi đến hôm 15, 16 mới dời đi một chỗ dấu kín, chỉ thiếu chút nữa máy bay giặc tới cho ít trái bom thì tiêu mất cơ quan thông-tin chót hết đó.

Nhưng miếng giấy yết-thị cử lớn hơn mấy ngón tay, lại gián lơ thơ mấy con đường mới có một miếng, khiến cho người ta không dễ ý ngó thấy phần nhiều Hưởng chỉ nhà chuyên-trách chỉ gián giấy báo dân dời đi cho xong chuyện và gọi là có vậy thôi, chứ không lo gì đến việc thực tế. Cho nên không giúp dân có những phương tiện nào để họ dời đi.

Dân số ở Quảng-châu hôm đó già trẻ lớn bé có 120 muôn chớ không phải ít. Muốn dời một phần dân số ấy đi đâu nhà đương cuộc tất phải có kế hoạch sắp đặt sao cho châu toàn và trật tự mới được, chẳng phải chỉ gián mấy chữ ở trên vách tường là đủ phận sự rồi đâu.

Đầu này mặc kệ dân làm sao tự tìm lấy cách đào nạn thì làm, chánh-phủ không biết đến.

20 NĂM DANH TIẾNG

NAM-THẢO-ĐU'ÔNG

59, Quai de Belgique - SAIGON

Trung-Nam y-sĩ NGUYỄN-VĂN-BÁU

Chuyên trị các chứng bệnh của Phụ-nữ và Nhi-dòng

Giờ coi mạch: Sáng từ 8 giờ tới 12 giờ. Chiều từ 3 giờ tới 7 giờ.

Les meilleurs vins se trouvent aux :

CAVES ALGÉRIENNES

Grands vins de France et d'Algérie

Mme PALMADE, Propriétaire

34, BOULEVARD CHARNER — SAIGON

TÉL. 20.458 R. C. 2.565

Hai người như' dục một khuôn

TÂN-THỦY-HOÀNG

ADOLF HITLER

đốt sách vở chôn học-trò, lấy sức mạnh diệt 6 nước, thống-nhất thiên-hạ

cũng đốt sách và đuổi người hiền tài, cũng lấy sức mạnh thôn tính Trung-âu

AI xem sử Tàu, chắc đều nhớ về cuối đời Chiến-quốc, nước Tàu mọc ra một ông vua hung bạo nhứt, độc - đoán nhứt, là Tân Thủy - hoàng, đến đời chôn sống học trò, đốt tiêu sách vở, chỉ lấy võ lực thống trị thiên hạ mà thôi.

Hitler ngày nay y như đúc khuôn. Có thể nói là Tân Thủy-hoàng đã tái thế qua phương Tây sanh làm Hitler cũng được.

Thật vậy, hồi mấy năm đầu, Hitler mới lên cầm quyền Đức-quốc, cũng làm việc « phần thư khánh nho » của Tân Thủy-hoàng nước Tàu ngày xưa. Những sách nào trái nghịch với chủ nghĩa Quốc-xã và bất lợi cho Đức, lão sai đem ra những chỗ thị - tử giữa kinh-thành Bá-linh mà đốt, biết mấy trăm muôn quyển mà nói. Còn những bậc cao-tài bác-học của Đức, tuy Hitler không đào lỗ chôn sống như cách Tân Thủy - hoàng, nhưng cũng chôn sống một cách khác : lão ngược đãi dân tộc Do-thái cho đến nỗi những danh-nhơn học-vấn như hạng giáo-sư Einstein, bác - sĩ

Freud, văn-sĩ Thomas Mann, v.v. từng làm vẻ vang cho Đức-quốc, đều phải bỏ quê - hương mà đi lưu lạc thiên-hạ.

Chưa phải là hết.

Ngày xưa, Tân Thủy-hoàng dùng chức khôn sức mạnh lần hồi thôn tính cả 6 nước (Sở Yên Tề Hàn Triệu Ngụy) gộp vào một nước Đại-Tần. Thì Hitler ngày nay cũng làm y vậy : Hitler đã lấy chức khôn sức mạnh mà thôn tính cả nước Áo và một phần nước Tiệp thành ra nước Đại-Đức rồi, lại còn đang có cái dã-tâm tàn thực (làm như con tằm ăn lá dâu) nhiều đất khác nữa. Bọn Lữ bất-Vi, Bạch-Khởi, Mông Ngao là mưu-thần võ-tướng của Tân-Thủy-hoàng không khác gì những đốc-tơ Goebbel, thống-soái Goering, đại tướng Keitel của Hitler bây giờ.

Mới rồi, một số thông tin Mỹ đã công bố cái địa đồ Âu-châu mà họ đã vẽ được của đảng Quốc xã in ra, trong địa đồ ấy. Đức-quốc vạch rõ kế hoạch xâm lược của mình và biên rõ

năm nào thôn tính đất nước nào, như vậy :

Năm 1938 : Áo, Tiệp.

Năm 1939 : Hung-giây (Hongrie)

Năm 1940 : Ba - lan (Pologne)

Nam-tu-lạp-phu (Yougoslavie), Bảo (Bulgarie) Ru-ma-ni (Roumanie)

Năm 1941 : Đất Ukraine của Nga, tới phía đông nước Pháp (tức Alsace Lorraine), Anh-luân tam đảo (tức là Hồng-mao)

Năm 1948 : Thổ-nhĩ kỳ (Turquie) và các nước miền Cận-dông.

Cứ xem trong tấm băng xam lược này hẳn độc - giả đã thấy Hitler thực hành xong năm thứ nhứt rồi đó. Tháng ba năm nay Hitler thôn tính Áo-quốc êm ru, đến đầu tháng Octobre vừa qua đã chiếm lĩnh xong những địa-phương Suy-đét của Tiệp.

Sánh với Áo Tiệp thì Hung-giây còn yếu đuối thua nhiều, vậy thì sang năm tới Hitler hẳn

Có cái giống nhau là Tân Thủy-hoàng cũng có một con chó Ngao để xit nó cắn chết tươi những người nào can gián mình.

Chừng đó Hitler đưa tay lên phía bắc mà quơ lấy Ba-lan, có cái sức đề nạng như núi Thái-sơn, chắc hẳn Ba-lan đành phải khoanh tay mà chịu, không sao cưỡng nổi.

Sau khi các nước ở miệt Đông-âu đã lọt vào trong tay hết rồi, Đức-quốc năm 1940 sẽ là một nước có đất lớn của nhiều, người đông sức mạnh, có thể vô địch trong thiên hạ. Đến lúc ấy Hitler khêu khích Tô Nga để choán lấy đất Ukraine và bức hiệp cả Anh Pháp, đều là sự có thể phát hiện ra được lắm.

Xưa Tân Thủy-hoàng làm cách như tằm ăn lá dâu, nuốt lần tới hết 6 nước, nay rõ ràng Hitler cũng dùng thủ-đoạn ấy để thôn tính Âu-châu.

Không chừng rồi đến kết-cuộc hai đảng cũng giống nhau. Vua Tân diệt cả lục-quốc, chẳng qua chỉ oanh-liệt có một đời, truyền đến con là Nhị-thế thì nước Tân mất. Chúng tôi tưởng chắc một mai Hitler nhắm mắt xuôi tay, thì cái kết cuộc của Đại-Đức rồi cũng đến tiêu tan vỡ lở như cơ nghiệp của Thủy-hoàng xưa kia vậy. Ta cứ xem lại lịch-sử cổ kim đông tây, mấy ông chúa-tể hung-bạo quá, cùng bình độc vô quá, chẳng được bền vững tới hai đời mấy khi.

Một kỳ báo trước, chúng tôi đã thuật lại mấy lời sấm tiên-tri của Nostradamus nói rằng Mussolini sẽ bị đâm chết, và Đức-quốc sau đời Hitler sẽ chia xé ra làm 32 tiểu - bang, có lẽ là chuyện thật vậy.

TAI SAO CÓ DI-TÍNH ?

Bệnh Di-tính sanh ra bởi 3 nguyên-nhơn :

- 1) Bẩm tánh yếu quá chầm lo học tập.
- 2) Độc bệnh phong tình nhập vào thân.
- 3) Chơi cách thủ dâm.

Trong 3 nguyên - nhơn này Người thấy mỗi một, đau lưng người có bệnh di-tính thường hơn. Các khớp xương rêm rêm, mắc bởi 2 nguyên-nhơn sau không muốn dậy. Hai mắt có cùng. Bệnh di-tính có ba thời-kỳ ghen và hơi có huân đen. Ăn và cách hành bệnh cũng đều không biết ngon, làm việc biếng lười khác nhau. Các bạn xem kỹ nhác, người quạo quọ. Bệnh hình trạng như sau đây thì biết như thế gọi là Di tính.

MỐI CÓ BỆNH

Ban đầu đêm năm ngũ mớ mộng thấy giao hợp với đầu bà, tỉnh vừa ra thì giật mình thức giấc. Như thế gọi là Mộng tình. Trường-hợp này bệnh rất dễ trị. Người chỉ thấy đau lưng, mỗi chút ít thôi.

BỆNH HƠI NẶNG

Lấy lát các bạn thanh-niên lao, cho thể là thường. Bệnh càng thêm, sau ngủ không còn thấy Mộng-tình, Di-tính, Huột-tính giao hợp nữa mà tỉnh ra lúc nào rất mau le, dễ uống và được một không hay, sáng thức mới biết. cái đặc-biệt là bệnh không hề tái

Muốn mới mới
Hay dùng thuốc cổ danh

Cổ tinh ich-tho

Người có bệnh nặng hay nhẹ, trong 3 thời kỳ kể trên uống vào 1 hoàn CỐ-TINH, 1 giờ sau là Ich Tho chúng tôi có bảo chế thấy trong người dễ chịu hơn 2 thứ thuốc chuyên trị bệnh ho

thời hơn lên, trong 2 ngày đầu và kinh nguyệt Bạch-dái rất thấy bớt đau lưng, các khớp xương bớt mỏi, ngũ êm không còn giật mình thức giấc nữa, tim đã bớt hồi hộp. Uống trong 1 hộp thì người đã thấy khỏe nhiều rồi, làm việc hằng hai trở lại, ăn biết ngon. Bệnh nhẹ 1, 2 tiếng. Ho khô khò trong cổ như năm, uống 2 hộp là thật mạnh, gà kêu. Cảm mà ho. Ho nhiều nặng 5, 7 năm uống nhiều lắm mà không có đàm. Đàm bà có 5 hộp thì không còn tái trở lại.

Chú ý - Có nhiều thứ thuốc khác có chút huyết, cũng trị bệnh Di tính, nhưng chỉ trị đỡ tạm thời, rồi bệnh cũng trở lại như xưa. Thuốc Cổ-tinh-ich-tho-hoàn không có trị như thế, sở dĩ nó trị bệnh được đặc biệt hơn là ở chỗ : Bệnh không bao giờ tái trở lại khi đã mạnh. Giá mỗi hộp 1p.00

Nếu uống trong 1 hộp đầu không thấy hiệu nghiệm chi hết, thì các bạn hãy làm quảng-cáo xấu cho Cổ Tinh Ich Tho. Nhưng nếu nó thật

bay thì các bạn nhớ giới-thiệu giúp với các bạn thân. Cảm ơn trước các bạn.

Ngoài ra thứ thuốc Cổ Tinh Ich Tho chúng tôi có bảo chế thấy trong người dễ chịu hơn 2 thứ thuốc chuyên trị bệnh ho thời hơn lên, trong 2 ngày đầu và kinh nguyệt Bạch-dái rất thấy bớt đau lưng, các khớp

Bảo-phế Linh-dược

Chuyên trị các bệnh ho mới phát. Ho khan, ho có đàm, tắc lại, ăn biết ngon. Bệnh nhẹ 1, 2 tiếng. Ho khô khò trong cổ như năm, uống 2 hộp là thật mạnh, gà kêu. Cảm mà ho. Ho nhiều nặng 5, 7 năm uống nhiều lắm mà không có đàm. Đàm bà có 5 hộp thì không còn tái trở lại.

Chú ý - Có nhiều thứ thuốc khác có chút huyết, cũng trị bệnh Di tính, nhưng chỉ trị đỡ tạm thời, rồi bệnh cũng trở lại như xưa. Thuốc Cổ-tinh-ich-tho-hoàn không có trị như thế, sở dĩ nó trị bệnh được đặc biệt hơn là ở chỗ : Bệnh không bao giờ tái trở lại khi đã mạnh. Giá mỗi hộp 1p.00

Nếu uống trong 1 hộp đầu không thấy hiệu nghiệm chi hết, thì các bạn hãy làm quảng-cáo xấu cho Cổ Tinh Ich Tho. Nhưng nếu nó thật

Không những thế...

Thuốc « Bảo phế linh dược » lại có tác dụng chữa được bệnh. Mạnh uống vào bộ phổi, trị tức ngực, không ho mà tăng hằng có đàm, ngứa bình lao, Hiệu nghiệm trong 24 giờ. Giá một hộp 1p.00.

Phụ nữ bạch huyết

Trị kinh không đều, trời sụt, huyết kinh bầm dẹt. Huyết kinh khi nhiều, khi ít. Trị kinh nguyệt thất thường bởi làm việc quá sức, hoặc những việc vui buồn sức động quá, kích thích đến tâm trí. Trị Bạch-dái, sưng tử-cung, bởi kinh nguyệt không đều sanh ra.

Thuốc « Bạch yển hoàn » giúp các bà dò da thâm thịt, máu huyết hồng hào, mau có thai.

Kinh nguyệt không đúng đã lâu rồi, chỉ uống trong 1 hộp « Bạch yển hoàn » thì kinh sẽ có trở lại đúng ngày luôn luôn. Thuốc « Bạch yển hoàn » rất dễ uống. Các bà có cô nhất thuốc cách nào đi nữa gặp thuốc Bạch yển hoàn cũng uống được. Giá 1 hộp 1p.00.

Đặc-biệt cho các bạn ở xa

Thuốc PHỤC-HƯNG ba n'y giá, nhưng muốn cho các bạn ở xa có thuốc dùng mà chỉ trả theo giá thường, khỏi phải chịu cước phí, vậy chúng tôi vui lòng gởi contre remboursement từ 2 hộp để thí nghiệm.

(Cắt tấm giấy mua thuốc sau đây)

Chuyến mua thuốc

PHỤC-HƯNG-Y-QUÁN 323, rue des Marins, CHOLON

Xin gởi cho tôi C. Rembt.

... hộp BẢO-PHẾ ... hộp CỐ-TINH

... hộp BẠCH-YẾN ... (Khỏi cước phí)

Nom : ...

Adresse : ...

THẤT HẠNH ĐO
NHÀ THUỐC
Võ đình Dân
323, RUE DES MARINS - CHOLON
118, Rue d'Espagne - SAIGON
4, Rue Ohier - PHNOM-PENH

Bảo-Chế:
Phục-Hưng-Y-Quán

KHUẤT - NGUYỄN VỚI THI-SĨ TA HIỆN THỜI

của VIỆT-CHAU

Ồ! các bạn ngàn cảnh sắc và cũng ở thiên câm- ấy, ông khóc một hạt sương rơi tâm tú- một chùm hoa rụng... Ông lại có khẩu, thiên Tư-Mỹ-Nhon để nói về những người đẹp mà kỳ thiết ngụ ý khi thơ thương nước; thiên Thiệp-Giang để tả cảnh qua sông, phò bày ý- rung chi mình.

Thử xem những đoạn sau đây ai chẳng bảo Khuất-Nguyễn là một khách đam mê ân-ái; nhưng không, ta đọc xong, ngẫm nghĩ kỹ sẽ rõ đó chỉ là mượn lời của người tình nhân để ngỏ cái tình ông với vua đó thôi.

« Trước kia họ hẹn rằng tới nay « thì gặp nhau ở đây, sao nửa « đường lại vội quay về, hay là « có linh-ý chi đây... (thiên Trừu-Tư).

« Không đồng tâm với nhau thì « chỉ để lưỡng công, ân tình đã « tuyệt thì chỉ thêm thương khổ « Lời ước hẹn đã sai rồi thì « còn chi nữa mà hồng!... (thiên Tương-Quân)

« Hoa cô trôi mênh mông trên « giòng sông Ngân, sông Lề... ta « nhớ ai mà ngơ ngẩn chốn này! (thiên Tương-phu-nhân).

Bao nhiêu thiên hoa gấm trên đó đã đủ đâu cho thể-nhân truyền tụng! Ông lại còn những lời thơ thiết thực với nhân sanh nữa:

« Hoa cô trôi mênh mông trên « giòng sông Ngân, sông Lề... ta « nhớ ai mà ngơ ngẩn chốn này! (thiên Tương-phu-nhân).

« Từ-sĩ đầu đầu lia mà tâm « chẳng nung, thân đầu mất mà « hồn vẫn linh... (thiên Cửu-Ca)

Thơ của ông thật là nhiều, gồm đến mấy chục thiên, làm toàn một lối cổ-thể, trong đó thiên Ly-Tao là một (Tôi không hiểu sao các bạn thơ bấy giờ lại gọi Nang Thơ là Ly-Tao nương từ? - E có chỗ không đúng nghĩa chăng?)

Khi phê bình đến Khuất- Nguyễn, Lương Khôi - Siêu đã viết: « Vận-văn của Trung-quốc ta từ trước đời Khuất-Nguyễn chưa có ai sáng tác, mà sau Khuất-Nguyễn cũng chưa ai sánh kịp Khuất Nguyễn... »

Ồ thiên Cửu ca, ông Khuất Nguyễn có những lời nào nuốt, nặng một niềm ưu ái quốc gia.

Ồ thiên Viên-Du ông khéo « Bèn sông đưa khách » hay « Gây

phút chán lòng », là cùng !... Huyền diệu láng láng là Thái-Cam, ngây thơ tình tứ là Mộng-Tuyệt...

Nhưng tôi hồi nhỏ : Sao chưa có lời thơ liên quan đến xã - hội, một điệu thơ mật thiết với nhân-sinh, một áng thơ ca ngời hồn chiến-sĩ ? ? ?

Văn biết các bạn có quyền than, khóc, kêu, thương, vì Alfred de Musset đã nói : « Les plus désespérés sont les chants les plus beaux. Et, j'en sais d'immortels qui sont des purs sanglots » (những lời thơ tuyệt vọng đều là tuyệt đối, và những lời bất tử toàn là những lời đồng - khổ). Nhưng đồng thời với thi-sĩ đa sầu ấy, thi - sĩ A. de Vigny lại « nhắc » ta : « Kêu, khóc, cầu khẩn toàn thị là hèn mạt... ». Ở đây tôi xin vô phép « nhắc lại » các bạn đều đó, và tôi muốn kêu lên :

« Thi-sĩ Việt nam hiện-đại, các anh hãy đưa hồn thơ lên tới chốn tối cao của nó đi... ! Dân chúng đang chờ... »

VIỆT-CHAU

AI CŨNG NÊN NHỚ

-1- Trong bà con, ai có cần chỉ về về pháp-luật thi hãy đến nơi Phòng Văn úa ông Phan-văn-Thiết n° 43 rue Aviateur Garros Saigon. Mỗi lần có vấn đề một khoản giá 5 đồng ngoài ra có làm việc gì khác thì từ 15 đồng tới 100 đồng.

VIỆT BÁO MUỐN

NGUYỄN-TẤN-PHƯƠNG

Xử này có hai nghề bị bạc đãi là hai nghề mà ở các nước người ta kính trọng nhiều.

Tôi muốn nói: nghề dạy học và nghề làm báo. Nghề làm báo đã bao lần binh vực nghề dạy học! Đã bao lần những nỗi thương tâm của các giáo chức trong chốn thôn quê được bày giải trên mặt báo chí.

Đã bao lần chúng ta tố cáo và tố tụng trách những sự ức hiếp tàn nhẫn của bọn cường hào thường đem ra dùng với nhà giáo, một khi họ không bằng lòng thấy « gổ đầu tre » nào.

Xa chốn thị thành đã có những thầy giáo nghèo khổ bị giết vì tội làm phát ý một ông hương chức giàu có!

Chúng ta đã hết sức phản đối những điều khổ nhục mà nghề dạy học đã chịu mang, vì chúng ta cũng như người dạy học đều có một nhiệm vụ là : đánh phá sự ngu dốt.

Hơn nữa, khi cầm bút binh vực giáo chức chúng ta có cần tưởng là làm một việc đền ơn đáp nghĩa.

Không có những ông giáo chúng tôi sẽ viết được gì? Mà

nếu có viết được (sự phi thường!) thì ai sẽ đọc chúng ta?

Cho nên trước khi nói đến sự bạc bẽo của nghề cầm bút tôi muốn nói qua sự bạc bẽo của nghề dạy cầm bút.

Còn có gì khó tin cho người ngoại-quốc bằng số lương bổng của thầy giáo và kẻ viết báo ở xứ ta!

Xứ ta có phải là xứ nghèo như thế-giới không?

Hình như xứ ta đứng về thứ ba trong những xứ sản xuất lúa gạo ở Viễn-đông.

Tổe mà những người dạy học và làm báo (những người đào tạo trí-thức cho dân) ở xứ ta luôn luôn sống một cách vất vả, tối tăm!

Nói về phương-diện vật-chất thì thế.

Còn phương-diện tinh-thần? Cũng chẳng sướng hơn gì!

Làm thầy giáo và viết báo ở xứ ta là làm 2 nghề trí thức thấp kém hơn hết.

Ai có ở những nơi xa cách đô-thành mới thấy rõ rệt những cách phân « cao hạ » đó.

Cho nên ở các tỉnh nhỏ, ở

chốn thôn quê người ta chẳng bao giờ cho con cháu đi học để sau này làm thầy giáo hay đi viết báo.

Hai nghề ấy là hai nghề bất-đắc-dĩ! Bởi vì nó chẳng dặt đến « quan! » Mà nếu chẳng dặt đến quan thì nghề đó có giá trị quái gì đâu.

Lại nữa 4, 5 chục đồng bạc lương mỗi tháng thì làm sao mà sang trọng được, làm sao mà đáng qui được.

Đời thuở nhà ai mỗi ngày nói la khan tiếng, hay bốp trán để làm đầy 2, 3 cột báo mà mỗi tháng chỉ có 4, 5 chục bạc thì làm sao khỏi khổ cho được.

Tôi nói 4, 5 chục là còn nịnh sự thật lắm đó.

Chớ « năng sự thật » lắm khi không được cái giá hoàng đó đâu!

Vừa rồi, ở bên kia trời đất người ta thấy một ông Tổng-thống bỏ ngôi đi sang nước khác gổ đầu tre.

Người ta lại thấy một ông Thượng-thor quăng cái bốp-phơ của mình mà đi làm báo.

Bên mình không có biết bao nhiều người phản-đối, nhiệt-lệth phản-đối hai cụ lớn E. Benès và Duff Cooper.

Là vì người ta đã thấy ở xứ này có mấy ông làm ngược lại

cái hành-vi rõ của 2 cụ trên.

Nhức mồi! Khó ngủ! Hãy uống

Vũ Ngăn.

Kim Tinh Đơn

Chuyên trị các chứng bệnh thuộc về thần-kinh như là: tay rung, trong lòng hổ hớp, sầu cảm, hay giận hờn tanh tanh không chừng đời hay rầy rà quá quạ. Ban đêm hay thao thức, toan tính mơ-màng những chuyện đầu đầu. Trật những chứng hay như gần ban đêm, giật tay chơn trong khi ngủ, mỗi mē trong lúc trở mình.

Nhưng người tôi ngày làm lụng mệt nhọc, hoặc ngồi lâu, hoặc đi xa, hoặc làm việc bằng trí nếu đêm nằm xuống thì bất oải, đau nhức từ chỗ, không ngủ yên, uống KIM-TINH-ĐƠN này thiết hiệu nghiệm. Ngủ được ngon, mà sáng ngày được thoải mái vui vẻ. Những người có bệnh như đầu đau uống vài vại hết tuyệt. Nước đầu thường, uống một vại thì hết liền. Dân bà có thai, mỗi mē đầu nhức, uống KIM-TINH-ĐƠN hay lắm. Khi nằm chũn trong mình rēm đau uống một vại thì được êm ái ngủ yên. Giá mỗi vại: 0p.25

Nhà thuốc VÔ-ĐÌNH-DẪN

323 Marins Cholon
118 Espagne Saigon
4 Ohier P. Penh.

NHÀ MÁY CHẾ TẠO
HAI - PHONG
(Tonkin)
Còn cần nhiều
đại-lý ở các tỉnh

Nên dùng thứ dầu sơn

RÉSISTANCO

Vừa láng, vừa bền, vừa rẻ tiền

Bán sỉ và bán lẻ
ở hiệu
NGUYỄN-SƠN-HÀ
97 rue Charner - SAIGON
Téléphone : 21.786

Trường lục lộ

Tặng anh C. K. người sắp đi học trường Lục-lộ Hanoi

Nhà nước mở trường gì,
Chẳng ai nói làm chi.
Nhưng cái trường lục-lộ.
Trời ơi! đẹp nó đi.

Bởi vì sau... ngủ, ăn,
Các ông Tham thánh thần.
Ra lãnh lương thì giỏi,
Mà làm, không nên thần.

Đường, thì vòng ói gạo.
Kính, thì cạn như hàn.
Đê, thì vô túi bụi.
Xe lửa, lật lang bang,

Kiến trúc lu bù sập,
Đất điền lu bù ngập,
Các ông lu bù chơi,
Dân lu bù cung cấp.

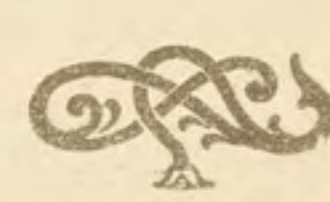
Cho nên đến hôm nay.
Nhà nước lựa tú tài
Ra Bắc học làm lộ,
Lộ bị đứt mới cay

Xe lửa hư từ đoạn.
Xe hơi đưa từ khoảng.
Lên xe... rồi... xuống xe:
Hèn nào dân ta-thần!

MATH. THU.
1er. Novembre 1938.

Thuốc trị bệnh ĐAU THẬN
đại tài hiệu Nhành Mai

Chứng đau thận sanh ra phần nhiều bởi sắc dục vô độ, nên khí suy huyết kém, mất lý tại đố, đau lưng mỏi gối, mình mẩy ớn lạnh hay đi đêm, cũng là xôn dãi. Hoặc bởi làm việc mệt nhọc, ăn uống không tiêu, tay chân nhức mỏi, trong bụng hồi hộp chán ăn mất ngủ. Xin nhớ dùng thuốc bổ thận hiệu NHÀNH MAI. Uống một tuần thì thấy sự linh nghiệm phi thường, tình khi đầy đủ, đảm cam đoan không hay trả tiền lại và thường các tôn phi. Vì trước khi tôi đau thận cả năm, chạy đủ phương không hết sau nhờ thuốc này hết bệnh tôi mới mua toa bảo chế bán ra, ai dùng rồi cũng khen tặng vô cùng linh nghiệm. Giá mỗi ve 0p.50. Do nơi Nguyễn-văn-Lượng Boite postale n° 356 Saigon, trừ bán rất nhiều nơi tiệm có Nguyễn-thị-Kính ở góc Chợ mới Saigon.

Mua lẻ do nơi các Đại lý.
Giá mỗi ve 0p.50

Người ta đã lấy làm kinh-dị như trước một quái-tượng khi người ta đọc 2 tin bất hùng đó. Cũng như mấy năm về trước nước Đại-Cồ-Việt này đã hoăng hồn vì thấy ông thượng Ngô-dinh-Diệm quảng bốp phoi như cụ Cooper rồi xách dù đi gõ đầu trẻ như cụ Bénès!

Nhưng ta cũng nên biết rằng tuy thế, hai cụ chẳng khổ sở gì đâu. Hai cụ sung sướng như lúc trước và nhờ có cụ chỉ « sãng-sa-si-on-nen » ấy hai cụ oai vang khắp thế-giới.

Chớ như cụ thượng Ngô của chúng ta đâu có cao thượng hơn, can-dã hơn 2 cụ Bénès và Cooper đi nữa, cũng chỉ có một ít dân annam biết mà thôi.

Cho nên xửa từ ấy nhân nay chẳng có ông lớn, cụ lớn nào bắt chước cụ Ngô cũng phải.

Mà lỡ có bắt chước đi rồi thì làm gì cho đỡ được số lương đã mất?

Cho nên các ông, các cụ không «trót đại» là rất phải lắm vậy!

Đã 2 lần những người viết báo ở đây họp lại để bàn tính việc xin các ông chủ tăng lương.

Có vài ông chủ báo hảo tâm gặt đầu khi thấy họ đề nghị: chủ-bút 120 đồng, trợ - bút 100 đồng, phóng-viên 80.

Vài ông chủ ấy đã làm theo /trung tâm, nhất là làm theo số thầu xuất hằng tháng của họ.

Nhưng - lại có cái nhưng ác hại - có vài ông chủ bà chủ báo khác nhất định không nghe lương tâm và nhìn số thầu xuất.

Họ không chịu gặt đầu! Ôi! ở trường hợp này cái sở - trường của nhiều ông nghị nhà ta sao khó bắt chước thế?

Họ lại còn hăm - dọa đuổi cổ người nào dám đòi cái việc tày trời đó.

- Tăng lương! Hừ, quá lắm! Xưa nay có thế đâu. Sao giờ lại vói-vỉnh làm bộ thế?

Và mấy ông chủ bà chủ đó cứ nhất định số lương của họ phát hằng tháng là to tát lắm rồi, cứ nhất định là người ta đã sống rất vẻ vang với mấy chục đồng cơ cực đó.

Họ không nghĩ giùm cho rằng người viết báo có được trọng đãi thì nghề làm báo mới có vinh-hạnh, mà được vậy thì tờ báo của họ mới có giá-trị hơn, và họ làm chủ báo đó mới đáng tôn kính.

Có biết bao nhiêu người có tài viết báo mà phải bỏ nghề đi làm những công việc khác. Có biết bao nhiêu người học thưng mà không thiết đến nghề viết văn làm báo.

Vì đâu? - Có phải chỉ vì làm báo, viết văn không được là nghề nuôi sống về vang chăng?

Cho nên nghề làm báo bị khinh rẻ. Vì thường là những người không có cấp bằng lớn, không được trọng dụng ở các công sở mới đi viết báo.

Viết báo mướn lại thường lãnh những số lương tồi tàn, khiến người viết báo không làm sao hãnh-diện trong xã hội phù hoa sang trọng được.

Và nhiều ông chủ báo lại có cái kiêu-căng lớn gấp đôi gấp ba sự học thức của mình

Bức tranh khôi-hài của Bút-Syn ở bìa một số « MAI » trước nói về những ông chủ-nhiệm tính đi học thêm để tự viết lấy báo của mình thật là khéo chua chát mỉa mai!

Những lý-do kể trên đã làm hại thanh-danh của báo-giới xứ ta nhiều lắm.

Ngày nay báo giới ta, được tự do hơn trước, chúng ta cần nâng cao cái thể thống nó lên.

Bằng 2 cách: cải thiện sự sống của người viết báo, và chọn lọc những người có chân tài.

Ta nhận thấy ngay rằng cải thiện sinh hoạt của người viết báo là điều kiện « không có không được » (condition sine qua non) để thực-hành việc chọn lọc nhân tài cho báo giới.

Có ai đại gì đem tài mình ra phung-phí để đòi lấy một số lương khổ sở như lương của phần đông anh em viết báo thuê hiện thời đâu!

Thường thấy anh em viết báo kêu gào sự hiệp nhứt lực lượng của giới lao công, chẳng biết ngày nay đến lượt anh em cần sự hiệp nhứt ấy, anh em có đủ nghị lực, can đảm và tinh-thần tranh đấu để đòi lấy một chút khả-quan cho đời mình không?

Ng. Tân-Phượng

◆ PHU-LUU ◆

PHAM-VAN-VIEN (PROPRIETAIRE)

Hãng chế tạo guốc kiểu hiệu Phu-Luu-Đại-Lý giày tân thời Hanoi và bốp dăm của các vị hoa-khôi - Bán đủ các thứ hàng tạp hóa Bắc-kỳ - Valises - Cartables - Thuốc Láo Có xe hơi nhà vận tải hàng-hóa đi khắp Lục-tinh BÁN SỈ BÁN LẺ

Thưa quý ngài,

Vì lòng quý ngài đã quá yêu mà vừa giúp cho bản tiệm đứng vững trên đường thương-mãi trong bấy nhiêu lâu, bản tiệm rất cảm ơn, nay bản tiệm xin bà cáo - lễ quý thân chủ đăng rõ là bản iệm đã khai trương thêm một chi nhánh ở tại Cần-thơ. Vậy quý ngài ở miệt hậu giang muốn mua chỉ xin thương lượng với người quản-lý của bản tiệm ở tại Cần-thơ hay viết thư thẳng cho hãng chánh chúng tôi ở Saigon cũng vậy.

Nay kính cáo.

26, rue Marché -:- CANTHO - 106-111, rue Lagrandière -:- SAIGON

KÈ TÙ' 1er NOVEMBRE 1938

TAM-KỲ DU-ỢC-PHÒNG
BÀO CHÈ VÀ PHÁT HÀNH

THUỐC

NGUYỄN-AN-CU'

đả dời về đường CATINAT số 32

Các cuộc tổ-chức sẽ mở thêm rộng lớn, xin quý khách chú ý

(TIẾP THEO SỐ 60)

HOA-LỢI

Gọi là Hoa-lợi (fruits) những sản-vật của các hạng bất-động-sản sanh ra một cách thường-lệ mà không có hư hao gì đến bản chất. Pháp-luật phân-biệt hai thứ hoa-lợi: hoa-lợi thiên-nhiên (fruits naturels) và hoa-lợi về hộ-luật (fruits civils).

Hoa-lợi thiên-nhiên. — Những hoa-lợi thiên-nhiên là:

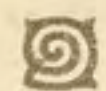
a) Hoa-mẫu tự nhiên dưới đất mọc lên hoặc là trồng trọt mà sinh ra. (Ví dụ: trái trong một đất vườn, cây trong một khu rừng).

b) Các chất cùng các con của các giống súc-vật sinh sản ra (Ví dụ: bò con của một bầy bò sinh sản ra).

Hoa-lợi thuộc về hộ-luật. — Những hoa-lợi thuộc về hộ-luật là:

- 1' — tiền cho muốn nhà;
- 2' — lợi-tức của các món tiền cho vay hoặc đặt lời;
- 3' — tiền lời cổ-phần các hội;
- 4' — tiền lời công-thải;
- 5' — tiền trưng-nạp về các hầm-mỏ do đệ-tam-nhon khai khẩn.

Từ đây trở đi, tôi nói về « Bất-động-sản đối với những người có quyền chiếm-hữu » (Des biens immeubles dans leur rapport avec ceux qui les possèdent).

CHƯƠNG II

Bất - động - sản đối với người có quyền chiếm-hữu

Sự chiếm-hữu về bất-động-sản và sự thi hành về vật-quyền bất-động-sản thì hoặc về phương diện riêng có thể do một người hay nhiều người có một phần chung trong tài-sản hay là quyền lợi ấy, hoặc về phương diện chung có thể do các hạng người hay là cả đồng đủ lập thành pháp-nhon tư-cách.

NHỮNG PHÁP-LUẬT CHỦ DIỄN CÁN BIẾT

Dầu sao, những tư-nhon hay vật quyền về bất-động-sản có những đoàn - thể không thể có trên những bất-động-sản những quyền lợi gì khác hơn là bầy thứ quyền lợi đã kể ra trước đây.

Những ai là người chiếm-hữu các vật quyền về bất-động-sản mà pháp-luật có ban cho hoa-lợi thì thứ - đặc quyền sở-hữu-chủ trên hoa-lợi ấy: bằng sự thêm vào nếu là những hoa-lợi thiên-nhiên và kỹ nghệ, bằng sự hưởng thọ từ ngày nếu là hoa-lợi hộ-luật.

Những pháp-nhan thuộc về công pháp khác hơn Quốc-gia Pháp thì phải chịu theo luật lệ riêng do nghị-định của quan toàn-quyền đặt ra trong sự tạo thành, sự cai quản và sự chuyển dịch sản nghiệp bất-động-sản của mình.

Những bất-động-sản của những pháp-nhan thuộc về công pháp để bản về việc công ích lập thành công sản. Trong lúc dùng về việc công ích thì những bất-động-sản ấy hoàn toàn bất-đặc chuyển dịch (inaliénables).

Quan toàn-quyền Đông-dương có quyền định những luật lệ cai quản và phân ranh công sản cùng định sự sáp nhập hay tách ra những tài sản có thể bị gộp vào công sản.

Những tài sản của công sản sau khi bị tách ra, mất tánh cách « bất-đặc chuyển dịch » và khỏi phải bị bó buộc bởi những luật lệ riêng về công sản nữa.

Những tài-sản vô thừa nhận và vô chủ, lòng sông và rạch đi hay thả trôi được trong giới hạn do bậc cao của nước chảy đầy bờ tự nhiên trước khi tràn, những ao và hồ thông với sông và rạch đi hay thả trôi được trong giới hạn như vừa nói trên, những bờ liền cho tới giới hạn nước cao hơn hết và những hồ nước mặn thông trực tiếp với biển, cả thấy đều thuộc về công sản quốc-gia; tuy nhiên, hoa-lợi của công-sản ấy thì thuộc-địa Nam kỳ được hưởng.

Cũng là công-sản của thuộc-địa những tài-sản của tư-nhon nhưng chủ đã từ đi để khỏi nạp thuế.

Những sở-hữu-chủ bất-động-sản và những người được hưởng

vật quyền về bất-động-sản có văn từ đủ phép thì không thể nào bị ai lột quyền mình (cùng hoặc mình di-nhuộc lại, trừ ra khi nào vì việc công ích nhưng gặp trường-hợp ấy cũng phải bồi-tường sự thiệt hại cho xứng mới được.

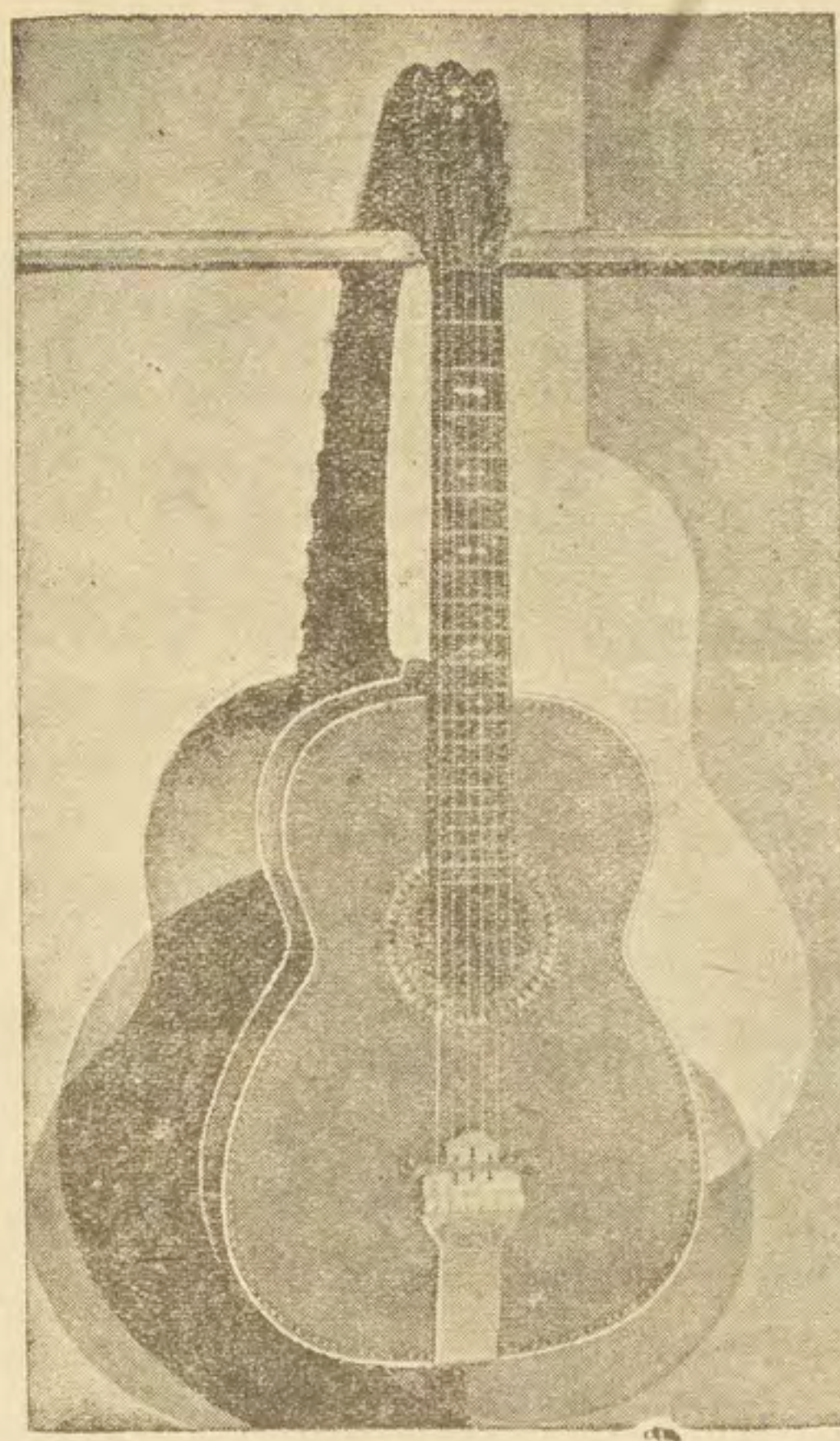
TIẾT THỨ II

Về quyền sở hữu

Quyền sở hữu là quyền hưởng dụng, và sử dụng các vật một cách tuyệt đối, miễn là đừng dùng phạm vào những điều luật cấm.

Quyền sở hữu một vật động-sản hoặc bất-động-sản thì kiêm cả quyền được hưởng tất cả các vật của nó sinh ra và phụ thuộc theo nó, hoặc là tự nhiên mà có, hoặc là tự người làm ra. Quyền ấy là quyền phụ thiêm.

(Còn nữa)

Anh em mất tiền hãy
thận trọng. Trước khi mua
GUITARE, MANDOLINE
VIOLON hãy lựa chọn
kỹ càng ở các nơi rồi
hãy lại dòn thử ở:

MELODIA

104, Lagrandière
CÓ NHIỀU THẦY DẠY
— CỜN CÓ GIÁ TRỊ —

Pensionnat LÊ-MINH-NGUYỆT

54, Avenue de la Marne (gần đồn Cây-mai) CHOLON

Dạy đủ ban sơ-học và trung-học.

Mở dạy 2 lớp 1ère và 2è année ngày: **2 novembre 1938**

Hỏi thăm điều-lệ, có học phí nhẹ và nhiều khoa phụ có ích cho cả nam nữ học-sanh, nhớ đình có theo để trả lời.

Nàng Thơ

Nhân du cảm tác

« Kính tặng anh Thoại-vân »

Bóng ác trời tây, rặng rừng hồng,
Ánh vòng lớn-lọt điểm non sông,
Lưng trời mây vẽ tranh « vân cầu »
Cửa Phật, chuông truyền đạo
« sắc không »
Vi-vút, gió hòa « ca » mục-tử,
Chập chờn, sóng dợn « bóng »
ngư ông,
Cỏ hoa trăm thức đua cười cợt,
Cảnh ấy, tình đây rất thỏa lòng.

Bên trăng chơi thuyền

Lơ lửng, vầng trăng đã đi: gđầu
Một thuyền đôi khách giữa đêm
thâu,
Tay nương lái « phượng » thơ nên
vận
Gió cuốn buồm « loan » rợp cạn bầu
Cội quế « cung - thềm » thương
bác cuội
Nhịp cầu « ô thước » xót chàng
ngầu!
Giọng dòn ai oán, dường kêu gọi
Kim cổ cùng chung một mối sầu!

Trông trăng nhớ bạn

Một mối u tình biết gởi đâu?
Trông trăng, chạnh nhớ khách tâm
đầu,
Vườn xưa, loan trở hương còn
đượm,
Cảnh cũ đèn khêu đĩa cạn dầu,
Chén rượu chuyện đời than
chứa cạn
Cánh bèo mặt bể thăm càng sầu!

Hỏi người « cội quế » hay chẳng
tả?

Tâm sự cùng ai chứa một bầu!

NHÂN-VÂN (Thanh-phú)

Thăm đồn Phởn-
xương của Đề-Thám
(Tập Kiêu)

Bước vào chôn cũ lâu xưa,
Thoát xem đường cũng ngăn ngơ
chút tình

Bà vợ thứ ba của Đề-thám
có tài thao lược.

Nền phú quý, bực ải danh,
Ai ngờ một phút tan tành thi
xương

Gọi là gập gờ giữa đường,
Họa là người dưới suối vàng biết
cho,

Một tay gây dựng cơ đồ,
Hùm thiêng khi đã sa cơ cũng hèn
Vẫy vẫy trong bấy nhiêu niên-
Hữu tài thương nỗi vô duyên lạ
đời.

TRẦN-BACH-LIÊN
« Tân Việt-nam »

Khóc đứa con quí báu
chết non

Oe oe một tiếng chốc trăm năm
Trông thấy khôn ngăn giọt lệ
ngâm
Thần thánh vẫn thiêng sao thăm
đạm
Giang san chưa chết há âm trầm
Vài hồi trông tủi tại đường vinh
Mấy lần đầu đen miệng nở căm
Còn vợ còn chồng còn để nửa
Trên đường sự sống phải đờng
tâm,

Tặng nguời lặn vớt rong

Nước có gì đâu chỉ có rong
Rong là rong nước chẳng ai trồng
Một tay hà kẻ bần pha cát,
Nuôi miệng dành liều nằng vớ
giống
Vào chợ nhưng e người soát chợ
Xuống sông còn sợ bác tuần sông
Ước gì rong đó tha hồ lặn,
Ngang dọc tha hồ nghĩ sướng
hung!

SÀO-NAM
« Tiếng-bàn »

MỖI lần quý ngài cần dùng mua đồ kính tặng ai hoặc là chưng dọn trong nhà, xin lại thăm tiệm LA PERLE mới mở ở đường Catinat 213, gần nhà bầy lừng trước vườn bông cho con trẻ ngồi chơi. Ấy là nhà chuyên môn bán các đồ gốm, đồ xưa, đồ ngọc thạch, giá cả thiệt rẽ.

Nhất là các đồ lặt vặt chạm trổ rất khéo như một bộ salon kiểu thiết ngộ, ngồi êm, thiết đúng lối bên Tàu.

Cửa hàng LA PERLE này đã có tiếng ở Bắc trước, nay mới vào mở tại Saigon đảm chắc sẽ làm vừa lòng chư quý khách về mọi phương diện.

La Perle
213, rue Catinat

PHOTO NGHỆ-QUANG

190-192, rue des Marins (Đường Thủy-binh, hàng cháo múi)

CHOLON — Tél.: 30.209

Bên hiệu khai trương tại Cholon là nơi trung tâm điểm của thương trường, cho tiện bề giao thông cùng lực-châu quý khách. Chẳng những bốn hiệu chuyên môn về nghệ chụp hình theo điệu nhà nghệ thiết đẹp thiệt giống mà thôi, bốn hiệu cũng có trữ bán những đồ dùng trong nghệ chụp hình tính giá riêng cho nhà nghệ như kiếng, giấy, films, thuốc rửa hình v.v... Ngoài ra bốn hiệu lại có trữ bán các thứ đồng hồ lớn nhỏ đủ kiểu, đủ hiệu cùng là máy hát đĩa hát bài bản tân thời, Đồng thời bốn hiệu có sẵn thợ chuyên môn lảnh sửa các thứ đồng hồ bất luận lớn nhỏ, máy may, máy hát và bán cả đồ phụ tùng của máy thứ máy ấy nữa. Mua sỉ tính giá rẽ đặc biệt. HÌNH ĐẸP, ĐỒ TỐT, GIÁ NHẸ KHÔNG ĐAU BẮNG
Hình kim-thời: 1p.40 bốn tấm cartes postales lại tặng kèm một tấm hình tại lớn format 18x24.

QUAN LỚN HAM NGỦ, MO-PHÚ GIẤC VÔ!...

Đây là một bức vẽ khôi-hài ở trong báo Tàu, cốt chữ-diệu nhà chuyên-trách Quảng-dông để cho giấc vô nhà rồi mà vẫn ngủ ngáy khô khô. Chúng tôi dịch y những lời giải thích mỗi hình vẽ để độc-giả xem cho biết rằng bọn Ngô-thiết-Thành, Du-hôn-Mưu hồi nào người Tàu ca-tụng như trời, nhưng giờ tỏ ra họ lòi thối hèn nhất để mất Quảng-châu lệ quá, dư luận phải khinh bỉ lắm vậy. (Xin coi hình từ tay mặt qua tay trái, theo thứ tự 1, 2, 3, 4, 5, 6.)

☞

- 1' - Quan lớn đang trùm mền nằm ngủ yên giấc.
- 2' - Có tiếng gõ cửa, quan lớn tỉnh dậy thò cổ ra hỏi : - « Ai đó ? » Người bộ-hạ thưa : - « Bẩm quan lớn, con vô trong phòng được không ? Vì có mật-diện cáo cấp. »
- 3' - Quan vẫn nằm : - « Chà ! khéo ghét. Đầu mi thử đọc cho ta nghe nào. » Người bộ-hạ đọc diễn-văn : - « Cứ theo tin cấp báo thì Đạm-thủy đã mất ; Huệ-châu đang chờ viện-binh ; Bắc-la sắp nguy đến nơi ! »
- 4' - Quan lớn gắt : - « Cứ đỡ cái

sáo cũ đó ra hoài. Từ hồi nào ta đã nói cho các người biết rằng : Quảng-dông yên ổn như bàn thạch, quân giặc quyết không làm gì nổi đâu ! »

Bộ-hạ : - « Dạ phải, con từng nghe quan lớn nói mấy lời đó nhiều lần, nhưng mà lần này, bầm quan lớn, sự-thế khác hẳn lúc trước. »

5' - Quan lớn nổi dóa : - « Khác giống gì ? Thì cho mi đi phiến động dân-chúng, bày ra một cuộc biến-tình thị-oai, tự nhiên an ổn được lòng dân mà. »

Bộ-hạ : - « Bẩm quan lớn, những việc tuyên-truyền như vậy thuở giờ từng bày ra nhiều quá rồi. Bây giờ có việc cần kíp như thế phải làm sao có sự-thực kháng-chiến mới đáng. »

6' - Quan lớn vùng vằng day mặt vô trong, kéo mền lại đắp, vừa khoát tay đuổi tên bộ-hạ đi ra, vừa nói động gắt gỏng ngái ngủ : - « Mi muốn sự thực hả ? Bây giờ mi phải bước ra khỏi chỗ này lập tức đừng có làm rộn tao nữa, tao đang cần ngủ cho đỡ con mắt, đó mới chính là sự thực, mi nghe chưa ? »

Rút cả tranh và lời trong báo « Chiến-thời Đông-viên Hoa-báo » ở Hương-cảng ngày 23 Oct.

Coi tiếp ở đây

phú Nhựt - vốn là Tam - tỉnh (Mitsui) năm độc-quyền rồi.

Nhựt lấy của Au-Mỹ 800 triệu

MỘT vài cái ví dụ thiết-thực cho bạn đọc dễ thấy.

- 1' - Trái mấy chục năm, công-ty thuốc lá Anh Mỹ vẫn chiếm độc-quyền khắp vùng Đông-bắc, mỗi năm bán chạy được 35 ngàn triệu (milliards) điếu thuốc nhưng bây giờ đã bị Nhựt-bồn đánh lớt mỗi lợi « khói thuốc » mỗi năm hết 6.500 triệu điếu.
- 2' - Dầu hơi bán cho 100 triệu người ở Hoa-bắc dùng, thuở nay nguyên là một mối chuyên-lợi của mấy công-ty Standard Oil, Scceny và Asiaticque Pétrole. Tuy là Nhựt không có mỏ dầu hời nào cả, nhưng ray họ cũng tìm được cách cưỡng đoạt mỗi lợi ấy và hiện thời do nhà đại

- 3' - Thị-trường lông trầu lông dê ở Mông-cổ, giờ cũng nhà tư-bồn Nhựt độc-chiếm. Món sản vật ấy năm nay có 23 triệu đồng mà chỉ người Nhựt mua được, chứ người « đệ tam-quốc » không mua được mấy may.
- 4' - Mỗi lợi tàu đồ vận tải trên sông Dương-tử, giờ Nhựt đã kiểm soát chiến tranh ngay hiểm mà đóng cửa sông lại, không cho một chiếc tàu ngoại quốc nào đi vào, chỉ để 162 chiếc tàu Nhựt được chở hàng rước khách ở Trường-giang mà thôi.
- 5' - Mỏ than ở Sát-cáp-nhĩ giờ chỉ mình họ mua trọn cả 1 triệu 700 ngàn tấn, chứ không để một

« đệ tam-quốc » nào mua được. 6' - Bao bột mì cần dùng ở Hoa-bắc, tính ra trung bình mỗi tháng người ta phải dùng 1 triệu rưỡi cái bao mới được. Số bao ấy trước kia từ Âu Mỹ đem qua phần nhiều. Nhưng nay người Nhựt bán đánh. Nội khoảng 6 tháng cuối năm rồi, Nhựt chở qua tới 6 triệu 527 ngàn bao, kỳ dư Úc-châu chỉ nhập-cảng được có 74 muôn chiếc và Mỹ có 12 muôn thôi.

Còn nhiều mối lợi khác nữa, giấy mực hẹphỏi, không chỗ kể hết, nhưng cứ xem qua mấy mối lợi đã kể ra trên đây, thì con số 800 triệu đô-la huê-lợi của liệt-cường ở đất Tàu đã bị Nhựt đoạt mất, hình như còn xa sự thật nhiều vậy.

Chắc họ không khó kiệt tài chánh như người ta tưởng đâu.

Tàu gấp làm

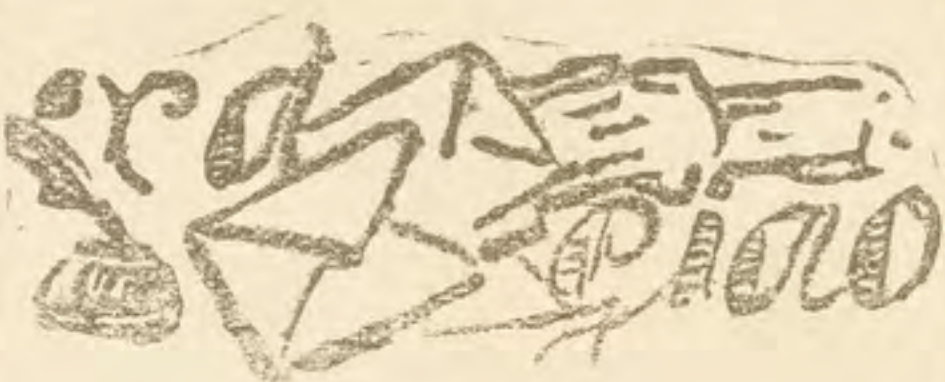
đường xe lửa từ
Tứ-xuyên đi Vân-nam
để tiếp tế khí giới

QUẢNG-châu Hôn-khẩu kể nhau thất thủ, bây giờ Tàu đã mở ra thời-kỳ kháng-chiến thứ 4, tự nhiên về mặt giao thông quân-sự và tiếp tế khí-giới ở ngoài vô, Tàu phải tìm đường vận tải mới để thông với Tứ-xuyên là kinh-đô hiện tại (Trùng-khánh).

Tại Côn-minh, thủ-đô Vân-nam đã lập ra công-ty Xuyên-Điền thiết-lộ và Giao-thông bộ-trưởng là Trương-gia-Ngao hôm rồi đã đi máy bay tới Côn-minh để xem xét công việc đặt con đường sắt nối liền Tứ-xuyên với Vân-nam.

Tàu đã khởi công làm liền, và phân ra nhiều đoạn cùng làm cho mau xong.

Nay mai chắc Tàu trông cậy nơi hải-cảng Haiphong tiếp nhận khí-giới ở Âu-châu chở qua, rồi do đường xe lửa Haiphong-Hanoi Vân-nam chở lên Côn-minh, ở đó sẽ có xe lửa chở đi Tứ-xuyên.

Cảm tạ

Chúng tôi và tang quyến xin thành thật cảm ơn tất cả bà con và anh em có lòng đến chia buồn cùng đưa đến phần mộ linh cửu bà thân mẫu của chúng tôi.

Trong lúc chúng tôi bận việc, có điều chi sơ thất, xin bà con và anh em lượng thứ cho. Đa tạ ÔNG-VINH-HUNG, điền chủ. ÔNG-VINH-TÁO, hương chủ và tang quyến.

☞

Gánh cái lương :
Hồng-Địa-Lạc
sắp ra mắt khán giả

Ông Nguyễn-văn-Thâm, chủ Hotel ở Hôn-quân (Thudaumot), cho chúng tôi hay rằng lối tháng tới, sẽ lạc thành gánh bát Hồng-địa - Lạc, do lĩnh - lang là bạn Nguyễn-thành - Hòa dit Quang sắp đặt. Đào kép là những người đã từng làm bạn thân của sân khấu.

Mục đích gánh H.Đ.L. trước hết đi diễn ở mấy sở cao-su thuộc hội đất đỏ (Société des Terres Rouges), rồi lần lượt diễn khắp cõi Đông-Pháp.

Bạn Quang, là người không lạ với anh em ở các sở cao-su ở Kompong Cham, Thudaumot, Biênh-a và các bạn ở Saigon.

Nay đứng ra giám-đốc gánh Hồng-địa-Lạc, thì cái kết quả sẽ chắc chắn nhưtainăm là trước.

Chúng tôi thành tâm cầu chúc gánh H.Đ.L. đi trên con đường tương lai, sẽ như u gấm thêu hoa.

NGUYỄN-ĐỨC-KINH
TRƯƠNG-VĂN-NỮA

Nhiều báo Tàu ở Hương-cảng hôm đầu tháng Nov. này, chúng tôi lại thấy trang trọng đăng tin Gia-luân với Châu-Đức hôm trước thiết có tới Hôn, nhưng nay hai vị đại tướng quân ấy đã « song song » vào Hồ-nam để bài binh bố trận, sửa soạn đại chiến với Nhựt-binh ở đây.

Bà con lại yên lòng vững dạ vì Quảng-Hôn rồi mất rồi mặc lòng, nhưng có 2 tay danh tướng này đón đánh binh Nhựt ở Hồ-nam (tức là trận địa Hoa Nhựt hiện tại) thì rốt lại Nhựt binh tất thua và Quảng-Hôn tất sẽ khỏi phục.

Gia-luân là ai ?

Chắc nhiều độc-giả báo này dư biết chính là Hồng-quân Đại nguyên-soái Bluecher, một tay hồ-tướng của Nga, trấn thủ ở Viễn-dông, hôm tháng bảy rồi có vụ Trường-cao-Phong, nguyên soái quyết ra tay đại chiến với Nhựt lúc ấy, nhưng bị Staline cản trở không cho. Người Nhựt kiêng nể oai danh và tướng tài Bluecher nhiều lắm. Chính ông ta mời ba năm trước, đổi tên là Gallen, có qua Tàu giúp việc luyện binh mới cho Tướng-giới-Thạch một độ. Do cái biệt hiệu Gallen đó, người Tàu quen gọi là Gia-luân tướng quân.

Các nhà đương cuộc Tàu cùng các sở thông tin, các bạn viết báo, đều nhiệt tâm ái-quốc, mong ước có người danh tướng như Gia-luân qua giúp mình đánh giặc. (Nhưng có Gia luân mà trong tay lão không có lính giết và súng mạnh thì lão đánh với gì được không biết !). Theo chúng tôi suy tưởng, chẳng qua người Tàu thấy Nhựt có ý kiêng dè Gia luân cho nên bày đặt ra cái tin Gia luân qua Hôn rồi vào Trương (tên tắt của Hồ nam) đó thôi, làm như kiểu muốn nhát ông « kẹ » cho mấy cậu lùn giết mình chơi, Những người Tàu người Nhựt có kiến-thức, hay là đồng-bào độc-giả ta cũng vậy, đều biết đó là tin... con vịt.

☞

Vì là sau vụ Trường-cao-phong ít ngày, nguyên-soái Bluecher hay là Gia-luân tướng quân cũng là một người, bị Staline đòi về Moscou rồi hạ ngục tức thời để vấn tội rồi xử bằng cực-hình, chứ có để ông ta đi đâu một bước mà có thể qua Hôn hay vào Trương với Châu-Đức ?

Thì tin Bá-linh hôm 4 Nov. nói nguyên-soái Bluecher đã bị Staline cho ăn 12 viên đạn rồi đó.

Có lẽ vong-linh của Gia luân đại tướng, đã sang Hồ-nam hiệp lực với Châu-Đức kháng Nhựt chẳng ?

Một tờ báo Hương-cảng (Hiện-đại) vẫn nói quyết rằng Gia-luân đã qua Tàu, còn người bị bắt ở Moscou chỉ là người cháu mà thôi. Nhưng các báo Âu Mỹ đều nói rằng cả hai chú cháu Bluecher và mấy đại-viên nữa bị bắt và Bluecher đã bị xử tử hai tuần nay rồi.

Những bộ Âu-phục
cắt, may đúng kiểu
đều có ký tên :

PARFAIT COUPEUR

79, Boulevard Charner, Saigon

Tiệm mới tổ chức lại rất mỹ
quan có nhiều hàng mới,
lạ, chưa đâu có, quý ngài
không nên bỏ qua một dịp tốt

Một phần thưởng 50 năm nay chưa ai lãnh...

GÓI THỜI CHO TRỜI

Bac Tan-Dà nhà ta
Có thể lãnh phần thưởng
10 muôn này nhưng mà...

KHOA-học các nước Tây-phương càng ngày càng thêm mới lạ tấn tới hoài là phải. Trước hết là nhà nước họ luôn luôn giúp đỡ những người bác-học trong việc nghiên cứu phát-minh, giúp đỡ cho họ có đủ từ bạc tiền, máy móc đến các thứ phương-tiện để họ có thể cần cù tìm kiếm hoài, thực nghiệm hoài cho tới lúc thành-công kết quả. Ngồi rảnh nhà nước, trong xã-hội người ta có nhiều người hào-phu rộng rãi, nhiều tư-gia giàu lòng công ích, hoặc bỏ ra bạc muôn bạc triệu cho mấy cuộc phá-minh đang tấn-hành, hoặc đặt ra giải thưởng nọ kia để khuyến khích mở mang những cái sáng ý lạ lùng về mặt khoa-học cơ khí có chỗ xuất đầu lộ diện.

Từ giữa thế kỷ 19 đến nay, biết bao nhiêu việc phát minh mới lạ đã nhờ hai cách đó mà ra đời.

Nói riêng về sự khuyến khích của tư-nhơn, còn có lắm cái giải thưởng khó khăn, đến đời trải qua hàng 50 năm nay vẫn chưa có ai đoạt được. Tức như câu chuyện lạ chúng tôi muốn thuật ra đây.

M

VIỆN Khoa-học (Académie de Sciences) nước Pháp, gần 50 năm nay vẫn còn băn khoăn một vấn đề thật khó giải quyết, và hình như không sao giải quyết được. Ấy là số tiền của một tư-gia gởi viện Khoa-học treo một giải thưởng kỳ quái, có lẽ từ nay tới lúc thế-giới mặt-kiếp chưa biết có ai lãnh được cái giải thưởng này không?

Nguyên là hồi năm 1889, ở miền bắc nước Pháp có một bà quả-phụ nhà giàu, Clara Guzman phu nhân, tự biết mình không còn sống ở nhơn-gian bao lâu nữa, bèn làm tờ di-chức để của cải lại có nơi có chốn rồi vô nhà tu mà ở. Tối ngày bà ngồi cầu nguyện và ngó mong lên chốn mây xanh tuyết mù, trong trí tưởng đến thế-giới thần-bí vô biên, mà nhà khoa-học vẫn nói trên đó có những sanh vật thiêng liêng kỳ dị.

Qua năm 1891 bà qua đời, người ta mới mở di-chức ra xem thấy có một khoản như vậy :

« Vì muốn kỷ niệm người con trai yêu dấu của tôi, nên tôi xin tặng cho Pháp-quốc Khoa-học-viện số tiền 10 vạn quan

« (lỗi 2 vạn đô-la Huế-kỳ) để đặt ra một giải thưởng
« Giải thưởng này để nay mai
« tặng cho người thứ nhất đã tìm ra cách thông tin tức với
« bất cứ một tinh-cầu nào ở trong vũ trụ. Người ấy là
« người nước nào cũng được.
« Gọi là thông tin, nghĩa là làm
« cách nào gởi được một cái tin tức lên tinh cầu nào đó,
« rồi phải tiếp được tinh-cầu đó trả lời mới được. Nhưng
« ta tưởng nên rời ra Hỏa-tinh không kể v.v.

Tờ di-chức lạ này công bố ngày 24 tháng 8 năm 1891, sau hai tháng bà Clara Guzman qua đời.

Viện Khoa-học tranh biện kịch liệt, cả viện không chịu nhận lãnh cái giải-thưởng kỳ quái ấy, trừ ra có hai ông.

Phần đông không chịu, đều cho giải thưởng này là sự khôi hài, vì muốn ngàn đời không chắc có ai phát-minh ra cách thông tin lên các tinh-cầu kia.

Nhưng hai ông tán thành nói có lý lẫn: Về mặt khoa-học, chẳng ai có thể quyết định được rằng việc gì có thể thực hiện, việc gì không. Trong vườn khoa học, chẳng từng có những cái nhỏ xíu mà người ta khám phá ra trọn cả kho tàng lớn lao đó sao? Huống chi tờ di-chức của Clara phu-nhơn còn có đoạn chốt này :

— « Trước khi chưa ai đoạt được giải thưởng thông tin với các tinh-cầu — trừ ra Hỏa-tinh — thì cứ sau 5 năm một lần, trích lấy khoản tiền lời của số tiền ấy mà đặt ra giải thưởng khác, để tặng người Pháp hay người nước nào tìm ra những ngôi sao mới, quan hệ với địa cầu và công hiến cho khoa-học ».

Khoản này có ý nghĩa thực-tế, thành ra Viện Khoa-học phải chịu nhia nhận số tiền và làm chủ dùm giải thưởng này. Song nó treo lên từ đó tới giờ gần 50 năm, mà khắp thế-giới chưa có nhà khoa-học nào rờ tới nó được. Bà Clara khôn ngoan và giao hẹn chặt chẽ lắm; trong chúc-gôn bà nói « Trừ ra Hỏa-tinh ». Chắc hẳn bà nghĩ thấy khoa-học đã bắt đầu nghiên cứu một cách hình như xác thiết rằng trên Hỏa-tinh có sanh-vật, vậy thì chẳng bao lâu khoa-học tất có phương pháp giao thông với Hỏa-tinh được, cho nên bà đề nó ra ngoài và buộc người ta nghĩ ra cách gì thông tin với

các tinh-cầu khác mà thôi, ví dụ như Mộc-tinh, Kim-tinh, Mặt trăng chẳng hạn.

Q

NHƠN lúc thuật chuyện này, chúng tôi bắt nhớ đến thi-sĩ Tân-dà Nguyễn-khắc-Hiếu.

Nếu 50 năm trước bà Clara mở rộng điều-kiện giải thưởng cho cả những ai có cách thông tin với tinh-cầu bằng tưởng tượng và được tin trả lời cũng bằng tưởng tượng, thì mười muôn bạc thưởng này có thể cho nhà thơ Tân-dà cũng được.

Vì lão đã từng viết thơ hỏi vợ trên trời mà bị trời phúc đáp rầy mắng đáo đê.

Một ngày kia lão nhậu say vào rồi, bắt thêm chị Hằng á Chức :

Ngồi buồn lấy giấy viết thơ hỏi trời.

Xem thơ trời cũng bật cười, Cười rằng hạ giới có người oái oăm.

Lão nhận được tin trả lời : Khá h hả nhơn dả ?

Có làm sao sống sả dám đưa thơ.

Chồn thiên cung ai kén rẽ bao giờ,

Sao lại dám vẫn vợ mà giã má ?

V. v...

Nhưng đầu này giải thưởng của bà Clara cầu lấy thực-sự kia, chứ có phải cầu lấy những câu văn kêu như pháo, ngọt như đòn, mà chỉ là văn chương mơ mộng đâu !

X. Y.

Quý ngài đã thấy chắc chắn

Sâm - Nhung Bô - Thận - Tinh

hiệu « ME CON » 1 ve Op. 60 trị đau lưng, mỗi một, di-tinh, mọng-tinh, huyết-tinh, đại đêm, tinh-thần suy, sức lực kém.

Bô-Dào-Tiên chỉ khái lộ Công hiệu linh-nghiệm thế nào ?

Thi thứ thuốc

hiệu « ME CON » 1 ve 1p.50 uống nhiều ngày trị ho lao trong ba thời-kỳ làm cho ốm o gầy mòn, mệt mỏi, yếu sức cũng Hoàn-toàn công-hiệu chắc chắn.

Nhà thuốc PHỤC-ĐĂNG 130, rue de Paris—Cholon Téléphone N° 30.388

dầu ĐỒNG BẢO

VE TRÒN 0.20

Thương hạng hơn hết các thứ dầu trị bá chứng

ĐÔI NGƯỜI VÀ TUỔI THỌ

ÔNG BÀ CÓ THỂ TỰ BIẾT MÌNH SỐNG TỚI BAO GIỜ ?

TUỔI thọ hay yếu của người ta cũng có tánh di-truyền. Đại phạm một gia-đình nào mà xưa kia tổ-tiên ông bà sống lâu, thì con cháu phần nhiều cũng hưởng tuổi thọ. Trái lại, nếu đời ông bà hay chết yếu thì đời con cháu cũng không có thọ-mạng lâu dài bao giờ.

Ông già ở Ấn-độ, luôn 5 đời nay ông bà con cháu đều sống tới 65 tuổi.

Còn có một sự kỳ quái hơn nữa là có gia-đình từ ông bà tổ tiên mình, chức nghiệp mình, đến con cháu, lúc chết xấp xỉ và mình là đàn ông hay đàn bà, đồng tuổi nhau. Bên Pháp có dân ốm hay đàn mập, rồi xem giòng họ Turgot, trải bao nhiêu tới chỗ mình ở là xứ nóng hay đời nay cứ đến 59 tuổi thì chết, xứ lạnh, cũng có thể biết đại Một lẽ khác, tuổi thọ vẫn dài khái số mạng mình tới chừng với chức nghiệp có quan hệ phi nào được mà.

thường. Ta xem bảng thống-kê đại khái như sau này :

Các bậc vương hầu quý tộc, tuổi thọ trung bình lối 58 tuổi. Những người làm nghề phải đi nay đây mai đó hoài, sống chừng 60 tuổi.

Các nông - phu, sống trung bình tới 61.

Nhà buôn bán lối 62.

Nhà nghệ thuật cũng vậy.

Nhà văn học lối 69, 70.

Nhà binh thọ chừng 67, 68 (Đây là các bậc quân-quan, chứ không phải nói chung binh lính). Nhà khoa - học thọ chừng 68, 69.

Những yếu-nhơn chánh - trị thọ chừng 69, 70.

Các giáo sĩ cũng thọ cỡ 69.

Q

Sau hết, cứ theo sự nghiên cứu của y-học, thì người ốm sống dài hơn người mập, đàn ông không thọ bằng đàn bà. Dân ở những xứ lạnh thường có thọ-mạng nhiều hơn là dân ở xứ nóng.

Như vậy thì bà con ta muốn đoán biết mình sống tới bao nhiêu tuổi, chẳng phải hỏi thánh thần hay thầy bói làm chi cho tốn tiền mà lại mờ hồ không

chắc. Ta chỉ cứ việc xem ngay nhà là có gia-đình từ ông bà tổ tiên mình, chức nghiệp mình, và mình là đàn ông hay đàn bà, đến con cháu, lúc chết xấp xỉ và mình là đàn ông hay đàn bà, đồng tuổi nhau. Bên Pháp có dân ốm hay đàn mập, rồi xem giòng họ Turgot, trải bao nhiêu tới chỗ mình ở là xứ nóng hay

đời nay cứ đến 59 tuổi thì chết, xứ lạnh, cũng có thể biết đại Một lẽ khác, tuổi thọ vẫn dài khái số mạng mình tới chừng với chức nghiệp có quan hệ phi nào được mà.

Lựa rất tốt của người Việt-nam mới chế tạo
Nguyên chất 100 % : trắng, mịn, bền, không hề nổ

Ấy là LỰA-TIẾN VĂN-MINH và NHƯ-Y trữ bán ở

Nơi chế tạo : n° 18 rue Đông-khanh HANOI — Nơi đại-lý : 128 rue Lagrandière SAIGON

VỀ CHUYỆN GÁI NGÔ TRAI VIỆT

Bức thư trả lời cùng ông Nam-phương-Sóc
của HOÀNG-TINH-NAM dit A.SAOUÉ

Thưa ngài

Quý-báo ra ngày 29 Octobre
nơi trang 14 có tặng cho tôi
một câu chuyện trích trong báo
«Lục-Tinh-Tán-Văn». Vậy nay
cũng tại nơi trang 14 trong
Quý-báo sắp ra bữa thứ bảy
đây, xin ngài vui lòng vì chữ
công-tâm đăng dùm cho tôi
những lời đa tạ như sau này.

Hoa-kiều chúng tôi ở đây
cũng đông, nhưng trong đám
đồng đó, mà ông Nam-phương-
Sóc đề ý đến tôi, chỉ có một
minh tôi, vậy thì về vang cho
tôi biết mấy (1). Lời đa tạ tôi
mới nói trên, là đa tạ nơi chỗ đó.

Câu chuyện chủ khách Lương-
Tiếp đi có bớt vì người con gái
tên là Lương-Điện dùm tùm
vàng bạc theo trai, một cậu Trần
nào đó. Phải chi Trần này cũng
là một người ăn tần-diều, mặc
quần đùi, thì dầu có đồ bề,
lên bót lên tòa, câu chuyện này
chắc cũng chôn lấp trong chỗ
vô-tri vô-giác của công chúng
như hằng trăm hằng ngàn câu
chuyện khác mà phần nhiều lại
cũng đồng nguyên-nhân và tánh
chất.

Song đều ngiệt: vì cậu Trần viết của ông Sóc thù dật lên
một người con Rừng châu Tiên
nên chi ông Sóc mới có dịp mỉa
mai cười cợt.

TRONG số báo 59, chúng tôi có trích bài của
ông Nam-phương-Sóc viết trong báo L. T.
T. V. tựa là «Hoa-Việt thân thiện không vạn tuế»
để kính tặng ông bạn độc-giả Hca kiêu quý mến của
chúng tôi là ông Hoàng-tinh-Nam tức A.Saoue.

Nay Hoàng-quân gửi thư trả lời, chúng tôi rất
vui lòng đăng ý nguyện vẫn lên đây để công đồng lãm.

Chúng tôi rất muốn ở giữa Hca kiêu và người
Việt-nam thường có những cuộc đối trao ý-kiến như
vầy cho được càng ngày càng thêm hiểu biết nhau.

M.

Chắc ông Sóc cũng từng có hoàn toàn, nói đến vấn đề cười
đi xem tuồng «Cánh-ngọc-lá-vàng» gả, thì chúng ta đã thấy biết
của gánh hát Phụng-Hảo. Nghe bao nhiêu gia-đình vì mấy chữ
đầu như tuồng này căn cứ nơi tự do với bất tự do mà gây ra
một tấn bi-kịch phát sanh trong xung đột giữa nơi con em với
một gia-đình quý tộc ở Bắc. cha mẹ.

Hai vợ chồng ông quan nọ vì Bền Nam này vậy, bên Tàu
không muốn gả con cho một chúng tôi cũng vậy, thứ nhất
người học trò khó, con một mục là sau khi Dân-Quốc thành lập,
vải chài, nên chi ép uống con minh chừng kia chừng nọ, cho
đến đôi ra tay tàn-nhân bắt buộc uống thuốc phá thai.

Phải chi ông quan này cũng là một người khách như chủ
khách Lương - Tiếp, thì chắc không thể nào tránh khỏi ngồi

trên năm mươi cột báo. Ở trong một cái thời-đại, tục
củ chưa bỏ đứt, tục mới chưa

câu chuyện phong-hóa xã-hội
này nó bỗng bật lên như sóng
vỗ gió cuộn.

Vậy thì Lương-Tiếp không gả
con cho Trần chỉ vì hai chữ
Ngô-Việt, hay là vì cái tập tục
mấy ngàn năm phú thạc cho
người làm cha mẹ đủ cả trọn
quyền cười gả.

Vậy thì Lương-Tiếp đi có bớt
chỉ vì Trần là người Hồng-Lạc
hay là vì Trần phỉnh dồ con
minh, mà đều cốt nhứt có lẽ là
vì con mình thật caisse tiền bạc
vàng xoa đến số 175 trự.

Nếu có ai rãnh đi chất vấn
Tiếp thì tôi dám chắc rằng Tiếp
cũng chỉ có than câu đã mất
con mà lại thêm mất tiền, «Bồi
liều phu nhơn hựu chiết bình»
như lời người đời cười Châu-
Do sau khi Tôn phu-nhơn về tay
Lưu-Hoàng-Thúc.

Nói cho đến cùng, giả-sử,
(chỉ nên nói giả-sử), Lương-
Tiếp quả có cái bản tâm phân
chia Ngô-Việt, thì câu chuyện
này lại khác chi với câu chuyện
trò Tri trùng số. Nếu chỉ vì một
minh trò Tri to gan, mà đoán
chắc rằng tất cả học-sanh ở xứ
này đều to gan cả thì sai lầm
biết bao cơ.

Ông Sóc nói từ khi chớp mắt
chào đời thì đã thấy mấy chủ
chệp đến ở xứ này rồi. Nếu ông
Sóc đề ý đến quyền sách «Tây-
thuộc - sử» của ông Đào-trình-
Nhất thì ông sẽ thấy rõ ràng
quả có một chủ chệp tên là
Dương-ngân-Địch và 3000 chủ
chệp khác đến đây từ năm 1680,
nghĩa là trước chúa Nguyễn di-

dân vô đây, (2) lúc bấy giờ vẫn
còn là một chỗ rừng sâu cỏ rậm
kêu là Chon-Lap. Vậy thì đừng
trước vô trụ, ai là người có công
với xứ này chắc người chép sử
và xem sử cũng đã thấy rõ.

Câu chuyện người khách cười
vợ annam ở đây khác chi với
câu chuyện người Việt-nam cười
vợ Tàu ở Hồng - Kông, Canton
và Shanghai. Có đều là người
khách ở đây đông. cười vợ ắt
phải đông, người Nam ở Tàu
ít cười vợ ắt phải ít, muốn nói
khác nhau thì chỉ khác có một
chỗ đó.

Sau khi nói đến Hoa Việt thân
thiện, ông lại thêm cho một câu
hát «Hết rên quên thầy» thì tôi
dám chắc dư-luận hai bên Hoa
Việt ở xứ này đều không có một
ai tưởng lầm đến chừng.

Sanh trưởng trên một nền đạo
đức rất nghiêm nhặt, trời buộc
trong cái vòng phong - hóa rất
cao dày, làm người như người
Trung - quốc chúng tôi đây mà
còn mang phải tiếng «Mưa khi
nào vượt mặt khi nấy» vậy thì
trừ chúng tôi ra ở trên quả địa
cầu này lại còn có ai dám cất
tiếng nói câu «Ăn trái nhớ kẻ
trồng cây».

Nay kính phúc.

HUỲNH-TINH-NAM dit A. SAOUÉ

-1- Ông Hoàng-tinh-Nam quên đề ý rằng
chính là bản báo rút bài của ông Nam-
phương-Sóc ở L.T.T.V. để kính tặng ông, chứ
không phải vì tác giả cốt để ý tới ông mà viết
bài đó đâu.

-2- Chỗ này Hoàng-tinh-Nam tiên sanh lầm-
chứa Nguyễn đã di-dân Việt-nam vô đất Chon-
lap ít nhiều rồi mới có họ Dương-ngân bịch
qua, và lại có vậy chúa Nguyễn mới có quyền
cho họ Dương-ngân-Địch ở mà khai khẩn và
sanh sản đồng-hóa.

LÀM SAO CHO HIẾT BỊNH

NHƯC MỖI TIẾT BẠ

CHỨNG BỊNH. — Nhức mỗi phong tê bại xuội, hoặc tê bại nửa thân mình, hoặc bên tả bên hữu
(bán thân bất toại) hoặc hai chơn bại xuội nhức mỗi, đi đứng không dặng, hoặc hình khô nhức
thoát, đầu gối lớn, ống chơn nhỏ, đau nhức rên siết đêm ngày, tục gọi là «hạt tất phong», hoặc
đau đầu voi, hoặc sưng nơi mắt cá, hoặc thốn dưới bàn chơn, hoặc đau thắt ngang lưng, hai chơn
rung yếu, hoặc nhức mỗi tê bại cùng mình, hoặc nhức trong gân cốt, gọi là BẠCH HỒ LỊCH
TUYẾT PHONG, hoặc bởi gốc độc phong-tinh nhập trong xương cốt thân thể làm đau nhức
cả tay chơn muốn bại xuội, kêu là tiền lậu hậu bại, hoặc đàn bà khi sanh để uống thuốc phá
máu thái quá làm cho thiếu máu thành ra nhức mỗi tê bại.

Quý ông, quý bà, ai mắc phải mấy chứng bệnh kể trên
bất luận lâu mau nặng nhẹ thể nào, cứ trường phục thuốc:

KHU PHONG BỔ HUYẾT TRẮNG CÂN HOÀN

thì sẽ hết dứt,

Mỗi hộp 5 Hoàn giá 0p.80

Nếu quý ông, quý bà, biết uống rượu thì nên uống xen thêm rượu PHONG-THÁP-DUỐC-TÔU
trong mấy bữa ăn thì lại càng mau hết lạ thường. « 1/4 litre 0p.50. Một litre 1p 50.

Nhà thuốc

VÔ-VĂN-VÂN
THUDAUMOT

Các đại lý:

VÔ-VĂN-VÂN đều có bán
Saigon N° 229, Rue d'Espagne

GIẶC NGUY KHÔI VÀ DẤU TÍCH CỦA THÀNH SAIGON

(TIẾP THEO SỐ BÁO 60)

LÚC ban sơ, có vài đám làm Đông cung. Các quan cận giặc nhỏ nhỏ dấy lên thần một mực can gián đều bị vua truất phạt nặng nề, tức như ông trung quân Thiêng bị cách chức và cầm tù.

Thấy vua gắt gao như vậy nên các quan không dám hó hé, từ đó về sau vua phân ra lệnh gì thì tất cả trào-dinh đều phải tuân theo răm rắp, không dám can gián nữa. Còn dân tình thì họ nào có biết được những việc bất hòa xảy ra trong cung điện.

Vua Gia-Long quả là nhà chánh trị đại tài nên mới dám bỏ các lễ về tôn giáo mà lo chọn người có thể đương đầu với các việc khó khăn lúc đó; huống chi ông hoàng tử-Đăm là người hay chữ thông minh có học thức, công-bình và quả quyết.

Quan tã-quân Lê-văn-Duyệt thì bị đối đi làm kinh-lược Nam kỳ, khi vua Gia-Long thấy mình gần chết mới triệu Lê tã-quân về gần mà gọi tình bằng hữu và nghĩa chúa tôi ra, để mà buộc ông ấy phải quên sự ác cảm của ông trước kia đối với tự-quân, và lại ký tử thác cô cho ông là khác. Trung-quân Nguyễn-văn-Thiêng cũng được phục-chức và được vua phó thác tự-quân cho nữa. Vua yêu lòng rằng hai ông này sẽ làm phận sự mình cách dễ dàng; dễ dãi đồng-cung Đăm bề ngoài cũng vâng dạ cho vâng ý cha còn bề trong thì lại ghi nhớ luôn luôn sự trực gián của hai lão-quan kia trong khi vua chọn người kế-tự.

Cuối năm Kỷ mọ, vua Gia-Long già băng. Theo lệ thì cũng dùng niên hiệu của vua trước cho tới qua sang năm mới. Bởi vì lễ-tục không chịu nhận rằng con có thể nối ngôi cha làm vua cùng trong một năm tiên-đế thăng-hải; đạo con phải lo việc tang chế trước đã rồi sau mới lo việc trị nước.

Ngày 15 Février 1820, là năm Canh-thìn, tự-quân mới được lên ngôi, niên hiệu là Minh-Mạng. Dự biết trong trào có nhiều người không thuận với mình, vua Minh-Mạng trở nên đa nghi lo sợ, nghiêm khắc quá, cho đến nỗi sanh tánh hung dữ. Vua làm vô số tội ác, khiến cho đời sau chê bai biếm nhẽ lắm. Năm 1832 trong nước coi mọi hơi an ổn dần bởi vì vua Minh-Mạng dùng bàn tay sắt mà dẹp yên bốn phía, đang trông như không còn ai dám chống-chối trào-dinh nữa thì thành linh ở Nam-kỳ xảy ra cuộc loạn Ngụy-Khôi.

PHAN-VĂN-THIỆT
(Còn nữa)

Năm 1816, giữa lúc những việc nhọc-nhằn mặc dầu có mọi yên tĩnh bớt, vua Gia-Long cảm thấy mình già yếu mới lo chọn Đông-Cung thái-tử. Con trưởng - nam của đức Giám - mục Bá-đa-Lộc, chết hồi năm 1802 có để lại hai trai: Thái - Bình và Ưng - Hòa. Tuy phong tục Anam lấy dòng chánh kế-tự nhưng hai đứa cháu nội vua Gia - Long còn bé thơ quá, vua vốn là người từng trải, dự biết cái nạn «ấu quân quyền thần» thường gây nhiều việc rắc rối nơi chốn cung điện, Phương chi trong nước vừa yên ổn, phe kia đang nọ đương nấp rình trong bóng tối chờ dịp hoạt-động, cần phải chọn người kế tự đủ tài đức mà chống-chối với thời cuộc. Vua mới chọn ông hoàng - tử Đăm năm ấy độ 26, 27 tuổi. Một vài vị đại thần không vừa lòng sự chọn lựa ấy và có hai vị quan võ đã từng theo vua dẹp giặc : trung-quân Nguyễn-văn-Thiêng và tã - quân Lê-văn-Duyệt, có tỏ cho vua rằng phải do theo tục lệ xưa nay mà chọn thái tử trong chi trưởng-nam, con vị Đông-cung; trừ khi nào dòng chánh không có hậu tự thì mới lựa dòng thứ. Nay Đông-cung tuy thạc mà có để lại hai con vậy phải tôn đưa lên nối chức cha nó. Vua không nghe lời khuyên gián ấy và bị lũ cung phi lập mưu bày mẹo mãi nên vua cứ để ông hoàng-Đăm

Tôi thường COI TAY thì phần nhiều việc qua rồi mười thầy đều đoán trúng đủ, còn khó hơn hết là việc hiện tại và tương lai mà đoán cho trúng thì mười thầy chỉ được có một.

TỜ QUI-KY

Đúng năm 27 tuổi đầu lòng không muốn lấy vợ mà vì hoàn cảnh gia-dinh buộc phải cưới vợ. Sau khi có vợ một năm người vợ sẽ đậu thai, sanh 1 đứa con gái đầu lòng nhằm năm 28 tuổi. Cách đó 2 năm sau, đúng 31 tuổi sẽ sanh một đứa con trai và người vợ phải bị đau năm nhà thương. (Đầu tháng tháng Septembre 1938) tuy đau nặng song cũng trị mạnh được.

Trên đây là tờ Qui-kỳ coi suốt đời của Professeur NGUYỄN-THƯỢNG-HIÊN chuyên môn COI TAY và COI BÌNH (Physiologiste & Chiromancien) số 251 đường Lagrandière, SAIGON đã coi cho tôi từ năm 1933 vừa khi ở bên Pháp mới về. Thật ra lúc ấy lòng tôi không bao giờ nghĩ tới sự lấy vợ, mà vì cảnh nhà buộc phải cưới vợ, mà cưới vợ cách đó một năm, nghĩa là đúng nhằm năm tôi 27 tuổi. Có một điều đáng khen và đúng hơn hết là coi cho vợ tôi phải bị đau từ cung, thì hôm tháng September 1938 này vợ tôi vì sanh đẻ mà mang bệnh nên phải nằm dưỡng bệnh nơi đường đường của docteur Lê-hung-Long và nhờ nơi tài Ba-c-si chữa cho mới được lành mạnh (1). Một người COI TAY mà đoán được những việc tương lai đúng như vậy hay hay là dở, có 'đ' ng khen chăng?

Trên đây là bàn tay của M.

Dương-thành-Hoàng

Propriétaire Directeur d'écotiquerie & Phumy MYTHO

(1) Nhờ tài Ba-c-si Lê-hung-Long trị bệnh cho vợ tôi được lành mạnh nên trước đây tôi có 'đ' ng lời cảm ơn Ba-c-si trên mặt báo Điện-tín.

những - sự

LIỀU VÀ KHẠ

NHỮNG CHUYỆN QUẢI LẠ Ở XỨ LÈO

của VIỆT-HƯƠNG

III. - THẦY MA ĐỨNG DẬY

TÔI vừa về tới nhà, thì một người bạn lại rủ đi đưa đám ma, tức là đám ma của mẹ ông Nai Kong phi nộn ấy. Tôi không dám lại ngay, vì đang hồi hộp sợ những vi-trùng Kock truyền nhiễm. Tôi đi kiểm Chapha thì bắt gặp ảnh đương ngồi trên góc sân tán tỉnh một cô phù xảo.

Một tiếng chiêng nổi dậy, hơn hai chục dân khiêng một cỗ quan-tài kết hoa sập màu vàng chói, xung quanh quan tài có ba ông hòa-thượng lều chuii bỏ-đề tụng kinh, bên cạnh hai cậu bé đầu trọc lóc bận áo ca - sa vàng, chấp tay im lặng. Hai cậu bé ấy, theo lời Chanpha nói, chính là cháu đích - tôn của kẻ bạc mạng. Tục Lèo, con cháu để tang cho ông bà cha mẹ, chẳng phải khăn trắng, áo gai như ta, với họ, để tang là vào chùa thì phát trong sáu tháng, rồi lại hoàn tục.

Sau mười lăm phút đi mau như chạy, không một tiếng khóc, một ngọn đèn, đám xác im lặng ra tới nghĩa-địa. Nói là nghĩa-địa cho có tiếng, chứ kỳ thiệt dân Lèo chẳng hề có nghĩa-địa, những đám xác giàu có thì gần gũi với đất giầu trong những cây tháp một bên chùa, còn nhà nghèo khó thì chỉ bó chiếu thả trôi sông. Một ít người biết vệ-sanh mới đem chôn vùi những chỗ đồng không mông quạnh.

Lúc hỏa táng, người ta đặt quan tài lên một đồng cũ cao

độ bảy thước. Cái quan-tài đứng xác chết để thiên đây là một cây to xê bông để từ thì năm vô. Cây này luôn luôn là loài cây quý báu. Bởi vậy những nhà thượng lưu giàu có bên Lèo, mỗi khi có người chết, họ thuê mướn những người thợ chuyên môn vào tận rừng sâu kiếm cây «Hay Hóm» một thứ cây có mùi thơm, ưa khúc rồi đục bông đem về. Người ta nói loài cây này dễ tử-thi vô trong không bao giờ có mùi hôi thúi được. Tiền công hao tốn với ba người thợ lặn lội vào giữa rừng sâu núi hiểm, cũng đủ cho ta đoán biết cái giá-trị loài cây nói đây cao quý đến bậc nào rồi.

Theo tục Lèo, những nhà giàu lớn hay là bậc trung-lưu bình thường có một thân-nhơn quá cố, họ liệm xác vào cây, bỏ thêm ít muối rồi quấn để trong nhà mười lăm ngày hay một tháng để «ngăn phi». Nghĩa là trong những ngày quấn giữ xác chết trong nhà, tục xưa bắt buộc tang gia mời các cô «phù-xảo» trong làng, trong tỉnh tới ngồi «thực trực» đêm này qua đêm khác để các anh «phù-bào» dễ hội ngộ và làm quen nhau. Không khác gì mướn xác chết làm trung gian cho ai tình của người sống vậy.

Tiếng tụng niệm của các hòa-thượng đều đều một túc lâu dứt hẳn, bấy giờ người ta bắt đầu châm lửa vào đồng củi kia. Ngọn lửa bùng ra từ phía, bao trùm chung quanh quan tài, tỏa lên một làn khói đen lơ lửng.

Ông Nai Kong đứng lên móc trong bọc lớn một nắm đồng xu và bạc cất vãi ra từ tung để bố thí cho con nhà nghèo khó, gọi là lễ «chia gia tài». Tôi còn nhớ cách đây tám năm đám táng ông Sisombat là nhà cự phú tại Paixé ngoài sự vãi ra hàng trăm bạc bố thí, con cháu tang-gia còn liệng những tấm giấy nhỏ biên tên từng món vật dụng như song, nôi, chén, bát v.v. hề ai lượm được miếng giấy ghi tên món đồ gì thì sau đem tới nhà tang-chủ mà

lãnh lấy món đồ ấy, không hề sai sót.

Những «khán quan» của đám hỏa-táng bấy giờ không còn là «khán quan» nữa, mà là những con vật, những bộ máy; ôi thôi họ giành nhau, xô nhau, đẩy nhau, khiến phát trang nghiêm của sự buồn rầu bị tiêu tán dưới sức mạnh của tiền tài. Họ giành cướp từ cất bạc đồng xu, như đám đánh lộn.

Lộp bộp... bùng... ừng... ừng. Giàn củi cháy có những tiếng nổ lộp bộp, một lát có một tiếng nổ to nổi dậy, ai nấy đều hoảng hồn, ù chạy tán loạn. Thì ra dưới sức nóng của ngọn lửa hồng ngùn ngụt, cái nắp quan-tài bị mở bùng ra, làm cho xác chết bị rút gân mà nhảy chồm lên rồi lại rớt xuống đất.

Ghê gớm thay! Xác chết bị cháy đen, tay chân co cứng lại, cái lưng dựng lên, miệng há hốc ra, ngó thấy mà sợ. Hèn gì người ta chẳng chạy tứ tán. Có hai ba người bị dây đáp, than khóc vang trời. Ông Nai Kong cùng mấy người bà con vội vàng tới lấy cây nhọn thọc cái tử-thi mà bỏ vào quan-tài giữa đồng lửa. Cái trường-hợp chắc là ít có, cho nên người ta mới sợ hoảng mà chạy như thế.

Một lúc sau, bao nhiêu người xem, lần hồi tản mất, chỉ còn lại ít người là thân-nhơn của tang-gia họ lưu lại cho tới khi xác cháy thành tro tàn...

(Còn tiếp)

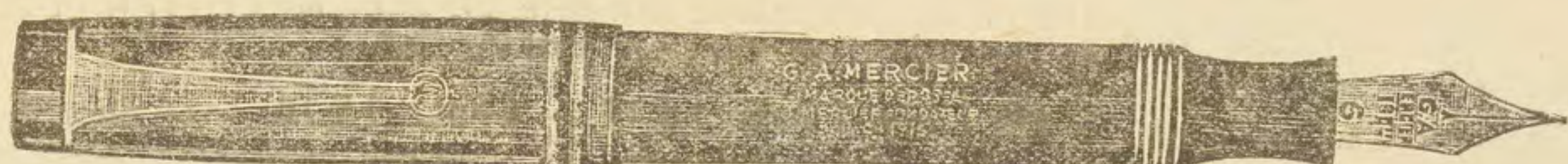

LAIT
LE PATRE

OVOMALTINE

R. MOITTESSIER-SAIGON

Năm điều tiện lợi cho những người dùng viết máy: 1° ĐẶNG mua y giá theo các xưởng chế tạo bên Pháp. 2° ĐẶNG lựa chọn tự do. 3° ĐẶNG khắc tên họ vào viết khỏi phải trả tiền công. 4° ĐẶNG bon garantie 3 năm. 5° ĐẶNG lấy viết liền, khi viết máy có hư hao chút đỉnh, có thợ chuyên môn sửa và có đủ đồ thay phụ tùng

XIN LẠI
NHÀ NGHỀ:

TRAN-NGUYEN-CAT

31, Boulevard Charner - Saigon

Tél. 21.289

TIN VĂN THỂ THAO

TRONG dịp lễ Đình-chiến, 5 ngày trên Biển-hồ về ăn-bạng chỉ có môn thể thao là nhứt. Kế đó là Phan-nhứt-Sâm thanh hành ở các nơi, nhứt là và Nguyễn-văn-Thêu đều là cuaro của ê-kíp Alphonse.

Tại Saigon ở vườn ông Thượng từng cuộc xe đạp tồ-chức hai ngày đua được vô số khán giả hoan nghinh.

CUỘC đua an ủi cho hạng tài tử đã rút ngày bữa trước thì lot về Monges, một

NGÀY đầu 12 Nov. Phan-nhứt-Sâm của ê-kíp Alphonse đoạt giải nhứt về cuộc đua nước rút của hạng nhà bị té.

Trần-văn-Giun về phía tài-tử được đứng đầu về kiểu đua vòng loại.

CUỘC đua năm ngày vòng quanh Biển-hồ trong 5 ngày trường kết quả như sau đây :

NGÀY thứ nhì 13 Novembre, về cuộc đua tính bon của hạng độc lập, Phan-dinh-Tiến dít Lượm sau khi dự đua

Tiến dít Lượm (Nam-kỳ) — 7' Martin — 8' Đoàn-văn-Nam (Nam-kỳ) 9' Thũ (Nam-kỳ).

CUỘC đua phụ-nữ ở Cap thi cô Diêu (Namviang) về nhứt kế đó cô Tư (Cap) Lâm-thị-Hoa (Giadinh), Denise Đặng (Saigon) Nguyễn-thị-Chát (Saigon) Kim-Anh (Saigon) cô Năm (Cổ-may).

Kỳ đua này cô Chức không được đua.

NHUNG đến cuộc đua phụ-nữ ở Thủ-đức thi cô Chức và cô Kim-Anh lại nhường chỗ cho một cô nọ còn nhỏ.

DÁ banh hội tuyển X-vinh thắng Hội-tuyển vô-biến

Lội đua Hoàng-Minh của hội C.N.A. giữ vô địch Đông-Dương độc lập, còn cúp « Job » cho ê-kíp thi hội tây C.N.C. đạt được bởi bên annam thiếu Hoài và trước.

THI TRƯỞNG TIÊU TỨC

Giá lúa

Ngày 16 Novem. 1938 theo giá lúa ở các nhà máy Cholon bán nguyên bao 68 kí-lô.
Lúa thượng hạng: 8,98—5,02
Lúa hạng nhứt: 4,83—4,97
Lúa h. nhì 40% Japon 4,85—4,89
Lúa h. nhì 50/55% Java 4,85—4,89
Lúa thượng dùng 4,15—4,20

Giá bạc

Taux Officiel 10f.00
Banque de l'Indochine 10.00
Banque Franco-Chinoise 10.00
Honkong et Shanghai 10.00
Chartered Bank 10.00

Giá đồng bạc cũ

Ngày 16 Novembre 1938 1\$ 13 1/4 Báp

Giá gạo

Ngày 16 Novem. 1938 bán luôn bao 60 k. 700.
Gạo số 1 25 % tằm 6,43—6,47
Gạo số 2 40 % tằm 6,28—6,32
Gạo số 3 50/55 % tằm 5,98—5,37
Gạo lúc 5 % lúa 5,10—5,14
Tấm số 1, số 2 5,11—5,15
Tấm số 3 4,64—4,68
Cám trắng 2,98—3,02
Cám lúc 1,90—2,00

Đỗ mỗi 100 k. 8,20—8,25
Trắng (không định giá)

Dừa khô

Dừa khô Saigon 100 k. 13,75

Đường

Đường cát trắng 100k. 27,00

Giá cao-su

Saigon 16-11-35 1\$, 25 le kilo
Paris 14-11-38 cpt. 14 fr. 35 v. le k.
Londres 15-11-38 cpt. 8d 1/86pv.v.
Singap. 16-11-38 cpt. SG 028 3/8

Heo

Mỗi 100 kí-lô 32,00—35,00 New-york 15-11-38 cpt. U.S. 16, p29

CỦU-LONG-HOÀN

V. NGÂN

trị những bệnh gì ?

Thuốc CỬU-LONG-HOÀN dùng về tạng-phủ suy nhược và nhiều chứng bệnh kể sau đây :

BINH VỀ KHÍ HẬU

Các chứng bệnh sanh ra bởi nạng xưa không chừng, làm cho con người bần thần chân chờ, tay chon mỗi mệt, lưng đau đầu nạng, biếng ăn biếng làm.

LAO MỆT VÌ LÀM VIỆC NHIỀU

Các nho-sĩ thường ngày ngồi lý ở bàn viết, không-khi không được trong sạch, mà tạng-phủ lần lần yếu đuối đi. Các thương-nhơn tư lao quá độ, hình vóc gầy mòn, trí bóa mỗi mệt, ăn ngủ chẳng yên. Các nông-gia dầm sương chải gió, cực xác nhọc nhằn làm cho thần trí thần lơ, trong lòng bần bực, vớng CỬU-LONG-HOÀN, tức khắc được ăn nhiều, làm ăn rất hăng hái.

LAO MỆT VÌ THẦN KINH YẾU

Người đau lâu mới mạnh, thần kinh hay yếu. Người hay lo lẫn buồn rầu vì việc đời, hoặc vì gia sự, vì rạn tai, lâu ngày phải yếu lộ thần kinh, sanh ra chán đời, hay cảm xúc, ăn ngủ không được, hình thể càng gầy. Dùng CỬU-LONG-HOÀN yên được thần kinh, không hề phải bị chứng gì khác.

CÁC CHỨNG BỆNH CỦA PHỤ-NỮ

Đường kinh trời sụt, thai sản không được, hoặc có chứng đái-hạ làm mất sức lần lần. Người mệt, bần thần, mất huyết, xanh xao, mất sức ăn ngủ, lẫn lộn với chồng con. Sanh chán nản, nhan sắc tiêu tụy. Dùng CỬU-LONG-HOÀN ít hôm sẽ thấy bình phục rất mau chóng.

CÁC CHỨNG BỆNH CỦA THIẾU-NIÊN

Vì quá siêng năng học tập, vì làm việc nhiều, vì chơi bời vô độ, xác thịt hao mòn, tinh thần mê muội. Đau lưng ù tai, gầy còm, lẳng trí. Các chứng bệnh lật vạt của những người bạc nhược dùng thuốc CỬU-LONG-HOÀN rất mau thấy hiệu quả.

CỬU-LONG-HOÀN RẤT QUÍ CHO TUỔI GIÀ

Các cụ mắt lờ chon lếch, mỗi gối đau lưng, hay mệt vô cơ, kém ăn mất ngủ, thường dùng CỬU-LONG-HOÀN sẽ thấy cảnh già an vui, sức lực và tinh thần vẫn còn trai trẻ. Đang mệt uống 1 hoàn CỬU-LONG trong 15 phút sẽ khoẻ liền.

CỬU-LONG-HOÀN là một thứ thuốc trường sanh bách bỗ quý báu nhứt ở Viễn-đông. Từ quan chỉ dân ai đã dùng CỬU-LONG-HOÀN một lần thì không còn chịu tìm thuốc bỗ nào khác nữa. Đại đa số quần chúng đều nhiệt liệt hoan hô « 1 VIÊN CỬU-LONG-HOÀN BẰNG 10 THANG THUỐC BỔ ».

Giá 1 hộp 2 hoàn 1 \$ 10 — 4 hoàn 2 \$ 20 — 10 hoàn 5 \$ 50

VÔ-ĐÌNH-DẪN ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

(Sáng lập năm 1921)

323, rue des Marins CHOLON — 118, rue d'Espagne SAIGON
4, rue Ohier PNOMPENH — 8, rue des Cantonnais HANOI

Đây là chân dung
THẦY PAUL LÊ

đang nghiên cứu về

Coi số mạng bằng
lá cây theo

● Mường-Mán ●

N° 35, Đờ-hữu-Vị SAIGON

Anh em nên đến coi cho biết tài nghệ phi thường « Coi lá cây, đoán số mạng » của thầy (Coi tại nhà) và cam đoan đúng 100/100 mới lấy tiền.

Muốn tẩy uế vết nhơ cho xã-hội (épuration sociale) và quý ngài muốn rõ thực hư nên đến coi ngay tại nhà chứ đừng đại gì mà viết thư

gởi tiền ra ngoài Bắc coi để bị tên gian hùng bắt lương ấy lương gạt. Ở trong báo Sao Mai ngoài Trung số 213 ngày 18 mars 1938, có bài của ông Hi Lê, ngày 10 Avril 1938, có bài của bà Nguyễn-thị Văn-Đài, báo Dân, báo Thanh Nghệ Tĩnh, báo Đông Pháp, Việt-Báo và báo Vệt Đực cũng đã vì xã-hội, lật mặt nạ của tên tù ở Lang-sơn này là ông thầy tướng có danh coi chữ ký ngoài Bắc ấy rồi, thì quý ngài đã biết đó là mảnh khoe (bịp) của thầy ta đã bị (lật tẩy). Không dám tiếp khách tại nhà, buộc người ta phải gởi tiền trước rồi bản số mấy về sau, mà đến khi gởi bản số vào thì ông già 70 cũng như đứa trẻ 15 cả, đàn ông xem lắm là con gái, đàn bà đoán lắm là đàn ông. Muốn cho quý ngài tránh khỏi sự lường gạt, khi muốn rõ cuộc đời mình sau này sẽ ra sao, nên đến coi ngay tại chỗ và buộc coi trúng nơi trả tiền cũng như tôi; và chúng tôi có đủ tài liệu, đủ những bài trong báo để trình bày cho những ai còn ngờ lời thành thật của chúng tôi vậy.

DẦU THIÊN-HÒA

VE LỚN 0\$26

VE NHỎ 0\$10

TRỊ BÁ CHỨNG HAY HƠN HẾT

THIÊN-HÒA-ĐƯỜNG 208 rue Marins, CHOLON

TRƯỜNG ĐẠO-THAO-VY

32-34, rue A. Garros - SAIGON

Đạy từ lớp nhót (Cours Infantín)
đến lớp nhứt (Cours Supérieur)

Thầy giáo lựa chọn kỹ càng và có kinh-nghịem
nhiều từ 7, 8 đến 30 năm trong ty Giáo huấn

Học trò nghèo sẽ được giảm hoặc cả, hoặc một phần học phí.

☞ Xin vô học mau kéo hết chỗ ☜

ĐÔI LỜI CẢM Ạ

Ông nhạc của tôi là ông Lê-văn-Nhơn, tạ thế hôm 29-10-1938, tại làng Thăng-Tam-Cap-St. Jacques, được quý ông quý thầy tại sở Chúp chung đậu một số tiền làm lễ truy điệu và chia buồn cùng tôi chẳng biết lấy chi để đáp lại tấm lòng tốt của các bạn đồng ty, nên tôi xin đăng mấy lời trân trọng này để cảm ơn chung, và quý ông quý thầy quý bạn được muôn điều hạnh phúc. — Vô-Hữu-Hoa Phan tá-tion Chúp.

Coi tiếp ở đây

VAN-DE THUOC BAC

— Chúng tôi xin hỏi vậy có bằng chứng gì chứng minh thuốc này thật là hơn thuốc bắc không?

Thuốc Bắc và thuốc tây, theo những quan niệm phương pháp trái ngược nhau, tôi không hiểu Chánh phủ sẽ căn cứ vào đâu để lập sự kiểm soát, lập quy củ. Nghề thuốc Bắc cũng có những cái đặc biệt của nó. Thí dụ việc dùng chất độc. Còn nói rằng sợ thấy lang dốt thì đợi gì ở xứ này mới có, cả bên Pháp và bên Anh cũng có vậy mà.

Ông Giáo đã nói những điều tưởng nên nói toạc móng heo. Ông ta lại xây qua tránh ông Heckenroth sao không chịu nghiên cứu kỹ lưỡng và đứng trên một căn cứ vững vàng hơn. Cuối cùng ông yêu cầu chánh phủ nên ra công phu nghiên cứu vấn đề thuốc Bắc lại cho kỹ càng cái đã.

Giữa lúc ấy thì ông Trần-bá-Vinh mặt mày tái mét đứng dậy. Người ta tưởng ông giận ông Heckenroth và chánh-phủ. Nhưng rồi thay, không phải. Ông ta giận các bạn đồng viên cùng màu da với ông sao đã lại nhai bình vực cái vấn đề hạn chế thuốc Bắc mãi chi. Ông nhiệt liệt yêu cầu có sự kiểm soát.

Mọi người đều nhìn ông Trần bá Vinh trân tráo như nhìn một cái « phê-nô-men » gì vậy, như là nhớ lại ông là « chánh-phủ-biểu » khiến cho ai nấy đều khen chánh - phủ đã khéo chọn người.

Trả lời cho đoàn đại biểu người Nam — trừ ông Trần-bá-

Vinh, — ông phó toàn quyền Nouailhetas về về :

— Tôi xin các ông nghị bốn xứ hãy yên tâm về vấn đề thuốc Bắc. Chánh-phủ sẽ nhóm một hội-nghị để nghiên cứu về vấn đề ấy kỹ lưỡng và sẽ lo cách nào cho dân chúng có thể có đủ thuốc Bắc dùng tự do như hồi nào tôi giờ.

Ông Vũ-văn-An một lần nữa lại xin đem vấn đề ấy ra trước các viện Dân - biểu mỗi xứ bàn định trước đã, nhưng ông phó toàn quyền bảo không thể vậy được, vì một vấn đề chuyên môn cần phải giao cho những nhà chuyên môn.

Ông Trần-bá-Vinh lơ mơ buồn vì sự tấn-công của ông không có hiệu quả. Nếu chúng tôi không làm thì ở tỉnh thành Nghệ-an có nhiều nhà thuốc Bắc chắc xưa nay không làm vừa lòng ông Trần-bá-Vinh nên kỳ này được đi nhóm Đại hội nghị, ông quyết phá chơi để trả miếng. Thế là vấn đề hạn chế thuốc Bắc vẫn chưa giải-quyết ra sao cả, nhưng trải qua cuộc bàn cãi ấy, dân chúng xứ này đã bày tỏ ý chí cương-quyết và có quyền hy-vọng nhiều.

Phỏng-viên

CUỘC XỔ SỐ

Đông-Pháp

Bộ ba - Kỳ nhì

8 số sau này trúng mỗi số 1.000 đồng
383.517, 388.058, 327.603, 367.688
240.576, 320.182, 307.924, 268.042

16 số sau này trúng mỗi số 500 đồng
352005 381935 366335
389599 315569 386976
397389 294815 377839
264652 377377 374394
264300 396899 267957
211791

80 số sau này trúng mỗi số 100 đồng
217505 217520 357367 262612
275462 274460 361274 207706
377257 243570 260520 213272
263493 358979 333470 300725
266929 218796 340229 387394
377678 385884 249862 385219
264978 277275 328415 390481
366875 359612 371923 356557
343800 283583 359672 226027
393544 300230 219041 363204
213344 332644 348636 285795
226582 296778 280513 203969
384006 367989 226190 225542
397307 389704 355802 294221
391043 204326 293043 361944
223935 356272 259942 287949
256501 287310 316290 319578
346169 385197 390686 234597
279896 386489 305162 354671
323763 340616 317220 331066

Những số sau chót có :

79 và 35 trúng 10 đồng
937 và 72 — 25 đồng
037 — 50 đồng

Coi tiếp ở đây

9 ngày mất Quang-chau

Tội nghiệp cho dân, mấy ngày 15 16 17 bằng bể đất dúi nhau ra các bến tàu bến sông đen ngbet. Họ xuống đày mười mấy chiếc tàu đồ đạc đi Áo - môn hay Hương cảng, nhưng không có tàu nào chạy được, là vì cửa sông Châu-giang đã có lịnh trên sai phong tỏa rồi. Còn ghe thuyền thì có đó thiếu gì nhưng hết bấy tám phần mười đã bị lịnh trên tịch thu sẵn để lát nữa cho các bà lớn, các tiểu thư, cùng là thân nhân nô bộc, dòng họ, bà con của các quan viên lớn nhỏ đi trốn, thành ra chủ ghe không dám cho dân nào mượn. Hai ba muôn dân già trẻ lớn bé, đứng ngồi tấp nập ở bến Tây-hào, chỉ ngó cái ghe ghe thuyền kia mà thổ dài rơi lụy.

Trời ơi ! các quan lớn giữ ghe thuyền để cho vợ con dòng họ mình đi, và chuyên chở cả tới bàn ghế nữa, không để sót một vật riêng nào lại !

Trừ ra những dân nào có tiền mới hao nổi một chiếc xe hơi mấy trăm đồng, hay mượn xe kéo ấy chực chờ một chiếc để cỡi về các miền nhà quê. Còn dân nghèo thì phải lang thang đi bộ mà họ bơ vơ vô định chẳng biết đi đâu ở đâu và rồi lấy gì mà ăn mới khổ. Bởi vậy nhiều người vẫn phải dật dờ ở lại Quảng-châu chưa đi đâu được, cho đến hôm quân Nhật vào thành mới hết hoảng chạy trốn ngã lăn bên đường mà chết thiếu gì.

Nghĩ coi nhà đương cuộc xử với dân như thế đã thảm hay chưa hỏi trời cao đất dày !

Madame

Tương-van-Huân

200, rue d'Espagne. — SAIGON
BÁN ĐỦ ĐỒ THÊU
REN, CHỈ LAINE (Gửi contre remboursement)

Ai muốn biết những cái bí-ẩn của đời mình thì xin viết tên, tuổi và chữ ký hoặc tự tay gạch ba đường mực gửi cho Mme NGUYỄN-THỊ NGUYỆT-TIÊN n° 191, rue Frères Louis Saigon kèm theo mandat 1p.00 (coi 2 năm), 1p.00 (coi suốt đời). Trong 7 ngày sẽ có thư trả lời và bán số (không mandat không trả lời). Có tiếp khách tại nhà và nhận dạy khoa thôi-miên.

NGUYỄN-THỊ NGUYỆT-TIÊN
Nữ giáo-sư chuyên dạy khoa thôi-miên. Nữ tiên-tri coi tướng số đoán vận mạng theo khoa-học mới

Xacat, le 27 Avril 1938

Kính chào cô.

Tôi có tiếp dạng bản số của cô đoán cho tôi... Tôi rất khâm phục tài nghệ của cô... Cuộc đời, thân thể, sự nghiệp, tình duyên, sự thọ, yêu và tiền của của đời tôi từ nhỏ tới 35 tuổi thiệt đúng in như lời cô đoán mà trong mấy tháng đây tôi cũng gặp đủ cảnh ngộ y như lời tiên đoán của cô. Xin cảm ơn cô. Kính chào cô đáng vận an.

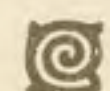
M. NGUYỄN-BÁ MƯỜI
Surveillant général des Plantations de Xacat

Dịch dùm cô BICH-LAN

2 bài thi của chi-si CAO-LY

Hoàng-Nhiên - Chouan

Thù lớn ngày nào ta trả được,
Quốc hồn không lẽ gọi không thừa.

L. g. H. Biệt hiệu T. N. Gocong

I — Khóc kêu nào thấy bóng

Đồng-đà,

Ruộng lúa thay màu chẳng nở

qua.

Sống chết mấy ai tròn trách-

nhiệm,

Anh hùng không chỗ dậy can qua

Lúa tốt nhìn trông chẳng nở qua.

Núi sông ngang dọc in triều cũ

Sống thác mấy tay tròn nghĩa vụ.

Nhân vật trời hèn tựa gái già !

Anh hùng không chỗ múa can qua.

Mê ngũ hồn ngàn năm mới tỉnh

Giang san rặng dấu kinh đô cũ,

Đau lòng, ta hát Đại-phong-ca,

Nhơn vật dường như thiếp phụ

II — Nước mắt vua dòng sự náo

à,

Giòng sông vết máu chảy tràn

Ta cũng bốn ngàn đương tỉnh

giấc.

Xưa xem giặc cướp tình bi thảm

Đau lòng vừa hát lại vừa ca.

Nay thấy mây mù cảnh ỹ-ê.

II. — Nước tan vua chết nghĩ mà

Con đỏ thân mòn thêm quá ngàn

thương,

Anh tài đầu rụng biết bao ghê !

Dòng nước còn đeo giọt máu

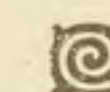
Thù sâu biết trả ngày nào dặng,

tuôn,

Gọi tỉnh hồn vàng mãi chưa về.

Chạnh nhớ gươm đao ngày chém

giết.

Nam-hai Đất-dân - Saigon

Xui nên trời đất buổi thê lương.

Khóc người anh kiệt đầu vàng

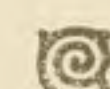
rụng.

Đau phận trẻ khờ da bọc xương.

Toan trả cừu sâu chưa có dịp.

Giống vàng tỉnh lại cũng hùng

cường.

Kính cáo các bạn dự - thi

VỚI mấy bài thi chót mà cô Bích-Lan đã lựa cho bốn báo công bố hôm nay, là hết những bài có thể vào hàng được chấm. Nếu còn sót một đôi bài nào mà dịch-giá tự cho là đặc-ý nhưng không thấy đăng lên xưa rày, là tạ thơ gửi thất lạc không chừng.

Cô Bích-Lan xin hẹn với các nhà dự thi trong vài tuần lễ để cô cùng các bạn làng thơ của cô lựa chọn cân nhắc thật kỹ, rồi đầu tháng tới sẽ công bố kết quả hai bài nào được lãnh Da xương đàn trẻ tiêu đầu mắt, phần thưởng trân trọng đã hứa.

— M —

Quý ngài muốn mua
đàn GUITARE và
MANDOLINE kêu
và đẹp, xin mời lại :

HARMONIA

23, RUE SABOURAIN - SAIGON

Đặc-biệt, giá phải chăng :

XIN CAM ĐOAN THIẾT KÈU,
ĐÃ ĐƯỢC CÁC THẦY ĐÓN
ĐỀU CÔNG NHẬN, CÓ THẦY
ĐÓN Ở RẠCH-GIÁ

— DẠY TẠI TIỆM —

ADHESINE

Keo dán giấy, màu trắng như tuyết, rất tinh khiết, để cho các văn-phòng, tra nhận dùng hàng thượng-phẩm.

Giá mỗi hộp trọng 0p.60

F. VAN-VOVAN

146, rue Colonel Boudonnet
SAIGON - Tél. : 21.475

MỖI PHÁT MINH DỒI HÌNH NGƯỜI

HÓA-THÂN-CHÍ-BỮU-HOÀN: Là một phương thuốc mới phát minh, trị tuyệt bệnh phong đòn chùi.

HỒI-HOA-TẾ Có thí-nghiệm mấy chục người đều lành mạnh cả. Tôi có đấng hình bệnh như ở nơi báo Điện-Tín rồi. Quý vị không tin xin mời đến nhà sẽ thấy sự kết quả của chúng tôi. Thuốc này tôi dám cam đoan, hề uống từ 1 tháng tới 4 tháng thấy đổi hình không sai. Từ 4 tới 10 tháng thì lành mạnh như xưa, uống lâu mau tùy theo bệnh nặng nhẹ.

SUU-PHONG BỒ-HUYẾT: Trị tuyệt bệnh: đau gân, đau xương, đau lưng, Tê, Bại, Nhức mỏi. Đêm nằm tay chơn để đầu tê đó, mặt mày tay chơn nó lành như kiến bò. Dùng đến thuốc này thì hết tuyệt.

VẠN-LINH ĐẠI-BỒ: Chuyên trị đàn ông đàn bà ăn uống không đặng. Tinh thần suy kém hay đau lưng, mệt nhọc, ái tình, da xanh vàng mề, đầu hay chán vàng, ngồi làm việc thân hư, hề uống vô thì thấy khoẻ và công hiệu liền.

BỒI S C NGƯỜI: Thuốc NGUYỄN-ĐỨC bỏ á-phiện có thí nghiệm tại Laboratoire Identité Saigon. Là một phương thuốc đại bổ, không phá không hành, không di tinh, không nhọt, không nhức mỏi, không thêm á-phiện, dám cam đoan. Uống vô từ 15 ngày thấy cân nặng thêm một hai kilos. Lục-châu và Saigon quý ông đều có dùng nhiều rồi. Ai ai cũng đều khen tặng là một phương thuốc thần.

Hóa Thân Chí Bửu hoàn: mỗi hộp giá 1p.20 VẠN LINH ĐẠI BỒ: mỗi hộp giá 0p.40
Suu Phong Bồ Huyết: mỗi hộp giá 0p.80 Thuốc bỏ Á-phiện: mỗi hộp giá 1p.00

Nhà thuốc NGUYỄN-ĐỨC-ĐƯỜNG

số 17 đường HUỖNH-QUANG-TIÊN (Cầu Rạch Bần) Saigon.

NGUYỄN-VĂN-VÀNG BẢO-CHẾ

tuyệt vọng

Trường thiên tiểu-thuyết của PUCHO

(TIẾP THEO SỐ BÁO 60)

Mãng không hiểu ông Phan muốn tính chuyện gì mà lại xin ông Bác-vật cho người dắt mình lên trên chòi làm chi nữa. Không hiểu thì mặc kệ, anh vẫn ngồi im lặng và lóng tai chờ nghe quan lớn Bác-vật trả lời.

Sau một lát suy nghĩ, lòng lự rồi có lẽ nóng lòng muốn được mau mau lành mắt kể làm bạn trí khôn mình đi cho rồi, nên Bác vật-Quang vừa thấy anh sáu Lý thấp thoáng trước cửa phòng hi ông kêu ngay anh vào và căn dặn anh dắt ông Phan và anh Mãng lên chòi.

Ra khỏi nhà Bác-vật Quang, anh sáu Lý đi trước, ông Phan và anh Mãng theo sau. Mãng muốn hỏi ông Phan coi mình lên đó để làm gì, nhưng anh không dám mở miệng vì sợ hỏi lầm thần đồ khỏi bị rầy. Đã vậy ông Phan cũng làm thinh, thành ra ba người đi một đường mà trí ai riêng sự lo nghĩ này.

Còn chừng năm chục thước nữa tới chòi, anh sáu Lý lật đật bước đi mau hơn lúc này, ông Phan lại cố đi chậm. Với một cái động nói nhỏ vào tai anh Mãng, ông Phan nói:

— Lòng dục nó vô trong chòi. Đánh cho nó bất tỉnh, rồi ra cho tôi hay.

Không trả lời, Mãng đi riết tới, trong lòng khoan khoái vì ông Phan giao phó cho anh một cái trách nhiệm vừa ý anh lắm, anh tự đắc rằng anh sẽ làm tròn phận sự.

Tới trước Sáu-Lý đứng chờ tại cửa chòi, chừng anh Mãng và ông Phan đi tới anh chỉ nói:

— Đây, chỗ này đây..

Ông Phan gật đầu mắt rọi khắp chung quanh đường như để ý quan sát kỹ càng rồi thò tay vào túi móc ra một cái máy hình nhỏ ông nói:

— Để tôi ở ngoài này chụp vài tấm hình.

Mãng hiểu ý. Lúc đó anh đang nghĩ sau Lý đương tọc mạch dòm coi ông Phan làm việc, Mãng giả bộ khờ khạo:

— Anh làm ơn dắt tôi vô trong chòi coi có sự gì lạ không?

Sáu Lý không trả lời, nhích miệng cười một cách kêu ngạo rồi dắt của chòi vô trước Mãng bước theo.

Người có óc vác vác vô như Sáu Lý không ai để ý đánh một cú cho va phải đồ đất liền được. Muốn chắc được việc, Mãng phải toan tính trước, liệu thế tìm chỗ nhược của va mà đánh vào thì xong. Rồi lại, nhắm quanh thân hình của Sáu Lý, chỉ có cái ót là Mãng ta thích lắm.

Sáu Lý vừa bước qua khỏi cửa, Mãng gom hết sức mạnh trong mình vừa toan hạ thủ thì Sáu Lý dường như có kẻ khuất mặt nhấc chừng, thỉnh linh day đầu lại nói với Mãng:

— Không có sự gì lạ hết, chỉ có đồng hồ với cuộc xuống gây hề mà thôi.

Nói rồi chấp tay sau dít đứng dựa lưng vào vách lá đầu mắt lơ đãng mà Mãng thích. Mãng rảo mắt quanh quần, ngó cùng trong chòi rồi bỗng chốc anh chỉ tay trong một góc chòi và nói:

— Vật gì trong góc đó? anh chỉ và bước lại coi!

Thật tình, Sáu Lý bước tới lại như người say rượu:

tận chỗ. Mãng thừa cơ ấy cú cho một cú ngay ót. Sáu Lý chúi nhủi té nằm dài dưới đất.

Mãng tức tốc trở ra. Ông Phan ngó anh mỉm cười và hỏi:

— Bộ thầy giết nó chết rồi sao?

Mãng không trả lời, anh chỉ đáp lại bằng một nụ cười. Ông Phan hỏi tiếp:

— Thầy độ chừng nào nó mới tỉnh dậy?

— Chừng năm phút trở lại.

Nắm tay Mãng, ông Phan kéo anh ra khỏi chòi chừng một chục bước, ông dùng một động nói nhảm lẹ để diễn, dạy anh từ lời nói từ cũ cũ để trong năm phút sau đây, Mãng biết phận sự mình mà đối phó với sáu Lý. Ông lại móc trong túi của ông một cây bút chì và một cuốn sổ nhỏ, nhét vào túi Mãng.

Sau khi nghe lời căn dặn cuối cùng của ông Phan, Mãng trở vô chòi lá. Sáu Lý vẫn còn nằm nguyên chỗ. Mãng rờ thử lỗ mũi của sáu Lý và nghe hơi thở vẫn còn. Giây lát, cái đồng hồ ấy bắt đầu cử động. Mãng không chịu đứng chờ, anh đỡ xóc anh sáu Lý đứng dậy, để dựa mình vào cửa, nhưng sáu Lý ngoẻo đầu rồi sụng cẳng xuống. Đỡ lên đỡ xuống mãi đến hai ba hiệp như vậy, sáu Lý mới chịu dậy mình, vừa mở hi mắt ra thì Mãng đã lên động oai nghiêm cực điểm.

— Đứng dậy!

Sáu Lý lúc này không cự cự nữa, mà cặp mắt lại nhắm trở lại. Mãng nắm cổ áo đỡ anh đứng thẳng.

— Sáu Lý! Chú bị cáo về tội đồng lõa giết bà Lê-thị-Cửu, tôi đến đây để bắt chú. Nếu muốn nhẹ tội thì chú hãy khai thiệt đi.

Đứng dựa vách, sáu Lý ôm đầu làm thinh.

— Sáu Lý! chú có nghe tôi nói gì hay không?

Ngước mặt lên nhìn thẳng anh Mãng, sáu Lý ngập ngừng hỏi lại như người say rượu:

— Ông... ông là ai đây?

Mãng trả lời thuộc lòng:

— Là Thanh-tra mật thám ở Saigon chờ ai!

Nghe hai tiếng thanh-tra mật thám Sáu Lý giật hồn, muốn té xỉu nữa, nhưng Mãng nắm cổ áo kéo và đứng lại rồi lập lại câu nói dọa người mà thêm vẻ oai nghiêm hùng dũng:

— Cái án mạng bà Lê-thị-Cửu đã đổ bẻ ra hết rồi! Chú là một người bị tố cáo về tội đồng lõa!

Vậy công việc ấy xảy ra làm sao, Sáu Lý nghe và trí anh không chú bầy khai thiệt thì tội được có một điểm nghi ngờ, mà cũng nhẹ bớt, bằng không thì bị nặng không toan chối cãi. Anh chỉ đồn ngay bây giờ. Chú phải biết những chuyện lớn bằng trời, còn không lọt khỏi mắt của người sở lĩnh kinh thay! Huống chi là chuyện này, thứ đồ bỏ mà!

Sáu Lý vẫn làm thinh, hai tay ôm đầu rờ ót, dường như anh chỉ cho Mãng biết rằng cái đầu, cái ót của anh còn rêm, còn nhức lắm. Mãng lại biết lợi dụng thời cơ nên nói:

— Tại đây tôi còn hơn thiệt với chú, chờ tới lúc mà chú bị giam vào bốt lính kín rồi, thì không có ai thêm hỏi đến chú nữa mà chừng ấy chú cũng phải khai vậy. Chú biết chờ! Chú cũng có nghe, chờ lẽ nào không!

Hề lọt vô đó rồi, dầu cho mình đồng da sắt đi nữa, người ta cũng có phương thế riêng làm cho đồng sắt ấy phải chảy ra thành máu lạnh.

Dọa nạt gần từ lời nói đó rồi Mãng tiếp theo cái động như người đạo đức, như kẻ biết thương, và kêu Sáu Lý là anh một cách ngon ngọt:

— Nhưng... anh Sáu Lý ơi! tôi biết anh không phải là tay chánh thủ phạm trong vụ này, anh chỉ là một tay sai của Bác-vật Quang mà thôi. Tôi thương hại cho anh lắm đó, lợi lộc gì bao nhiêu mà phải can phạm vào chuyện ghê gớm ấy! Nay chuyện

vỡ lở ra như thế này... anh chỉ có trông mong sao cho quan trên giảm chế cho anh hoặc lo liệu mà tránh trước sự tra khảo ghê gớm sắp tới. Tôi không thể hứa với anh những gì được hiện giờ, nhưng anh phải hiểu rằng, nếu anh khai hết đầu đuôi vụ này, ra sao thì anh có thể hy vọng được nhẹ tội... anh còn đường mong mỗi nhiều lắm.

Động nói của Mãng tuy rằng ngọt nhưng có vẻ oai nghiêm. Sáu Lý nghe và trí anh không có một điểm nghi ngờ, mà cũng không toan chối cãi. Anh chỉ kẹp bằng quả đấm, bằng củ chi, bằng giấy điện, bằng... muốn ngàn cách tàn nhẫn khác mà đã có lần nghe nhiều người thuật lại, rồi cái sợ bao chặt mắt cả trí khôn. Mặt lộ vẻ ăn năn, ngó Mãng, anh nói:

— Xin ông tha tội cho tôi!

— Tôi không phải là quan tòa. Nhưng tôi nhắc cho anh nhớ rằng trong cái ca của anh, tòa sẽ chế giảm cho anh nếu như anh đừng kiếm điều giấu diếm sự thật.

(Còn nữa)

Bùa yêu, Chài mừng, Gông ngải

Trong thời-đại khoa-học này, còn bao nhiêu là việc huyền nhiệm mà ta không những không cắt nghĩa được, mà cũng không biết cả cách thức chế tạo, thực hành ra sao nữa. Nhưng chỉ cần mua:

Khoa-học huyền-bí

Của nhà in MAI-LĨNH Hanoi xuất bản — Giá 3 xu

là ta có thể trông thấy nhiều tia sáng đăng sau bức màn bí-mật ấy. Đó là tờ báo đầu tiên ở xứ ta chuyên khảo về khoa học huyền bí (Sciences occultes). Các bạn đọc sẽ được hiểu biết cách thức chế tạo, thực hành những thứ bùa thuốc ấy, do những bài phóng sự khảo cứu rất công phu và nguy hiểm. KHOA-HOC HUYỀN-BÍ sẽ có những bài khảo về Bát-sát, Thái-ất, xem vết mực, gót giày, đoán mộng, tìm giếng, tìm vàng, v.v.. Lần lần, lại có những bài phỏng vấn các thầy Mo, các tay pháp thủy có danh, các nhà số học nổi tiếng, tường thuật và luận đoán những nơi huyền bí như đền Sông (Thanh-hóa), miếu cấm (Hà-giang), rừng ông Bô (Nghệ-an), núi Bà-den (Nam-kỳ)... Ngoài ra, trong KHOA-HOC HUYỀN-BÍ lại có những trang số Tử-Vi, xem tướng tay, xem Triết-tự, Thôi-miên-thuật, do những ngòi bút chuyên môn viết, dạy một cách thực hành rất dễ học, ai xem cũng hiểu ngay và thí-nghiệm được, có kết-quả và chắc chắn tức thời.

Ngay số đầu, lại có đăng một chuyện dài về dã-sử.

TIẾNG SẦM BẠCH VÂN (Tức là đời TRẠNG-TRÌNH)

Kể lại cái đời kỳ-dị lạ lùng của nhà số học nổi danh nước ta: Ông Nguyễn-bình-Khiêm. Chỉ cần nói thêm rằng tác-giả là VÂN-TUYỀN đủ rõ giá trị của bộ truyện ấy thế nào?

Hỏi mua tại các hàng sách lớn, ở nhà quê không tiện mua thì gởi thư về nhà in MAI-LĨNH Hanoi sẽ có sách gởi đến tận nhà.

LIÊN-HOA

Nhà may tân thời LIÊN-HOA 110 La-grandière, mới thêm nhiều thợ thiện nghệ, và chế thêm kiểu chemises thật đẹp

**Đĩa
Beka**

Đĩa BEKA hát êm ru rõ ràng

Không kêu rờ rờ như thứ khác

Đĩa BEKA hát cả năm còn tốt

Không phải đồ xài hai ba háng bô

Tròng đỏ	Phước.Cường Cô ba Xuân Van.thành.Ban (Hát Bộ) Hát điệu Bắc
Tròng xanh	Trần.Đất Phước.Cường Hát điệu Bắc Ca điệu Huế
Tròng đen	Huỳnh.Kỳ (Ca Phụng - Hát)
Tròng tím	Trần.Đất Múa bông Kính Phật Nói Thơ Hát Bộ
Tròng vàng	Đại Phước.Cường Phụng.Hảo Tài Tử kim thời Hát Bộ Ca điệu Bắc Ca điệu Huế

HÃY ĐÓN MUA ĐĨA BEKA ĐẶC BIỆT TÀI TỬ XUẤT SẮC

**Người ta có thể dùng khoa-học
tìm sự may mắn được không?**

Chẳng nên nói rằng: « không thể nào được ». Hãy hỏi cho được cuốn « De l'influence des radiations sur la personnalité » mà đọc. Tác-giả cho không chờ không lấy tiền. Cứ viết thư hỏi: **M. Laurensy - 2, Rue Garçerie - Saigon**

PHONG, BAN, ĐEN

Con nít thường hay có chứng Phong, Ban, nếu cho uống không nhầm thuốc, dễ diên tri thì nó sanh biến nhiều bệnh nguy đến tánh mạng, chớ chẳng vừa. Vậy ai có con nít nếu mới ốm đau, phải đề phòng trước, thì cứ cho uống thuốc CHÁU-PHÁCH-TÂN hiệu ÍCH-NGUỒN-ĐUỜNG nội trong nửa giờ thấy hết. Vì thuốc này công hiệu cấp kỳ và chuyên môn trị đủ các chứng bệnh con nít: Phong, Ban, O sứa, ỉa mửa, ỉa nước, đau bụng, ỉn lưng, khóc đêm, sinh bụng, làm kinh, trọc thị v...v... trăm bệnh không sai một, nên mua để phòng mà nuôi con nít.

Giá mỗi ve Op.20

Thuốc HO bao sấp hiệu ÍCH-NGUỒN-ĐUỜNG trị đủ các chứng ho, danh tiếng hơn 60 năm, không có thứ nào bì kịp, người lớn con nít đều uống được.

Giá mỗi hườn Op.15

Hỏi mua trong các tiệm thuốc Bắc khắp lục-châu.

Tổng phát hành 295 Phố - nhận - SAIGON.

Hiệu đồng-hồ

NGUYỄN - CHÁNH - TRƯC

Kinh nghiệm nhiều năm ở Pháp
7 Amiral Courbet - Saigon

Lãnh sửa đủ hiệu đồng hồ.
Chuyên môn sửa compteur xe hơi, máy chụp hình và máy đánh chữ v. v.

BINH PHONG-TÌNH

• Lậu, Dương-mai, Sang-độc •

Hiện bây giờ, không biết bao nhiêu là thuốc đề trị, nhưng chưa thấy có thứ nào đem lại đặng một cái kết quả cho hoàn toàn, có chăng đi nữa là những lời nói phỉnh phờ để gạt gẫm người bệnh nào rờ tiền, nào công hiệu trong đôi ba ngày, người bệnh không hiểu rõ tưởng thật nên có nhiều khi gặp nhầm thứ thuốc uống cho độc nhập vào cốt, đôi ba ngày thấy bớt, rồi đôi khi làm công chuyện mệt, uống rượu nhiều thì bệnh trở lại lập tức, vì gốc độc vi-trùng đã ăn thâm vào ngũ tạng lục phủ, hành nóng lạnh, tay chơn nhức mỏi, đau xương sống, đau còng lặc lẻo, đau thắc ngang lưng, đau rang nơi ngực, đường đại bốn, đường tiểu không thông hoặc có chút mũi hay là tiểu có giấy nhợt, thế lâu ngày lây cho vợ, truyền độc cho con hết sức nguy hiểm, nên có nhiều người không hiểu nói tôi đau binh phong-tình uống thuốc hết rồi không chơi bởi nữa sao bệnh trở lại, là tại nghe những lời phỉnh phờ: nào rờ tiền, nào trị mau mạnh như đã nói trên.

Vậy phải tìm thứ thuốc nào trị tận gốc mới có thể tuyệt-độc.

Sưu-độc bá-ứng-hoàn

Hiệu **ÔNG-TIÊN** là một thứ thuốc bí truyền gồm trị tận gốc, tuyệt độc các chứng bệnh phong tình như: Lậu, Tim-la, cốt-khí, Sang-độc, Dương-mai, Hạch-xoài, bất cứ bệnh nặng nhẹ lâu hay mau, hay là độc nhập vào cốt đi nữa, thuốc Sưu-Độc Bá-Ứng-Hoàn hiệu Ông-Tiên cũng tổng vi trùng gốc độc ra dứt tuyệt, khỏi cần trừ căn, không hành bệnh nhơn (chắc vậy).

Vậy những người bệnh đã nhiều thứ thuốc rồi không hết bệnh như nói trên mà muốn thấy rõ sự công hiệu thuốc Sưu-Độc Bá-Ứng-Hoàn hiệu Ông-Tiên đem lại một cách kết quả tốt đẹp mỹ mĩ thế nào nên hỏi những người đã dùng rồi mới tin chắc. Cho đến quan Nhị-Phẩm Hồng-Lô Tự-Khanh ở triều đình Huế còn công nhận mà cũng không riêng gì người Annam mình cho đến Tây, Tàu, Ấn-độ, Cao-miên, Xiêm-Lào cũng đều khen tặng, những thơ ấy đã từng ấn hành lên mặt các báo quốc âm hằng ngày.

Vậy người bệnh lỡ mắc phải bệnh phong-tình muốn dứt tuyệt độc cứ quả quyết tìm kiếm chắc đặng thuốc Sưu-Độc Bá-Ứng-Hoàn hiệu Ông-Tiên mà dùng. Có bán khắp nơi đại-ly và chi-cuộc Ông-Tiên ở Lục-tỉnh; Saigon 228, đường d'Espagne, Dakao, 186, Bd. Albert 1er, Phnom-Penh 57, rue An-dương. Mỹ tho: Mộng Hoa

NÊN CHƯ Ý

SỰ THẬT NÓI NGAY

SÁM-NHUNG-TÌNH, CÓ NHIỀU THỨ

Người tình-thần suy, sức lực kém, hay đau gân, đau oẹ ngan lưng, di-tĩnh, mộng-tĩnh, huyết-tĩnh, ăn ngủ thất hư ông, bởi sự chơi bởi quá độ.

Mời quý ngài nên uống ngay thuốc Sám-Nhung-Tình BỔ Tinh hiệu HAI THẮNG NHỎ của nhà thuốc HỒI-XUÂN-CÁC, đã dùng qua rồi thấy công hiệu cấp kỳ, ăn ngon, ngủ khoẻ, bởi bổ sức lực rất mau chóng. Biết uống rượu pha rượu, đề dành uống, bằng không thì pha với nước sôi để nguội. Mùi nó thơm ngon.

Ái mắc phải bệnh ho ?? đã dùng đủ thứ thuốc mà không hết, khuyên dùng ngay thuốc Hổa-Đàm-Chí-Khải-Tán hiệu HAI THẮNG NHỎ gói thuốc hình ba góc.

Hai thứ thuốc trên đây danh tiếng hơn hết. Có bán ở các tiệm thuốc Bắc.

Nhà thuốc HỒI-XUÂN-CÁC 12 Bd Bonhoure CHOLON

Bán máy xay lúa gạo

Trừ đủ đồ phụ-tùng dùng theo nhà máy xay. Những đồ phụ thuộc như bàn găng, cối lức, cối trắng, cối chà có quạt hút mát gạo, xa gió, bàn đảo, bù dài v...v... Đại-ly nhiều hiệu máy chạy dầu cặn, máy chày trâu và đã ráp nhiều nhà máy được kết quả mỹ-mãng.

ÉTABLISSEMENTS

21, BD GALLIÉNI

(TÉL. N° 21.058) SAIGON

TRẦN-VĂN-HANH

NEO=TONIO

DU Dr PÉRIÉ — PARIS

Bổ máu huyết — Bổ tinh lực — Dưỡng thai và sau khi đẻ nên uống giúp cơ-quan sanh - dục — Trừ huyết bạch — Ngừa bệnh lao

CÓ BÁN TRONG CÁC NHÀ THUỐC TÂY

Dépôt général: Pharmacie KIM-QUAN
90, Bonard — SAIGON
Téléphone: 21.464

Nên tin hay không?

SÁU NGỌ, SÁU NHIỀU CON LÀ CỬA BỎ...

Một ngu'oi' luôn 30 năm ăn cò' bạc trên 50 triệu đồng

Bất cứ va chơi thứ cò' bạc gì cũng không hề thua bao giờ. — Chỉ là người được trời cho có phần hên vận đồ' lạ lùng, chứ không gian lận gì hết. — Đến đời các sông cò' bạc lớn ở Âu-châu mỗi tháng phải « lót » va một số tiền để va được đến sông mình, vì hễ va đến thì va ăn mọi người cháy túi hết.

XU' minh hiện thời vẫn va, làm cho tiếng tăm lừng lẫy. còn nức tiếng Sáu Ngọ. Hễ đâu có bài cào, có quây Sáu Nhiều là những người chỉ số, có đưa ngựa, mà va tới đánh nhờ chơi cò' bạc khôn ngoan chơi, mỗi lần đều trúng những may mắn mà lập nên gia-sản số tiền rất lớn, ấy là chưa kể bạc triệu. Nhưng họ chỉ là cửa va chơi cuộc xô số nào cũng có bỏ ở trước mặt một người mà trúng, không nhiều thì ít. Người chúng tôi thuật chuyện cho đọc- giả nghe bây giờ đây.

Charles Karrer mới qua đời Karrer chơi cò' bạc đầu ăn hôm cuối tháng 7 tây vừa rồi, đó, khiến cho người ta phải nghi sanh bình có tiếng là người gặp may đẻ-nhứt thiên-hạ trong các cuộc chơi cò' bạc. Bài cào, ma-chược, xô số, đua ngựa, bất cứ là chơi thứ gì, lão cũng ăn người ta luôn luôn, mà ăn hàng muôn hàng triệu lần.

Cha là người Anh, mẹ người Ấn-độ, sanh ra Charles Karrer ở Cao-ly hồi năm 1882. Chẳng biết va để nhằm ngày giờ có vì sao gì trên trời chiếu mạng, mà ngay từ hồi còn là thằng con nít va đã biết ăn cò' bạc làm sạt nghiệp người ta rồi.

Thật vậy, vừa năm chín mươi tuổi, người cha dặt vào sông me và đứng coi cho Karrer đánh me với các chú. Có mấy ngày va ăn hết vốn liếng của hai « ngành thầu » các chú, khiến họ phát dóa, âm mưu đặt cớ-tin trong nhà cha mẹ thắng nhỏ kỳ quái, để giết chết nó đi cho rồi.

Nhưng số mạng nó còn vợ vét bạc triệu của thiên-hạ, đã chết sao được? Lần đó Karrer chỉ bị thương tích sơ sài thôi. Cha mẹ lo sợ cho tánh mạng con, nên không dám ở Cao-ly nữa, liền thu xếp cửa nhà rồi đưa con qua Mỹ, ở thành Nhiều-do.

Vô học trong mấy học-đường danh-tiếng ở Nhiều-do ít lâu, Karrer đã trở nên một chàng thanh-niên đẹp trai và nhiều tiền (nhờ ăn cò' bạc), các cô mỹ-nữ đeo theo thiếu gì. Nhưng Karrer không ham sắc, nên sau lúc tốt nghiệp rồi, đi theo cha mẹ về ở Ấn-độ, an cư lạc nghiệp một lúc.

Cách sau mấy năm, va trở qua Âu-châu và sang Mỹ-châu rồi Karrer hóa điên rồi chết, rồi luôn từ ngày ấy trở đi, sự cò' bạc may mắn đeo dính lấy cò' bạc may mắn đeo dính lấy

ĐÁNH THỨC GIẤY MẬT SANH Ở GAN

Không kinh-phấn - mà sáng giấy thấy như mới "bơm sức khỏe" vào trong người.

Ta cần phải làm cho gan mỗi ngày đỡ một lít mật sanh vào trong ruột. Nếu mật sanh ra không đều, đồ ăn không tiêu được, thối ra. Bụng phình hơi, người có bệnh táo. Trong thân thể đầy chất độc, người buồn bã ủ rũ, ý tưởng về gì cũng đen mờ!

Càng quá phải dùng thuốc tây. Nhưng bắt đi đại tiện như thế không chữa tới nguồn cơn bệnh. Chỉ có VIÊN THUỐC NHỎ HIỆU CARTERS để cho GAN làm cho mật sanh ra đều, trong người nhẹ nhàng khoan khoái như thuốc. Chất cây cỏ, ngon ngọt, rất mạnh để làm cho mật chảy ra. Nên đòi thuốc viên nhỏ hiệu Carters để nuôi Gan. Các bao chế, \$ 1,25.

Namky - Hanôl HAIPHONG và TOURANE

Những người sanh dễ ở bốn chỗ ấy đều cần mua mỗi người một bộ Dân-Luật Nam kỳ, in kỹ nhĩ để trong gia-đình mà coi cho biết luật-lệ về việc cha con, vợ chồng, họ tịch, trẻ vị thành-niên, thủ hộ tài sản, quyền sở-hữu-chủ, quyền ưg dụng thân lợi, việc di-sản, việc tương phân, hương hỏa v.v.. Các vị tại mất tây nam đều khen mọi bộ sách ấy, đại khái như qui ông thống-đốc Pages, Rivoal, de Tastes, đốc-ly Boy Landry, nghị-tướng de Lachevrotière, tham-bien Berland, chánh tòa Weil, giáo-sư Mallet-ret, trạng-sư Kim Nhuận, Tháo, đốc-phủ Tấn, Đường Lộc, kỹ-sư Trần-văn-Hửn, quân-bạt nghị-viên Dực, giáo-sư Côn, thừa-bien Âu, cũng các vị cai phó tống, hương chức lừng v.v.

Dân-Luật Nam kỳ in kỹ nhĩ 1920
Ấn tòa bộ (kể 40 vụ kiện hộ) 1 20
Việc làng lũng 0 70
Luật Lao-động 0 70
Mua chung cả 4 bộ thì được bớt món hơn hồng 20 %, tiền cước mỗi quyển là 10 \$ 10. Có mua sách xin đi thư và mua đặt cho tác-giả:
Cứ nhơn luật Phan-văn-Thiết
L. kỹ-sư Cổ-vân
N° 13 rue Aviateur Garros, Saigon

Thái Bình Hoàn

(Trị ho lâu)

Đảm định tích-tụ trong Phổi-sanh trùng-độc, ăn phá chất Phổi

B. Bệnh nhơn ho nhiều, nhất là về đêm, khạc ra có chỉ máu trong đàm, chỉ ấy thiệt là mãnh. Phổi lụn vụn bị vi-trùng ăn lở ra đó. Con người lần lần ốm gần như bộ xương, bần thần đả đượi, biếng ăn biếng ngủ.

Thuốc THÁI-BÌNH-HOÀN của nhà thuốc Đại-Đồng làm mát trái tim bộ Phổi, trừ đàm, chữa lành các vit tích ở Phổi, dứt chứng ho lâu ngày, ngừa được bệnh lao.

Mỗi hộp 1 p. 50
Số bảo chế ĐẠI-ĐỒNG
96, rue Pellerin - Saigon.

Vòng nửa mặt nhận hột xoàn mới

V. 184 giá: 43\$50

V. n° 7 giá: 45\$00

Nhiều kiểu vòng nửa mặt vàng tây, đai trơn, đai chạm nhận từ 15 đến 42 hột xoàn cỡ 3 ly rưỡi vỏ nặng từ 2 chỉ đến 3 chỉ.

Ngọc thạch thứ thiệt, trong có gân xanh, dùng lâu lên nước nước xanh đậm làm nhiều món nữ-trang cà-rá 2 hột (một xoàn mới, một hột cầm-thạch) bông

hột tròn cầm-thạch kiểu lục giác, bông cầm-thạch mài giác xoàn, pendentifs, bông chột cầm-thạch, giấy chuyển và médaille tua kiểu, thiệt khéo.

Pendantifs đá đen nước nhận hột xoàn mới, bông chột đá đen nước giá 6 p.00 một đôi. Mỗi món đồ có giấy riêng bảo-kiết vàng và hột xoàn.

QUAN CHUA
21, rue Amiral Courbet - SAIGON

DOCTEUR NGUYEN-VAN-TIEN

CÓ CẤP BẰNG VỆ-SANH VÀ VI-TRÙNG-HỌC

Khi trước ở 68 đường Chasseloup Laubat hiện giờ dời tại số 16 đường Larègnère
Téléphone n° 21.163

(Sau vườn Bờ-rô, gần góc đường Chasseloup Laubat và Larègnère chừng 20 thước) — SAIGON

CHUYÊN TRỊ CÁC CHỨNG BỊNH :

Chuyên môn BỊNH NGOÀI DA : lát, ghẻ, lở, lồi, phong, đơn, ung độc, theo, mụn, bết, mục cóc v.v... BỊNH MÁU : PHONG TÌNH, huyết kém, tê bại, nhức mỏi, lao, mạch máu sưng nơi cẳng, trĩ, mạch lưng, hạch, rét, kiết v.v.. BỊNH VỀ ĐƯỜNG TIÊU của đàn ông : CÁC THỦ LẬU, ống dài teo, bông đài, thận, tinh khí yếu, di tinh v.v.. của đàn bà : huyết bạch, tử cung, giây chằng, chòm trứng, kinh kỳ bất thường, đau đôn v.v.. Ngày thường có coi mạch và trị bệnh. Ngày chưa nhựt và lễ buổi sớm mai.

Có dùng điện trị bệnh rất hay và không đau

Có vài cái phòng để cho bệnh nhơn nằm. Có máy điện nhỏ chạy bằng piles để cho bệnh ở xa dùng rất tiện.

PHÒNG KHÁN BỊNH

N° 8, rue Sabourain (ngang hông chợ Bến-thành) — SAIGON

Docteur TRAN - VAN - CHI

Ancien Assistant de Gastro-Entérologie et de Radiologie de la Faculté de Médecine de Montpellier
Ex-Chargé de Consultation à l'Hôpital Suburbain
Diplôme d'Hygiène Médecin Colonial de l'Université de Paris
Membre Correspondant de la Société de Gastro-Entérologie du Littoral Méditerranéen.

CHUYÊN MÔN TRỊ BỊNH :

Bao tử, Ruột, Gan, Kiết, Nội trĩ, Nước dái đường, Nhức mỏi v.v.

DÙNG QUANG-TUYẾN (Rayons X)

Rọi và chụp hình bao tử, ruột v.v.

GIỜ KHÁN BỊNH :

Sớm mai từ 8 giờ tới 12 giờ Chiều từ 3 tới 7 giờ.

Phòng khám bệnh Đường và Nhà bảo sanh

Docteur HỒ-VĂN-NHỰT

Nguyên lưon-y phụ-tá về bệnh đàn bà ở Đại đường đường BAUDELOCQUE (Paris) (từ năm 1934 tới năm 1937)

CHUYÊN - MÔN CÁC BỊNH ĐÀN BÀ VÀ KHOA SANH - SẴN

Trị các chứng bệnh : huyết bạch, đường kinh trời sụt, mất đường kinh, băng huyết, đau tử cung, tử cung trệ, đau trứng, hư thai, ngoại thai, các chứng bệnh sanh ra trong khi mang thai và sau khi sanh sản v.v...

Rọi kiến và chụp hình tử-cung.

Có các thứ máy điện trị bệnh đàn bà : DIATHERMIE, ELECTROCOAGULATION, INFRA-ROUGES, ULTRA-VIOLETS...

Phòng khám bệnh tại đường Tabert n° 9 et 9 D

Giấy thép nói N° 20.516

Sớm mai : từ 8 giờ đến 11 giờ rưỡi. Chiều : từ 3 giờ đến 6 giờ rưỡi

DUỠNG ĐƯỜNG và NHÀ-BẢO-SANH (clinique et maternité) TẠI PHÚ-NHUẬN góc đường Paul Blanchy prolongée và TOUR DE L'INSPECTION.

N° 123. Giấy thép nói N° 20.434.

Dưỡng đường ở giữa ba màu vườn, đẹp dễ, thanh-tĩnh, và bệnh nhơn ở trên hai tầng lầu đều tinh sạch và khoan khoái. Có nhiều phòng tắm riêng. Cách nuôi bệnh và sự ăn uống rất cần mẫn và hợp vệ-sanh.

TRAN LAM HOC-MON

TÉLÉPHONE : 4

Chuyên môn cho mượn xe vận tải hàng hóa